

நூல்சுற்றி

NL

ஆனி

மெர் 2006

முநுகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள்வழி

அறம்பொருள் இன்யம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

பொருள்: அறம், பொருள், ஆசை, காம இச்சை,
தனது உயிருக்காகப் பயம் என்னும்
நான்கினாலும் ஒருவனது மனநிலையைச்
சோதித்து அவனிடத்து நம்பிக்கை வைக்க
வேண்டும்.

(501)

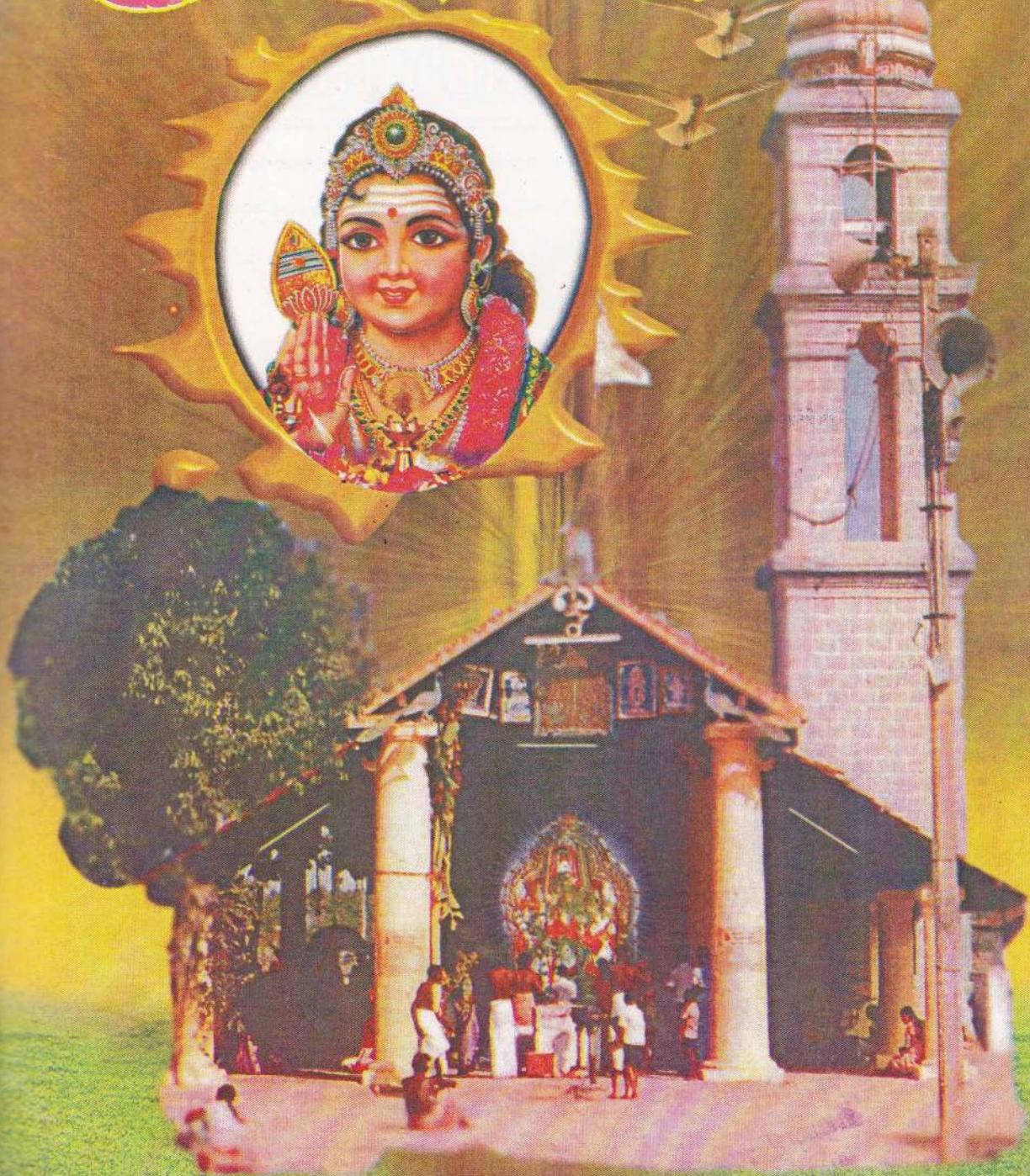
நந்தந்தனை

**பொன்னடியைப் போற்றுதுமே
நவு ஞேசக்கக் கல்பா**

பூதங்க ளௌந்தாகிப் போக்குவர வில்லானை
நாதமெலாங் கடந்துநின்ற நம்பனை நாடோறும்
வேதமுறை தவறாம ஸர்ச்சிப்பார் வியனுலகில்
பாதமலர் காண்பார்கள் பணிவார்கள் பிறவாரே

என்பிழைகள் பொறுப்பானை யெங்குமா யிருப்பானை
அன்பிலரை யடையானை அஞ்செழுத்துப் பொருளானை
நன்மலர்கொண் டெந்நானும் நாட்கழித்தல் நலமென்றே
சொன்னவர்தந் திருப்பாதம் தொழுவேனே எந்நானும்

குருநீலகிடர்

வெளியீடு:

சஞ்ஜிதியின் இச்சிறையோ கலைபண்புகளுடே பேருகலு

நூலாகம்

வெளியீடு - 3

கட்ட - 102

2006 மேன்

பெருஞ்சுக்கம்

சந்திப்புருக்கள் ஆட்டக்காலை	சி. கிருஷ்ண விஸ்வாஸ J.P	1 - 3
வியாபகமை வழிபட்டு.....	க. ரஷாங்கநாதன் J.P	4 - 5
இனசப்னால் இன்றையதை.....	இ. சாந்தானார்	6 - 7
விதயன் பயன்	ஊரை எம்.பி. அநுஷாஷ்வம்	8 - 9
சிறுவாசகம்	ஒ. கணகரத்தினம்	10 - 12
நாலி கொடுநூல் குங்குமியம்.....	ஓ. ரீவல்நாயகம்	13 - 14
சிறுவர் நாலைத்தாயிழு.....	ஸ்ரீ விக்காரா விசாலாட்சி	15 - 18
கடவுட்கொள்கையம்.....	K.S. ஏனந்தன்	19 - 21
இயைநாலுமிகளை விழித்தும்.....	இ. ஜெல்லாந்தீன்	22 - 24
ஈகதுமி மாதாலி பெங்கீலெஸ்வரர்.....		25 - 26
வளரிச்சன்யார்க்கம்	முருககிளை பாநாதன்	27 - 30
வாழ்க்கையில் சௌவழம்....	க. கவநந்தினி	31 - 33
நிபத்துங்கூரை வீ. காழபதி.....	S.R. சுருந்தாலை	34 - 35
பகவான் டீ. ராமன் மகரிவி	ய.க. டீந்தரி	36 - 38
பிசுகிய துங்காபாங்கிளு.....		39 - 40
முனிவோர் சொன்ன கலைகள்	சி. போகேஞ்சவி	41 - 42
அடுத்தாணி சி. வி. பூர்த்துமிட்டியலை	து. வாழ்வாவி	43 - 45
சந்திப்பான்	ந. திரிபாந்தும்	46 - 48
வாக்காசிரி பாநுனிடு		49 - 50

அன்பளிப்பு:-

மனி ஒன்று 30/- ரூபா

வந்தசந்தா தபால்செலவுடன் 385/- ரூபா

நங்குதியான் ஆப்ரிம் வைவங்கலை பாஞ்சாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்- 06 - 2363406

பதிபு இல. Q.D./33/NEWS/2006

அன்பளிப்பு:- எந்திரிசௌஷி ஆக்ரிஷா, விரும்புக்கூடமுழு.

நான்சுட்டா வைக்ரஷ்ணது வெளியீடு

வெளியீட்டுமாத:

வைகாசிமாதச் சுடறுக்காலன் வெளியீட்டுரையைப் பூசிரியறும் கொவப்பூவருமான ஜெல்லி ரசிலேகா கணக்கந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இகழ்த்தினர்கள். ஆச்சிராமத்தினமூலம் பேரவையினதும் ஆக்கிரமியறபாடுகள் உட்பட அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் நேர்க்கு விளங்கிக் கொண்டவரான செல்வி சச்சோகா அலோகள் இந்த சேவந்பாடுகளின் முக்கியத்துவமங்களைப் பல உதாரணங்கள் மூலம் சுப்பிள்ளைக்கு வெளிப்படுத்தார்கள். முக்கியாக நான்சுட்டா சங்கிலை சைவத்தைத்திற்கு ஆஸ்ரியறும் பேரவைகளை சைவமக்களாகிய நாடு உணர்ந்து கோவைபாலம்பட்டும் போதாகு அவர்களைப் பாராம் டி ஊக்கப்படுத்து வேண்டிய கடமையும் எமக்கு உண்டு என்கூ என்கூ சுப்பிள்ளைக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள்.

மதிப்பீட்டுமாத:

ஒய்வுபேற்ற அத்பர் தினாந்தி தலாவள் கலெக்டிவராதன் அவர்கள் மதிப்பூர்வமான மூலைக்காரர்கள் 100வற்று சஞ்சிகையைத் தோற்றுவது வெளிவரும் 101வற்று சஞ்சிகைக்கு மதிப்பிற்கும் வழங்குவதற்கு ஏன்றியல் திருவருள் புரிந்துள்ளதாகக் கூறி நூன்சுட்டா சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்கு பங்களிப்பு செய்யும் அளவுவரையும் பாராட்ட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் கட்டிக்காட்டினார்கள்.

நூன்சுட்டா சஞ்சிகையைப் பிவர்கள் வெளிப்பிட்டாலும் இந்த சஞ்சிகைக்கு ஆக்காக்கள் வழங்குவதேவர். சஞ்சிகையை வெளியீடு செய்வோர், மதிப்பிற்கு செய்வோர், எல்லாம் 100வற்று வெளியீடின் போடுது பாராம் டி பொன்னாடை போதாதி பரிக்கள் வழங்கிய செயற்பாடுகள் மக்கும் மகத்தான் செயற்பாடுகள் என்னதையும் கூடியிருந்த அடியார்களுக்கு நன்றிப்பட்டு எடுத்துக்கூறினார்கள்.

நூன்சுட்டாவில் வெளிவருகின்ற கட்டுரைகள் சைவமக்களை ஸ்ரீவட்டுத்தூரியின்று வகையிலும் அவர்களை சுப்பிற்கின்ற வகையிலும் அமைச்சுள்ளவெள்பாதுபார். வட்டுத்தூரியாட்டி இவற்றினை பயன்படுத்த வேண்டியதும் பயன்தையை வேண்டியதும் சைவமக்களது கடமையாகும் என்பதையும் கட்டிக்காட்டினார்கள்.

கடரில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளை குருக்கமாக மதிப்பிற்கு செய்து தனது மதிப்பிட்டுரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

சட்ட தநும் தகவல்

வெர்முத்துச்சாமிகள்

சப்பிற்குச் சூழலில் வாழுதல் அரசாங்கங்கள் வரிசையில் வெர்முத்துச்சாமியாகும் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றார். இவரின் சோந்த இடம் மாநிலாய் என நம்பயடுகிறது. மன்றம் மட்டுமல்ல செயற்படுத்தப் படுத்துவதாக அருளாளர் நடராசா அப்பகுநூடன் வாழுதலு அவர்கள் உதவியட்டி தனியாக மட்டம் அமைத்து தனித்துவமாகச் செயற்பட விரும்புகின்ற வெர்முத்துச்சாமியாகும் ஒருவாராவார். வெள்ளிக்கிழமை மட்டத்திற்கு அருகாமையில் குமைந்துநீந்த வெர்முத்துச்சாமிகளுடும் மட்டத்தின் கட்டட அமைப்பு பார்மார் அமைப்பில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மட்டுமில் பூர்வில் வழிபாட்டு இடமும் குமைந்திருந்தது.

ஏனைய மடங்களைப்போன்று வெர்முத்துச்சாமிகளின் மடநிலைம் தேவை கிருவாசகங்கள் ஒருதல். கூட்டுப்பிராந்தங்கள் என்பன எல்லாம் சிறுபாக இடம்பெற்றுள்ளன. குடித்தேராக் அன்றாளைக்கொடுப்பாற்றி தனித்துவமான சிறப்புக்குரிய வகையில் இங்கே இடம்பெற்றிருள்ளது. வெர்முத்துச்சாமிகளின் மாத்தல் புறை அனந்தப்பில் புறை குறிச்சினாலும் சிறையில் அனுந்துவதற்காக யடங்கில் வரிசையாக அமாந்திருக்கிற அடிப்பாகள் ஒவ்வொருவருடுபும் பெய்யடிப்பாக்காகக் குக்கி அவர்கள் ஓவ்வொருவருடுக்கும் வைச்சுமுக்காமிகள் தீவிர காட்சி பூப்போட்டு அவர்களையும் ஆராதித்த பிள்ளை அன்றாளருக்கும் எள்ளும் வழங்கும் பெய்யடிப்பாக்காக வைரமுத்துச்சாமிகள் கடைப்பிடித்தார்கள். இவ்வாறு அன்றாளரும் அனுந்துவதற்கு முன் ஒரு பக்திச்சுழலை ஏற்படுத்தி ஆவளவாறுது உள்ளத்திலும் ஒத்தெரிதியால் ஒரு பக்துவத்தை ஏற்படுத்துவதை வெர்முத்துச்சாமிகள் கடைப்பிடித்த நிலைமுறை அன்றாளரும் பரவும்படுத்துவதாக அமைந்துநீந்தது. பிரேசன்ஸ்சந்திதி ஒலையும் ஒலையச் சூழலும் ஒரு பக்தி தத்துவமும் இடமாக கருதப்படுவதற்கு அங்கே வாழுந்த அருளாளர்கள் ஓன்டோராவருடும் எவ்வாறு பங்களிடுக்களை சேர்த்தார்கள் என்பதற்கு இதுபோன்ற செயற்பாடுகளே காரணமாக இருந்ததைபும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

வெர்முத்துச்சாமிகளின் செயற்பாடுகள் தூர்க்காவையானதும் பரந்த நோக்கம் கொண்டதுமாக அமைத்திருந்த அலீத்தேர் அவர் நேரித்தியும். கண்டிப்பும் நினைந்துவராகக் கந்து கொள்ள வேண்டிய கோர்க்குருள்ள வெர்முத்துச்சாமிகள் கொள்பின்துதடி அனரையில் முழுக்காலுடன் நீற்கக்கூடியதான் ஒரு சிறிய வேள்விகள் குண்ணெயக் கட்டியவாறு மிகவும் எள்ளும்யாகவே காட்சிகொடுப்பார்கள்.

வெர்முத்துச்சாமிகள் நேரப்பாய்ப்பட்டு சிற்றுகாலம் தனது சௌந்த கிராமத்திற்கு வரவிறு தனது உறவினர்களுடன் வாழுந்தாலும் மேல்கூம் தனது மட்டத்திற்கே தெரும்பி சந்திதிச்சுழலீலீலீபோ வாழுந்துவிளார்யாட் வெர்முத்துச்சாமிகள் சோய்வாப்புப் பிருந்த திறுதிக்காலத்தில் ஆளந்தாச்சிரமத்தால் அவருக்கு உணவுவசதி உட்பட அனைத்து வகைகளும் சேய்யு கொடுக்கப்பட்டன. அதுமட்டுமல்ல அவர் சமாதி அடையாடுவினால் அரைவு இருஷிக்காமியங்களையும் அமைத்த சிறியத்தில் கவுரிகள் பெரிச்சாக்காம் கவுரமிகளே பொறுப்பிபற்றி நடாத்தியினர்கள்.

சௌவன், சுதந்திர் கந்தவன் சீரூ அனங்குருதீ

கந்தவனக் கடப்பள்ள
 கழிவைத் தேவையென
 கந்தவனபொ வாடுவியானாலோ
 எந்தவனக்குரியனால்
 மழியோன்றை வேண்டியன்ன
 மாமகனை மாலங்மீட்டிலே
 எந்தநாட்டும் வினாக
 பா. வி. ரி. இவளையங்களை
 என்னாலும் ராதாகந்தனே
 பார்வையே அழியபவங்களை
 பார்ப்பத்தின் ஏற்றித் தோட
 பார்வைக்கிழவு தூயரின்கொலபோ
 காத்திகே யஞ்சனன
 பூதாவங்கடமா அாற்றியவிலே
 காந்த்கேஷுந் கந்தந் வேயங்களே
 நோத்தி பா. புரபாக்கன
 நிலைத்தபோ நல்லத்துவிட
 தூயரிஹாந்தி பாந்துதியானாலே
 புதுத்தோ பெற்புதூம்
 போகக் கந்த மாண்டவானை
 பாந்தியாவரத் தலாந்தா க்கிடு
 ராத்துதூம் தூயிழார்வில்
 அன்கத்தந்தந் நிதியாவில்
 அநாகநார்வா கோடுது வாறுரிசின.
 காத கூட்டுந்த
 கோந்தத்துப் பந்தாவென்க
 தூயிழார்வும் உவமி மாழுதூமே
 காத காக்குவன்
 வெட்டாக் கீல்விருந்து
 அநாநாள் ஜோடி வந்வாள்
 காத தும்பவிலூப்
 வீபாட் பீசாமா
 தகா சந்தித்து கோண்டாடுவா
 காராரின் தூர் கேட்டு
 ஒதுவும் முன்விற்பனி
 உடன்மையே சிலகுயாடுவே
 துங்கபாத அன்னமளக்கும்
 கந்தந்த வேண்டி அழல் புரி
 சந்திதி அசா காநா பாண்டி புரிவாணா காழுகு

முதுவரும்புலவர்
 கணபுசணம், முசிரிய
 வன. க. சிற்றம்புலவனர்

அஹ்மிரத சிறப்புப் பிரதி பெறுவேர் விபரம்

Dr. வி. பாலகிருஷ்ணன்

(தாத்தாந் யைத்திப்பாலன, அஸ்தியை)

திருமதி காள்மணி கணபதிப்பிள்ளை
(பஷ்டப்பேணி)

திரு. ஸ்ரீ. நாகல்லகம்

(கோவை விவசாயிகள், பத்திரிகை)

பேஸ்னி இ. வால்விழைம்

(கோவை, எச்சிலை கலெக்டர்)

திரு. வி. கி. இவ்விட்டி

(வால்விழைட்டி)

திரு. க. கிருபாகாரன்

(காங்காகாரன், கூட்டுரை பேரவை)

திரு. க. அரியாந்தினம்

(காங்காகாரன் விகாஸங்களிலிருந்து நிலையம், வல்லியூ'ஏ)

ஆபியி

(க. க. க. பட்டையன் கம்பெனியால்)

திரு. கு. ராமிந்திரன் ஆபியிப்பி

(மாநிலாங்கள் மாநிலாங்கள் விகாஸங்களிலிருந்து நிலையம்)

P. சாந்தநானி G.S

(அரசுகால் இன்னொல்கிளை, பைசு, சிகிட்டாலி கிராமத்தில்)

திரு. கி. துங்கரேவன்

(திருவாய்க் கோவைப்பிடிக் கலை நிலையம், நல்லியாத்துப்)

திரு. கி. பழக்கவிப்பகம்

(காங்காகாரன் கோவைத், உதவுரையர்)

திரு. ஏ. சுப்தராவிங்கம்

(திருவாகி சுப்தராவிங்கம் அக்காரி)

திரு. க. சிவகுமாரி

(மக்கள் வாங்கி பாற்றுமினையும்)

திருமதி இ. சௌகந்தானி

(காங்காகாரன் பெறுவேராநியையர், மாண்புமார்)

நிருமதி கோழி குத்தாசன்

(அஞ்சியை யா அத்தியை இந்துக் கல்வை, நீண்டவி)

நிரு டி. ஜேயக்ருமார்

(அஞ்சியைத்தி மீது, சங்காஸம்)

உ. பிள்ளையாளர்

(முத்தி கட்டுமானப் பணிபாளர், கோண்டாவில் கிழக்கு)

நிரு ந. நவநிதியன்

(க. முகங்குமியான் உ. பு. வி. டி. எ. நோ. கூ. என்கு)

ஐ. கோ. சந்திரசேகரம் J.P

(மாநிக்கும் யா பல்கலைக்கழகம்)

நிரு ஸ்ரீ. கட்சௌ எஸ்வரன்

(க்ஷ. வெட்டுப்பால் யேக்கு, நிருமிறவிலை)

நிரு ஃபி. கந்தரம்

(இணைப்பறிய பிராந்திய நிர்வாக அலுவலர், உதும்பாம்)

நிரு வெங்கடாசலம் திவாகரி

(தூதி உத்திரோகத்தர், தமிழ்நாடு)

ஏந்திகியான் ஆஞ்சியாம் வேற்கொண்டுவரும் நீத்திய அன்னப்பணிக்கும்
மற்றும் ஆஞ்சியாமத்தினால் நா ராத்கர்ப்பும் சகை சமுதாயப்பணிகளுக்கும்
உதவிப்பிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியை ஒன்றை கொடுக்க

காசக்கட்டளை

கொள்வதும்.

காசோனைவு

ஓ. மோகந்தாஸ்

ஓ. மோகந்தாஸ்

ஏந்திகியான் ஆஞ்சியாம்,

க. இல. P. 7481

கொண்டுவருவதோடு,

திவாகரி காலி,

T.P. NO. 021-2263406

பருத்திக்குப்பூ.

www.sannithiyan.org

சந்திர முருகனின் ஆட்டக்காவடி

திரு கி. விருண்ணப்பன் J.P அவர்கள்

காலை ஆட்டம் தமிழ் மக்களின் பார்ப்பியக் கலைகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இந்தக் காவடி ஆட்டம் அளவித்து ஆட்டக்காலை இன்று பாடாலையிலிரும், மற்றும் கலைராயிராக்கன்றும் முக்கிய இடத்தை எச்சிக்கும் ஒந்து மலை நிகழ்வை இடம்பெற்று வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பண்டு தொட்டுச் சௌவப் பெறு மக்களால் இறைவருள்ள பெறு வெள்ளுதல் செய்யுமுகமாக நோத்தி, வைத்துப் பல வீதாள முறைகளின் காலாடுகள் எடுத்து, மேற்கூரிமட்டு நிலைய சேஷப் பூடிப்பட்டு செய்யும் வருடாணப் பூருகன் ஆஸப்பகுவிற் காணலாம். இந்த வகையில் கத்தீகாலம், சென்னைச்சந்தித், மண்ணீரா ஆட்ட மேளையூரை வழிபார் நடைபெறும் பூருகன் ஆஸயங்கள் பிரச்தீத் பெற்று விளைவிக்கின்றும், பார்ப்பி முறையில் ஆஸப்பகுவிற் காவடிகள் எடுத்து இறையருள் வேல்லுவதை மிகவும் குறைபாட்டு காலம் கூடியதாக இருக்கின்றது.

துயியர், மேட்டு வேல்லுவது, முனினுகளைக் கைகள், பிந்துக் குத்து ஆகிப் புதை வைக்கிறி ஏடுக்கும் சேஷப் பாவடிகள், களரக் குள்ளுகளைகளுக்கள் பிள்ளையால்களிலிரும் முதுகிலும் பாய்க்க, பிராண்திரி கள் நோயில் நினைவில் கூடுதலாக இயந்திரங்களில் பயிர்களை வைத்துசேருப் பித்தகைய கிராமங்களில் இன்றையால், பலோலி, கைதுடி, மட்டுவிளை, நூணாவில் ஆகிப் கிராமங்கள் முக்கிய இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

உடலை வருத்திக் காலை எடுத்து முழுகள் அருள் கூசிப்பெறும் கைகளுமியம் சந்திர முருகன் ஆலயத்தில் இன்று மியம்பும் வரும்பின்றக் கிதன் காரணமாகச் சந்திர முருகனுக்கு காவடிமக்கிரங்கள் என்றும் நாமரும் நினைத்திருக்கின்றது.

பார்ப்பியக் கலைகள் கிளையி வான் ஆட்டக்காலை தன்னது காலாட்டு ஆட்டத்தை மெந்துகூட்டி வளர்ந்து, பெறு வைக்குமிய காலிசி முருகன் ஆலயத்தில் தின்ற அத்தகைய காவடி ஆட்டத்தை மாண்புமியாததாக விட்டது.

1960களில் பிரபுதாக்கலை இது உயியம் ஆட்டக்காலை எடுத்தும் கெழுவு சந்திர முருகன் ஆலயத்தில் பேர், சிதை உரிமை நூட்களில் முக்கிய நிதழுகாக இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இந்த ஆட்டக்காலைகள் சந்திர முருகன் ஆலயத்தில் தின்ற பல கலைகள் முறையில் கூடுதலாக வைத்துசேருப் பித்தகைய கிராமங்களில் இன்றையால், பலோலி, கைதுடி, மட்டுவிளை, நூணாவில் ஆகிப் கிராமங்கள் முக்கிய இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

ஏலுங்கால் கராமத்தில் ஆட்டக் காவடிக்குப் பயிர்களி அளிக்கும் அளவு கணானி பார்ப்பரை ஒள்ளுக்கட்ட இருந்தது.

சந்திர முருகனில் மேடுகியங்கு அஞ்சந்தை கடுத்து வரும் நாட்களில் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைகளை நாலுகிற கள்ளது கூறுபோ போன்ற குழுக்களாக இன்றைய அண்டவான்

நாலை தேயம் இறைவனைச் சுற்றுவதையும்.

யாரிடம் ஒப்பளவித்துக் காலை ஆட்டப் பயிற்சி பேற வேண்டியிருக்கன். தோ அல்லது தீர்த்த ஏ றசங்கத்தினும் நாங்கள் கிராமத் தீவிள்ளை ஆலையம் ஒன்றில் இருந்து காலை என்றெண்டியினாலையில் காலை எடுக்கும் நிகழ்வு ஆரம்பமாகி மாலை ரூபம் ஆலை நாங்களில் நாளை வைகியில் மாங்கிள முருகன் ஆலையத்தை வந்து சேரும்.

நாவடி ஆட்ட நிகழ்வுக்கு பமை வாசத்தியிருக்காதாகவும், அதிலிசேம் கலை நூர்களாகவும் குந்தாக்களில் பிரபலப்பட வாய்ந்த மூர்மானிய விழிதுவான்வதாகும். பிரத்தியக் கிடிகளில் அடியார்கள் எட்டம் கற்றிரைக் கூடுதின்ற ஆடி த்தைப் பார்த்து மக்கும் காட்சி மிக ரம்பியாக இருக்கும்.

நாவடி ஆட்டப்பாட்டில் பெரும் பாலும் சுந்தரி முருகன் அதன் போதிந்தலைபார்க்கவே இருக்கும்.

1) கடற்கரையூடு மேவும் காற்றுவேளா - எடுயும்
காத்துவ டி ஸ்ரீ ராமிய அனுக்கள்

2) சுக்தார்கள் உள் சுந்தரியேதடி - கூப்பன்
பழுவன பாடுவைர பல்லியாடு

இவ்வாறாக மேலைத் திருக்குடி

இவ்வாறாக மேலைத் திருக்குடி பா ஸ்கள் ஆடி த்தில்லீரது அனுக்கள் வாராலும் பக்கப்பாட்டுக்கரூர்களாலும் இலாக்கப்படுகிறது.

தோ, தீர்த்த ஏ றசங்க நாட்களில் சுந்தரி முருகன் ஆலையத்தைக் குறிப்பான்து விடிகளிலும் ஜிக்காவகைய காலைக் குருக்கள் காலை ஆடிவதும், அடியார்கள் எட்டம் குழு நிலிஞ்சு பார்த்து சிரியாலும் காலைகளாக காட்சியாக காலைத்திருக்கும்.

கப்பநும் இசை நாட்டங்களில் பங்களிப்பு வழங்கும் புகுட்டில் ஏற்ற கலைஞருக்களை இவர்களைப் பார்ப்பதற்கும், இசையைக் கொடுத்தும் இரசிப்பதற்குமாகப் பொய் கூட்டம் வீரீயில் நிரண்டிருக்கும்.

தங்கள் கிராமங்களில் ஓருஷ்டிய பிரதுங் விருதங்கள் ஜாடாக பல மௌகள் நாளை நாளை வைகியிராக முடிவுகளுக்காக யடன் வரும் காவடிக்கொண்டுகள் இடையில் முகங்கள் பல இருக்கின்றன நாத்துக்கு நிலை ஆட்டம் வைத்துக்கொண்டு செல்கிறார்கள். விடிகளில் அடியார்கள் எட்டம் கற்றிரைக் கூடுதின்ற ஆடி த்தைப் பார்த்து மக்கும் காட்சி மிக ரம்பியாக இருக்கும்.

நாவடி ஆட்டப்பாட்டில் பெரும் பாலும் சுந்தரி முருகன் அதன் போதிந்தலைபார்க்கவே இருக்கும்.

இவ்வாறாக நாங்கள் கடுந்தைப் பறுவதைத்தில் இருந்து பத்து வருடங்கள் போட்டிச்சு வாய்ந்த ஆட்டரை, முனையாய் தங்களையிராமி முடிவிலை தங்கள் கரை மத்தில் இருந்து ஆட்டக்காவடி எடுத்துக் காலை அடிக் காலையை மின்றுகொட்டி முருகன் அனுகாரி பெற்றுவர்கள் சிலை இல்லை முறியவையையிருக்கிறார்கள் வைகியிராக காலை வளருடன் க்ராமங்களில் வாழும் கேள்விகளுக்கிடியாக்கள்.

உன்னாவியாரிடம் முனையாய்

துறைக்கட்டி வெள்ளுமையில்லை சாவ்வே நால்லும்வில்லை.

பின்று நினைவேற்றுப்பட்ட ஆட்காவடி இன்று முன்வரவே ராந்திர முறைகள் அலையத்தில் மளைந்துவிட்ட ஒரு கணம் நகழ வாகிவிட்டது. இதற்கு அவசியமானிருப்பாம்பலரே இன்று இல்லாததும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

மற்றொரு முறைக்காவடியான சூபிரத்தியாடு வேலையே, முன்னுமலை பாய்க்க நினைவேற்றுப்படும் செத்து சாலையைப் பறி இங்கு ஓயியிடிமுறை அவசியமாக சூறைந்துவிட்டது.

ஒயிரிடாவது, ஆட்டக்காவடி என்கிற ஆட்டக்காவடி என்கிற ஆட்டக்காவடி காவடி, ரூக்குக்காவடி, பற்றவகு காவடி என்கின்றன என்று கூறலாம்.

இந்தை ரூக்குக் காவடி, துலாக்காவடி என்க ஆறு வருள்கள் குறுக்கந் தலைளி விரயவுகளில் இருந்தே வந்த செறுகின்றன. இந்தக் காவடி முதல் முதலாக 1950-ஆம் ஆண்டு தேர் உட்புத்தக்காலியும் அடியார் ஒஸ்வல்ட் விளைவேற்றப்பட்டது. பாப்பாற்கு மிகப் பயச் சூராக இருந்த இக்காலை நிகுட்டி இன்று மயம்பிரபலையானாலும், என்றும் மிகவுக்காலை நிகுட்டேற்றுக் கூடிய காலை

பிரம்மைக்கும் அவசாநதுவிட்டது

எந்த முந்தின் வருபாற்கள் மலைகளில் காலங்களில் மட்டும் தாழ்வைக் கேற்பட்ட மூற்றுக் காலங்கள், நகரைக் காலங்கள் அபற்க்காமல்களில் விருந்து வந்து சேவுக்கூடி காலங்கள்.

ஆட்காவடி முருகுபக்கிளையக் கராம்பகள் தோறும் ஹஸ்டிக்குடைய செய்யம் ஒரு நியஷன் வெள்கூறுவார். இக்காலை ஜிள்லா சில இல்லாதது உடல் வெள்ளியப் படிமுறை இயக்குப்பக் காலங்கள். ஆட்காலை சில இல்லாறி பக்கதி நிலச் சுழங்கு வோடு மட்டுமல்ல அவசியப்படும் ஹஸ்டிக் பேரும் முறைகளில் இக்காலை ஊறித் தினாத்து ஒன்றுப்படியாகவே வெள்ளும் காலங்கள்.

இத்தகைய முறை இல்லாறின்பாலாம் ஆட்காலைகளுக்கு காந்து போக மற வேண்ட பாதுகாப்பை முறையெடுப்பதே சில இல்லாறி தமிழ் பாடம் பரிபு கல்லெள்ளுக் கட்டிக்காட்டும் வேறுபால்கூ ஒல்லோந் இந்துவளரும் கடலை மட்டுமல்ல, சுற்று சுறுதுபாக்கள் ஒன்றுள்ளது கடலை மாறும்.

அவிலுத்து நூலாக்கம்

மாலாந்து “நூலாக்கட்டாய்” செல்லிரை விபலைப்பட வருகிறது.

ஆறாக்குப்பக்கா ஆராயுக்கள் நந்திச்சுகட்டாய்

மாலாபிரம் காலவிக்கலை மாலக்காலும் காலிலாலும் ஏற்பிடப்

ஆறாராதத்துலை போகிற வித்துவா நூலாக்கா காலுடை முன்மதியாளாநுடன் ராக்கோர்டி பேருக்கரியதையும்

ஆறார் விவுந்தமுகப்பி போயிருகிற ஆந்திராவாண்டு

நாநன் ராணவீராச் சட்டா அல்லது தூது காலுடை

ஆலித்துவுமுக்கை மலைத்துவாணர் டாப்பிப்பா வாழிவாழி

விநாயகரை வழிபட்டு மனக்கவனையினை மாந்துவோம்

(தொதும்பு)

திரு க. சிவசுந்முருங்கும் J.P அவர்கள்

தேவாலைக்கத்திலுள்ள ஒருவியலை
வாடும் எப்பாச்சியினை வீரமுடிவுகளைப்
உயர்வும் அவையை முப்பூச்சியளவுக்கே
மூடியிருப்பும் அவையை முப்பூச்சியளவுக்கே

“வெள்ளத் தனைய மனி நிட்டம் மாந்தர் தம்
உள்ளத் தனைய மனி நிட்டம் மாந்தர் தம்”

முறைந்திட்டு தொடர்யார் இகழ்ச்சி
கடையார் என்பது முழுமொழி ஆணால்
ஏதுக்கும் ஓர் உறைப்போரைபும் அதற்கு
ஏதுக்கும் ஓர் உறைப்போரைபும் அதற்கு

“வெள்ளத் தனையார் கீடுப்பை குறியுடையான்
ஏதுக்கும் ஓர் உறைப்போரைபும்”

என்பது வள்ளுவின் முருப்போரு, வாக்காகும்

துள்ளப் பெள்ளை நிழை, குழநிக்
ஈழையான் பதந்தை நங்கி உள்ளத்திலை
நுதிக்கவேண்டும். பிழகுமும் என்பதுமான்
த்திருவாய்ந்த தியானிக்கவேண்டும். விபா
துப் பிரவையாய்ய ஏ காம வெள்ளபாலன
பாக்கும் சமடிப் பிரஜவமாயிய காம்

புனேயானவையாகவும் கூறுவிடகாலே (1)
ஸந்திப்புவர்களுடைய இடப்பக்களைக் கடு
ய்ச்சு கண்டதி வர அருள்ளேய்கு
அவர்கேபே முதக்கணக்களில் தங்களவராக
நியாயாங்க செய்து விக்கினேஸ்வரர்
எனப்பெற்று குட்டினைப் பரந்திருக்கார்கள்.

“என்னால் பாரின்றும் பாலதோன் மேன்னுறுதை
முஞ்செடு உள்ளது கான் முடியது” எனில்திரு
அல்லது, சிந்தநபிரா, ஆக்குத்தை அல்லது உடைய
ஏ கண்ணா செய்யுக்கைய வையுபெய் நிடுதிடு”

என்று காந்தபுர ஜென் கா. டி. உபாதித்தைச் சால்லாம் காலைகாம்.

விக்கினேஸ்வரி எட்டுவிளங்களை
நிதிபவையே, வியட்டி, காட்டுப் பிரஜவாய
களின் வரியால்யானாகவும் வையுதைக்
காட்டிப்புக்க்கிறார் கார்யாய்வினாச்சாரியார்

பியாநாமார் ஏ ஸாவாக்கு உடையோ முதுப்பர்.

வியட்டுப் பிரஜவாய் ஏ கார மகார காத்தி
மாய் ஏ கண்ணைக் குறித்தும் கம்பு
பிரஜவாய் காமா ஏ கார மகாரமாய்
வியாவைக் குறித்தும் என்பது காமய்வி

அருளி மலர்

பிராணம் அபியாயியே ஒங்கய தசை
எழுத்து ஒள்ளு இயன்டதூயத் நாங்கிய
ஙகையிலை போலேத் தோன்றும் என்றும்
மூலமயூன்ன தோர் மங்கிபூந் தோங்
பொறி சுருவுவிறை ஏனென்போலை
போந்தூம் என்றும் காடுகியது கந்து
பிராணம் அபுவேபோல் அனுநூல் என்கின

நூல்க்கட்டு

இநு பிராணவங்கட்டும் சோ இருநாமுபின்
ஒருமையாய் உறித்தன். ஒம்கார மூர்த்தி
யாகிய விகு வினேன்வரை என்கில்
விக்குவேன்வரை சிவனின் வெறுவன்
என்கு வெள்ளினை என்க.

இதுவைக் கந்தபூராணம் பின்னரு
மாது கடுமீன்றிடம்.

"யாப்பவன் அருநூல் ஓலேவான் மகன்வையன் நூல்ஸம்பாயும்
தீட்டாவன் ஏவுக்கரைப்பகை செருந்தும் துவங்கும் நிபே
நிப்பதும் செப்பகை எவ்வளவுமாம் வேதுப்பும் இளைகள்
நிப்பது குது என்றோ நிப்பான் வழியை மாண்பாய்"

இவ்வன்னையைத் திருநூள்ளம்பந்த கவாயிக்களின் கோவாயும் மூலியு
நிப்பியின்றிடது.

திருச்சிநிறுநிலைம்

பிராந்த கடுஷ்டயம் கொள்கிறு கர்பகு
வழிகொடு தனது வறிப்பும் அவர்டா
ஈடுகவைப்பு வரு வாஞ்சனை பிருக்காகு
வழிக்களை வரிவைலி வழியையுச் சீலுபியே
நிரச்சற்றப்பலம்

சிவங்கோயில்தான் சு சரி நாம்
பாளியூயபங்களின் சரி என்றும் அபுவை
காலிக்கும் சரி விழுயகோட்டு முதற்புதை

நீதழுத்தப்படுகிறது. என்கின் விக்கினினார்
வரப்பெறுவதை வேலங்கி வர்க்கினம்
காலினின்றும் வட்டுப்போனாக.

அறுநாள்களை அழுகங்கை நிகும் பேற்றுவிண்டுமோ

கருபிய முநக்கணத் தரிசனம் கேட்கால்
கங்கு வகை எவ்வப் பகுதம் செய்யாதென
சந்தித் தெர்வு வேலவையை தோழிதே
பாந்தி பெற்ற நாச மாத்து கோ
ஒக்கிமந்துவில் நுல்ல அறிவுக்கு உணவு
நுனிரை பாடுடன் பகுத்துவும்சீ
செனிக்குவையை விழுத வயிற்றுணவும்
சிறப்பாகக் கிளை நாச நன் பிழைவால்
அபுறங்கநர்யான் கூற நாங்கள்
தாரக்பொ கேய்வீக மற்றுழவிலே
நான்குனோக்கு காயாலிக்குபிடும்
அருகால் முடுகங்கள் நிதம் போற்றுவதே,

நீங்கை முடுருவிச்சுமை-

நடத்துப்புறையினி அபிதை வித்துக்கமான அன்பு கேள்வனை.

கிரையினால் இறைவண்ண அடையமுழும்

சிறு தீ. ராந்தருமர் அவர்கள்

ஆடவரைப் பாரிப்பதில்லை என
வீரரும் டின்ட் 'ஸ்ரம்ஸ்டார்' எல்லும்
நங்கைப்பொடு சீலகன் கொது முதிர்ந்த
அந்தணர் வேடத்தில் சென்று இருபாடு
நால்வயப்படிக்கிள்ளான். சீலகனின் இவை
கோட்டு கால்வீரி தத்திற்கு வந்த மகளிரின்
வருதையானாலும் இவென் புதுவை போட
கூக்கும் பீராந்து கூடு. பாக் பாங்கி வந்து
காட்சியிலைப் போன்றதாகும்.

இவைவனி நிறுப்புமிகுவை இவை
போடு பாக்கிவாந்து இறைவன் மகிழ்வைன்
வன்று வருப்படுவின்றுவே பஞ்சாப் பிரிவுக்
கிளை ஒதுமை ஓட்டு இறைவன் அந்தனர்
வான் அதனை இசையடிக் குநும் முறை
யில் ஒழுகல் வேலன்றும் அல்லவிடம்.

சந்தம் மாறினால் அத்தம்
யாரும் என்ற முறையில்லை கீழ்க்கணக்
விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும். இந்தக்குறைய
முறையில் பார்ட்டர்களுக்கு உணவு பா
வரவாரு தெளிவுபித்துசிள்ளன.

மூந்தென் இரைக்குலையில் பீருப்
டீனான் 'பொதுவா விருப்பங்கள் என்கி, பாடு
நால்' என்பவற்றின் மூலம் துறிந்து
கொள்ளலாம். இவை இன்று ஆவாசிஸ்பா
லவபைக்களில் இசையின்றிக் காலைகள்
இல்லை எனும் அளவிற்கு இன்று
ஆலைக்கிளையைக்கொடு இல்லைக்கப்
பட்டுவிடுவது குறிப்பாகக் கோ கோ காராம்
என்பதும் சில்லைக்கால உபசாரங்களில்
இசைக்கலை முக்கையும் பெற்றுவுடன்
மகோர்களும், தூா டாரிக்கூக்க் கிரியை
களின் போரு கணபதிகளாம் எனும்

கிரியை கணபதிகளில் போது கிரியைக்குப்
பூஜை செய்து கூதற்கு கிரியை இடம்
பெறுவதேப் பார்ட்டின்டிரோம். கோயில்
களில் செந்திநெயிப்பக்கபாக் பக்தியினை
வள்ளுவி பெற்று வந்தது நாட்டார் இரை
பிலூபாகா பக்திநெயிரி முன்வெடுத்து
செல்லப்பட்டது. இளை கோவடிகள்
ஆப்பாவனவையிரி. குந்துகளினி பாடுகளுக்கும்
மாணிக்கவாசகர் சாலான். தேவீனாஸம்
நிருஷந்த முதலியைவ பாடுவதுக்கும்
நா பா இசைபே கார்ஜாநாதர். காலாய்,
கரகம். கும்பி. குந்த நெந்துக்கெட்டன
மிகுந்திகளினி போது பக்கங்கள் ஒன்று
கீர்த்து கூடுக்குத்துப் பாஷ் கெல்வது
இன்றும் நடைபெறுகிறது.

சின்னமுதகு போக்கினிப்பான்
பூரிய தோறு ஸ்ராவகள் விருப்பமிகுவை
ஏற்ற பாக் கூக்காத்து மாரியம்மன்
நாங்காட்டு. பன்னையக்கை, அம்மாவை.
கள் கொலந்தங்கு. பட்டு வாக்கர் இடுக்குக்
களின்மே இன்றும் உள்ளாரு முள்ளை
முற்பாலைக்கிளி பெடுவாற்கப்பிருத்த
உடுக்கடி காத இன்று மறைந்து
போன்று வழுமிகும்.

இசைக்குலை கோயில் வழிபாடு
டோடு இரண்டறக கலந்துகொடு. முன்ம
கடிப்புத்திருப்புரிய பாதுகையை இவைக்
கலை என்பதுகிளிருவது. இத்தகைய
இசைக்குலையானது 64 சல்லக்களில் சிறப்
பாள ஒன்றாக விளங்குமிருந்து முன்வை
பால் இலைக்குநெயிகள் பாக்குத்தி இருந்தாலும், தற்காலத்தில் பில் வைப்பியம்

அறியப் போடும் அருமையாகவுடன் உள்ளது என்னார். கணம் ஒருவன் உடைய உள்ளத்தூணிலும்து உயிர் கொடுப்பாதாகும். அவற்றைச் சிற்றத்து இரைக்கலை மாறும்.

இன்று நாம் இறைவனை வழிப்பதே வந்திரு எமக்கு கிடைத்த பக்கியாடல் பங்கிலையிலிருந்துபாராலும். தாழ்வாலை ரிசாக் நாம் பாடும்போது இறைவன் மரியீஷ் அருள்வார் என நம்பப்படுகின்றது. இறைவன் கணக்கான பாகால் ஆர்ஜாக்கன் மீது படவேல்லார்ஜாபிள் இலையான் ஸ்கூல் பாக்டீரியா ஏன்னாபாடவேல்லும் நிரும்புத் திரும்புத் திரும்புபோது

(முன்றும்)

'இறைவனை நீண்டிலி ரயியன் கால்வாய் ஜெயரின்'

ஒழுங்குழறையாக சேயாரும், திருவாசகம், திருவிசைச்சா, திருப்பள்ளி, திருப்புராணம் என்ற குழுங்கீலைதும்.

இறைவனை ராஜாபாடிவதன் முலம் நாம் நீண்டவாழ்வு, விவையை பெறுவது, உள்ளும் மூய்கூம் பெறுவது, அகத்தல் வாய்க்காலம் வாய்க்காலி மொச்சமுன்சா கூட் இறைவனை கிடைக்கும் காரியரியில் பெற்றுப்படும் எல்லாவற்றும்கூட சேயால் இறைவாய்வு பாதார விந்தத்திலை அடைந்து போ தீவ்புதியை முயற்றுவதும், இப்புக்கை காக்குவதைக்காண்டு இறைவனை நீண்டவாழ்வுதியை பிடித்து வாய்வு செய்வதும் மீண்கூராகாது.

09-09-2006
வேள்ளிக்குழுவு
ஏவ ஓ டெ
ஏட்டாந்த
ஏவையிடி ரூலிடூனின
போது

பெருவையால்,
ஏழாவைக்குத்
குண்டிக்க மேம்மலை
எலும் வீருமினா
ஏழாக்க
மேல்ரவியக்கப்பா
ஞமாராம்
ஏவைக்கேவையியன்
ஆவ்வை நூ
ஏவ்வைக்கொற்
ஏவை

ஆய சிலமுறைகள் அவையை அடிக்காடுக்கூடிய சின்னாத்தாத கார்த்தும் நீக்குவு

நேர்காப்பாக ஊழுதனை மாரிதழுக்கட்டும்

விதியின் பயன்

திரு கார்ச்ச. எம். கருப்பன்றுத்தும் அவர்கள்

ஒரு நடக்கவில்லை என்று அனசாரி இருக்கிறார் ஆக்கால் அது நடப்ப நில்லை. நாம் “இது நடங்கக்கூடாது” என்று பிளவுக்கீற்றும் ஆக்கால் அது தூங்க விழுவிருக்க இருக்க எனக்கூக்க கார்ச்ச மாகச் சொல்வது! அதைத்தான் “விதி” என்று கருவிற்கான ஒரு ரமயம் எவ்வாறு கூறுவில்லை அராயலையும் முயல்டாயில் எடுத்துத் தூங்க கூறுக்க நத்துவாக்களைப் பற்றிப் பேசிட்டுவிட்டிருந்தார்கள்.

பிளவாகத்தில் நு பிபிதல்லாம் அவர்களுக்கு நன்றாகடு கூடும். அதோடு சமயத்தில் நாது பிளவாகத்தில் பிட்சைக் குழாய் கருவன் பிட்சையெழுதும் யென் கூறுக்கான். சாம்பு களை த்தது அதை எடுத்துக்கொண்டு தலீபான் ஓர் இடத்திற்குப் போன்று உடையாற்றினான்.

சாப்பிடுவதற்கு முன்னால் கடவுளை பிடுவதற்கு, “ மீறுவதே! மாருவதோ!” என்று சொல்லி அந்த ஏ கணவை இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்துவிடுகிற சப்பிட அடிப்பிடமான். இதே, கைத்துறைத் தில்லிருத் மகாவாகரி பாத்தார். “ ஜெ ஹாராபணிடம் சொல்லான்.

குதீரா ! யாத்தீக்காவா? எங்கு நடைப் பக்தன் அவன் தீளமும் பிட்சை பெடுக்கவற்றும் உடனவனவு முறையில் காலை விழுக்கு அந்தப்பாளை செர்க்குவிடுப் பற்ற விழான் சாப்பிடுவரான். அப்படிப்பட்ட ஏ கைத்துறை பாக்குவன் நினைவு பி கூடுமெடுக்கும் நிலையில் கைத்திருக்கிறிருக்கும் உமிழுக்கும் இது மியாயம்?

மீரா தற்கும் காலமும் முன் நம் தற்கும் கணவுடையம்.

அனங்கு நிவைள் கொஞ்சம் கேள்வத் தொகுதை கொடுத்து அவளை வசதியாக வழங்குவதற்கும் கூடாது? என்று மேட்டாவி நூராபணன் என்கிப்பட்டுள் “குதை முதிர்வாரி பிரிவு செல்லந்தாக்கத்தாள் இருந்தான். அப்படி இந்துட தீவன் பாருக்கும் கூறுவதற்கும் யெழுஷூ உறுவையில்லை.

ஏவோகநூக்குத் தான், நாவாம் என்றும் செய்யவில்லை. அந்தாலூன் இந்தப்பரிசுவியில் இர்ப்பாகிக் கண்டு படிக்கிறான். அது அவனுடைய விதியில் பயன் கொடுவதை மகாலட்டம் ஏற்றுக் கொண்டால்விட்டான்.

“ஒங்கள் என்ன சொல்லியிருந்தான்? வியோவதற்கு கிள்ளவற்று! மூம் நிலையத்தில் ஒரு பாத்து என்று ஒன்று இருக்கிறதா?” இப்பொழுது மால் அவற்றுக்கு உறுவி சொல்லி பாத்துவா “என்னாள் மகாவாகரி “ந் என்ன செய்யப்போக்கும்?” என்று விட விலை அல்ல. அவற்றுக்கும் மேலும் கூடும் கொஞ்சம் அவளைக்க காலி துத்தில்லிருந்து விடுவிக்கப் போகிறேன்.” என்றுவரி பாத்தம்.

“சமி ஏ என் இருக்கி! கொஞ்ச பா!” என்று மாருவதன் உடனே மகாலட்டம், பிளவாகக்கூனில் அந்தப் பிட்சைக்காயங்கள் நடந்து வந்து கொள்ளிருந்த வழியில் ஒரு பக்கமுடிவுப்புப் போட்டன. வழியில் என்னும் இந்பாதப் பாத்து அவன் குதை எடுத்துக் கேள்விட்டும் என்று ஜெ கார்ச்சீகௌவி நிலைத்தான்.

ஆங்கீ: அந்த தோத்தில் அந்தப் பிடியைக்கமார்வ என்ன செய்தான் தேரி யுா? பார்லைவிஸ்ளாதுவாக்கள் செலுதிலே எப்படி நடந்து போய்றார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலேண்டும் என்ற ஓர் எண்ணியல் அவசிறுமிகு அப்போது வந்தது.

ஆதனால் அவன் பார்லைவில் வாதங்கள் மாநிரிக் கண்கள் தீர்வேண்டியும் நன்றாக கூறுக்கொண்டு நடைநடந்து மாற் நாக்க அழும்பித்தான்.

இரண்டு கண்களும் முடி இருந்து தால் வரியில் இருந்த பணமுடிப்பு அவன் பார்லைவிப்பி படவில்லை. அஷ்வை பார்லைவிலே பணமுடிப்பு இருந்ததைக் கவனிக்காமலேல் அதைத் தாண்டி அவன் சென்றுவிட்டான். அதன் பிறகு கண்ணியல் வாதங்கள் ஏற்றியே நடந்து விட்டாலோ! என்ற ரந்தோஷத்திலே அவன் பொய் விட்டான்.

அவன் பிள்ளையில் ஒருவன் வந்து கொண்டிருந்தான் அவன் கண்ணில் அந்தப்பணமுடிப்பு பாட்டு. அதை எடுத்துக்கொண்டு அவன் ரந்தோஷாக நடக்க அழும்பித்தான். நா நந்தனையில் என்ற காலதூத்துக்குடில்குந்த நாராயணதூதம்

மகாஸ்ட்கம் பும் பார்த்தும்யோண்டிடுக் குறிக்கன்.

“எனின் நடந்தது பாரததாயா! அந்தப் பக்கங்கள் பணக்காரர்வாக்க வேண்டும் என்று துடித்தாயே... உன்னால் முழங்கதா?” என்று பகவன் கேட்டார்.

அதற்குப் பிறகுதான் மகாஸ்ட்கம் யும் “உன்னமதான் ப்ரபு விதிப்படிதான் எதுவும் ஏ க்கும் என்னக் குரிப்பது நான் ஒடிபுக்கொள்கிறேன்!” என்றார். இந்தக் கதையை அரிவாருவாராகக் கொஞ்சம் சீர்விழுப்பு பாரிப்போம். “ஒரு பக்கங்கைப் பணக்காரர்வாக்க வேண்டுமோ” என்று காலன் நினைந்துமிருந்து ஏட அது முடியாது என்ற ஒரு உண்மை இந்தக் காலநாளில் கால்கி யிருக்கிறது இல்லையா? அப்படியானால் விதி யார் கையிரு இருக்கிறது? மனிதனில் கையில்தான் இநுக்கல்லது.

அவன் நலை விநூயாக நடந்து கொண்டால் விதிபும் அவனுக்கு சாதகமாக இருக்கும் அப்படி இல்லாவிட்டால் இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் விளட்டத்தில் நாந்தாலும் போன்றோ மன விபாரிந்துகொண்டிய நோத்தி காலனை கூடி பிரதக்க வேண்டிய விலை வழைவிடும்.

பிறகு மிர்க்கீடம் கருணை காட்டு

“ எனக்கும் கருணை போகவி.. வேண்டும்
உயிர்களிடம் இருக்கம் காட்டவும் வேண்டும்
கள்ளுத்துவம் பண்ணிப் பிறகை ஏழங்கியும்
காப்பாடம் கூடும் கருணை நீ கார்டு
மேன்னமேன்ன அவனை மேற்கீலியில் நல்ல
பேருதையளி ஒருக்கி விளைந்துபட வேண்டும்
குள்ளுமொம் கொண்ட மொழியல் ஆயினும்
நோபம் விதித்தநீ ஜூலையை உரைந்து
-கவிஞர் வி. போகானந்தரியம்-

அழப்படுத் துரிதங்கியாக.

திருவாசகம்

தீரு மு. சுரூபரத்னியம் அவர்கள்

வாக்குவரா திருவாசகனா என்னள் மேலம் உடுக்கினார். வெள்ளம் அடங்கிய கும் அளைக்கட்டுவதற்கு மதுரை யங்க ஏதுகு அழியில் கடை பங்குகளாக அளர்கு விடப்பட்டது. அதில் ஒரு பக்கு செம்மளச்சிசெல்லவி எனும் பெயருடைய வபோரிப் பாருப்புக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அம்மாது என்ற துணைபும் ஜில்லாதவர். பிட்டவித்து விழியுச் செல்லுமிசெப்பயன். தேயலையும் துணைவென நாளிரி எாந்ததவர். அவர் தன் பக்கக்க கட்டுவதற்கும் கூலி பால் இல்லாது முறையிலுவதைச் சேலி முடித்த. சோமதந்தரப்பெருமான் கூலி பாளாக வேடந்த, காலி துரை முன்வந்தார் அவர் பங்கின் அளைவைபக் கட்டுவதற்குக் கூறி விட்டிருப் பிடுவையும் கூலியாக வாக்கி அருதுசெப்தார். அளைக்கட்டுமிடம் சென்று மன்றமாக்க ஆடல்லை ஏர்த்தார். காஞ்சிகார் போல் தாங்கினார். மறுவை மன்னன் அவர்பார் என்பதுமியான் அவர்கை நல்லிடம் வழுவிழுதுக் கூவுவிலிருந்த பிரம்பால் அவர் முதுகில் கடித்தான். அதித்த அளவில் கூலியாக எந்த கெறுவான் ஒருக்கூட மன்னனை உடைய பில் கொட்டுவிட்டு மறைந்தார். மறந்தான் வயலும் நினைந்த பரம் பொருள்ளவா? அதித்த பிரம்படி அரசன், அரிசி, மத்திரி, பிரநாளிகள் மேறும் ஏனைய ச. பிரக்கி மேறும் ப. கு. எல்லோரும் விபப்பில் முழுகினர். வந்தவர் சிவபெருமானே எனும் மூலிகைகள். நாதவுரை ஜில்லவுள்கள் அடிபாளி பொருட்டுக் கூலியாகக்

வந்ததை என்னி விபந்தார். மன்னன் வாதவுரை வணங்கி நினைவன் வாதவுரை அணும் ஏ பழுவிணையவிடுத்து. மன்னைவிடம் விஸா பெற்றுக்கொள்ளு தலைவா ம் தாங்கத் திருப்பெருந்துறை ரேணு குருநாதன் வணங்கி அடிமார் கட்டத்தோடு கல்லதிரு, தார்.

ஒருங்குபொய்வும் வந்த விவெறு, மான் தான் கபிளை செல்ல வேள்கிய கூரை சீடாகநுட்டு உணர்ந்து அவர்களை அங்கு திருக்குமரா பணித்தார். அடியவீ கள் குறுப்புகளும் பிரிபால்லில்லாது வந்த தீள். கணதக் கண்டதுநநாதா இடத்துநநா மரந்தின் சீடாவிட ஒரு சூரியப்பீடும் அவர்க்கு அதில் நஞ்சுடைய திருவடிகளைப் பிரதி ஏட்டை வழிபாடுகே மது வடிவினிகளைக்காலி ஒருநாள் பொற்றாமல்கூர வாவியீல் நிப்பிடும்பொ வயிழும்பயும். அதில் அகைவளைும் ஏடுக்கி எட்டுமை வந்தபைலாம் என்று திருவாம் மலாந்து அடியார்கள் அங்கு இந்துக் கயிலைக்குப் புதுப்பட்டு வாதவுரை ம் இரு அனைவர்கள் விதாட்டத்து சென்றார். அவர்கை கண்ட குறுப்பார். டி. என்கொன் பிள் தொடர்ந்து வருதல் வேண்டா. உத்தரவோரமங்கை என்றும் திருமூநிக்குச் சென்று அங்கு என்கொக்க சித்திகளைபும் பெற்று நிருப்புக்குறவும் முதலான தலைக்களாத் தர்ச்சத்து. பிள்ளை தலைவையை அடைவாயாக என்று கூடுதல்கொர. மனி வைக்கர் தீருப்பெருந்துறைக் குருநநா மரத்தின்கூடு ஒரு நெய்விக்கப்பிடமலையாக்கு

நூல் அ. ஆ. வோசலையைக் கோட்டு நாறு திருவம்.

அதில் குருநாதரின் திருவடிகளை எழுந் தகுங்க சேய்து அடியாளிகளோடு நாழும் வழிபட்டு வரவளபினார்.

மாணிக்கவாசகர் தாழையுட் போட்டில் நிலைத்துவச் செப்பாணம் முதலாக பல பதிகளுக்கள்படியும் அடியாளிக்கட்டியுடன் பல நாள் திருப்பெருந்துறையில் திருத்தார். ஒதுவாள் பொறுப்பாமரை வைவியில் தீவிழியுப் தோன்றிபது அடியாளர்கள் அதைவரும் ஜூன்தெத்துத்தை, ஓயிக் கோண்டு கூடில் முழுவிளை அம்மை அப்பராகிய பெருமாள் இடுவாகவகுடிலை தோன்றி அடுட்காட்டி வழங்கியருளினார். அடியாளர்கள் அளவளவும் சீவகங்களையினார்கள். இவ்விவேகளையில் கோண்டிரும்பர் நியுலில் சீவீபாகத்தில் “கார்ப்பரேஷன் மள்ளி வாசகர் திருக்கல்லாத்திலை நடந்த கட்டியை யோகக் காட்சியிற் கண்ணார். அடியாளர்களின் விளையாறாகு வருத்தி. உபுஞ்சாரின் திருவடியிடத்திதழி பாட்சிக் கொண்டு அருத்தார். அலூசுதாம் என்னும் பாயங்களையால் இறைவளி திருவடிகளைத் தோத்திரும் பசுப்தா.

இவ்வி குருநாதார் தளக்குப்பன் நத அருளான்கையின் வழி திருவுந்தா கோயமங்கைக்குச் சேன்று, ஒப்புகூடுமா நோலத்துத்தக்காடு து கிரியீப்புப் பலச்ததிகளும் கைவழிப்பெய்யார். பீன்னா யை அருப்படியங்களை வணங்கிப் பாலங்கு நாட்டைக்கட்டந்து ஜோழாஷட்டைச் சோந்த கல்லியடமாந்தார் அனைத்து இறை கூருகளைப்படியும் முகந்துகொண்டு திருவடியு, பீரகாத், திருநெண்ணாமலை முதலிய தலைக்கையும், ரூசித்துக்கொண்டு கூலிலை வந்துடைந்தார். அங்கு கீடாயிலென் கடுக்காரரிலே குறைபாலை இடைத்து அலில் வழிடாந்தாரியிருத்தார். சில்லையில்

புத்தனர் வாதில் வேண்டியும், ஊனமானினானைப் பேசுவிட்டும் திருவஞ்சின் செயலை எல்லோருட் அறியச்சிச்சுதார்.

இவ்வாயு மலைவைச்சு விலையை பீல் வாழ்ந்து வழுப்பநாடரில் குருதான் அந்த வளி ஒப்புவி அவரிடம் வந்து நாள் பான் டிபாநான் கீ சீஞ்சுதலென்றும் சீவீபால் மனிவாசகருக்காகச் செய்த நாடுட்சேயல் கூடுகொதும் பாலியில்லை வையும் வியந்தாலும், மனிவாசகர் பல சமயங்களிலும் பாயும் கூட எக்களைப்படம் முனையாய்கள் சோல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டார். மனிவாசகர் அந்தவளை அருக்குத்திக் காம் பாடிய பாடல்களை முறையாகச் சொல்லி வருகின்றார். அந்தவளைம் கும் கிரும்யாரும் தால் அலையானை எழுதிமுடிந்து பாலை பாடிய உமது திருவாயால் ஒடுசோலை பாடுக் கண்டு கேட்டுக்கொள்கூடு சிளைப்பில் மனிவாசகர் இவ்வாயை திருவடிப்பெற்றை உடக்குத் தாகக் கொண்ட இளிப்பிகொல்லாரா என்று முனை அடுக்கிப்போய்து, கீட்டாந்தனா அட்டநூலையும் தம் திருக்காத்தான் எழுக்கு முங்கூர், சில்லை அருமையில் வெந்த ரவபெருமாள் மறைந்தார். அதைக் கூக்காட்சிலிகாக்கா இப்படிப் பல்வன் அடுக்கொள்ள வெளி சிவபீரானே என்பதை அற்றகு விருந்துக் கண்ணரி பெயியிட, திருவஞ்சை பிளைந்து வணங்கினார்.

திருவாதாயூரின் திருவாசகத்தை மும் திருக்கொலையைப்படி தம் கையால் எழுகிய சிவபெருமான் அந்தால் கண்ட உடன்திருப்பச் செய்யிசிருங்கி நூலின்முழுமில் “திருமிரிச்சுப்பலமுடையாள்” கைப்பெற்று குனகு கைச்சாதத்தட்டுத் தில்கையிசிருப்ப பலத்தில் காயிர்ப்படியில் வைத்திருவினார். மாலையில் கோபில்க் குறைவாயுக்குப்

பூசை செய்பவந்த அஸுசகர் வாயிரப் படியில்லூல் என்று திருப்பதைக் கண்டு அதை எடுத்து ஆண்டவால் இதைப்பட்டதாகும் என்று அன்புள்ளவோடு விரித்துப் பார்த்துப் படித்தார். அவ்விலை களின் முடிவில் தீருவாதவுர் சொற்படி திருச்சிருப்பலமுடையான் எகவியறுத்து என்று இருந்ததைக் கண்டு உடல் சிரித்து இல்லாவன் திருவடுகளைப் பெறுவதற்குப் பால்களில் இது மலையாவை என்று புகழ்ந்து இந்நாளைப் பால்யாதவுருவுடை சென்று கண்டு வணக்கினார். திருநாவுரிந் படியில் இந்நால் இல்லாவன் வைக்கப்பட்டிருந்த தேவைத் துவர்ட்டி தேவித்துப் பாது வூர் அதைக் கேட்டுத் திருவருணை வணக்கி வணக்கினார். இச்சப்பீசி அறிந்த அந்தனா அவைவரும் அப்பு வந்து வந்தன். இந்நால்கி பொருள்ளத் தாங்களை விளக்கப்போன்றும் என்று யேனேடி நின்றன. அதற்கு மக்கிளாக்கர் திதன் போருள்ளத் தில்லையிலிருப்பலமுடியில்

எந்து தேவியில்லைன் என்று சொல்லி அவர்களோடு சிற்சனாக்கி வழங்கந்தனர். அஞ்சலங்கூடு இட்டுவர் போருள் இச்சபையில் எழுந்தருளியின்ன காத்தப் பெருமானே ஆவர் என்று கட்டுக்காட்டி அச்சபையில் எல்லோரும்காண மொழுங் கருவினார். இந்தக் கட்டுக்காலக் கவுட அல்ல வநும் விழுது வாழ்ந்த நின்றன மாளிக்க வாயர் காத்தப்பெருமான் தில்லாடயலிற கலந்து இரின்னப்பிலை எய்தினா.

இந்வாசகம் துடிந்திளாந்தக்கும் பிழப் பாக் டி பிழப்பில்லையெத் தன்னக்கத்தித் திருப்பக் கொண்டிருள்ள சிஸ்த யூனிஸும் கந்தி பார்க் கவுடு நிறைப்பத்தினை வளர்த்தும் மாண்புடையது. திருவாக்கர் சுக்கு உருகாதுள் ஒடுவையாக்குக்கும் கூகார் என்பி உலகோர். இது சம்பத்த மாகக் கற்கிறா தநூர் குதுக்கூக்கள் மனிய போய்தலையகின்றன கவிமன் தேசிக வீநாயகர்பிள்ளை அவர்கள் விழுவிக்குப் பாட்டுவது முறைட்டிப் பாட்டில்

“தீவாரப்பாரும் நிருவாசகத் தேவை
நாவார உ என்பதற்கோ நன் மானம் வந்துப் போ”
வை ஓருதலை தான் மகவைத் தாலாப்பிவது நென்கும் கொசிரு எவங்கொப் போடாம்..

திறன்மிகு அறிவுவரை

இடி பிளி தூப்பாய்வைக்கு

களைந்து தீள் மாநாமாருவின்பலை

படி மிகு ஞான ஒளியை

“ வாதுக் காலைக்குப்பவலே”

கடல் சூழ ஒழிரக்கரை

“ முறைபாடு உபுக்கிடிப்பலே”

திடம் மிகு உறுத்தும் தீரன்

“ விஜு தறிவையும் கருவாய் ஏஸ்வியாலே”

“ மூவுக்காலுதா”

தூஷி கொழுத்து சூங்கினியம் வாங்கிய செவ்வர்

திரு தி. சுவாமிநகர் அவர்கள்

“ஸிடீஸ்பி நல விளக்குத் தூஷம் விழியனால் இடவல்லாக்குக் கரும்பின்ற காட்டிபொலவை கடவூர் வீரப் பாரீ” - (அப்பி)

கீபதகம் திருக்கடவூர் என்ற தலந்தில் பாடப்பட்டது இத்தலம் அட்ட ஸிட்டை தலங்களில் ஒன்றாகச் சிறப் பற்றது. சிவபெறுமான் மஹனா உடலுக்குத் தந்திரச்சி காலிக்கப் பெற்ற தலம் அபியாமி என்ற பெயரில் சேவியார் எழுந்தருளி அபியாமிப்பட்டா என்ற பெயர் பூஜை அபிராமி அர்சுவியை உடலும் பெற்ற தந்து டைல். நந்தேதலி யீசு சந்திசி அந்தலத்துக்கோர் அலிப் பேருமை. நந்தா ஸி கூரியது தூபத்துத் தொகங்கை அப்பி கலாரிசன் குரியிட்ட வாறு விருந்தி விழிபினால் விஸ்ரா விசிகடக்கரமான இம்காப் பேறும், அம்மைப்பேறும் பேருயினள் குஞ்சிக்கூக்கலப்பநாயகன் வாழ்ந்த பதி. இல்ல முந் தூல விளக்குகின்ற காஞ்சிக்குலாந்தலைச் சேருந்தவர். இல்ல ஓயிர்பெயர் கலைர். தூநாத மேற்கண்டு குஞ்சிக்கூக்கலம் இடு கூல். இயெர்டி ஜோன்டியனங்களை நிலை, குவை, காப்பாடு, குழுமமக்களைக் கிடைத்தவர். இயந்தூம் சிவன் நடவடிக்கைகளைச் சந்தி பார்க்காதாகவாறு வழக்காயும் இவரை விடுதலைத்து கோண்டது. ஆகாலம் சம்காலியமாக குஞ்சிக்குலாந்து நிடந்து சூழியிட்டு. வறுஶை நிருவதானால் மீண்டும்கணக்கொண்டும் விணை கிடைகிறது.

உனர்ந்த கலைரில் மகைவி தங்கு கழுத்தில் இந்து கழற்று || முடிபாக தாலியைக் கழுப்பிக் கணவரில் கைபிற் பொறுத்து இதைமாறி நெல் சாங்குகளை என்று கிடைக்கின்றன.

அதற்குத்துப் ! கலைர் பெயர் கோள்ளலோ நின்னந்து சென்றுகோண மிருந்தார். வழியில் ஏதுவன் குசோ கயந்த படி ஏதுக்கண்டால், கமந்து வரப்பட்டு பொறுள் என்ன? இது குஞ்சிக்கூக்கல் நான் சம்மாங்கனை உட்கிறது. “இவ் புதைக்கால நறுமனக் குஞ்சிக்கூக்கல் இது அப்பொதுக்கு முலை அறிவிடம் என்ற கலைர் என்னுகிறார். தாலியையும் விடுக்கூட நிட்டி விசிகிடா. உங்களியைப்பொதி கைமாறுப்பதை மாயதும் கவைக்கக் கண்டும் கூமிக்கு விரும்ப விட்டால் கூவுக்குத்துள்ள சிறுது. நீண்ட மேவிலும் வந்தா. தகை வாழ்வத்தில் கிடைப்பி அங்கீகா அம்மை விட்டார். கலைர் பல்வைப் பட்டிலி குளிர் முந் அப்படி விட்டு சுதாம் கூலியை. இருவ நேரம் கலைர் மலைவியம் பெற்றும் பர்த்தியலையாந்து கள்ளன்றாய்கிலி விட்டதுவே, தீவ்ராக கவையிட்டு முழுக்காம் வாழ்வதைக்குப் பகலப்பைப்படிக்கூறும் ஒன்றுபோட்டியாயமல்லந்து குலிக்கியான். உபக்கத்து கீழ்க்கும் கலைர் மகனாக்கு ஸி டுன் பூரிப தூம் ந்தா : “ வாழ்வதைப்பற்றுது. மகனைப்படி கிருவந்தன விசந்து உலைவதும் குபாந்துபில் மாற்றுவதும். ஆவைத்துத் துலி

பிளவுகின்வாத இடமின் கற்கூது

பணிபில் தினமித்திருக்கும் கல்வருக்கும் உணர்ந்தப்படுகிறது. கல்யார் மனை அடைந்தார். இல்லத்தில் புதிய ஆழ்சினா நம்யகல் குதாகவாக அவர் வரவேற்கப் படுகிறார். தால்மாற்க குங்கிலியர் வாங்கிபிட்டதனால் வார்த்த செல்வம் இது.

விவரமுட் சீவரான குங்கவியக் கல்வாய்னாருக்கு ஒருதடலை ஒரு செய்தி எட்டுமிறுந் பள்ளவைத் தல விருட்சாகக் கொண்டு திகழுக்கிற திருப்பணந்தாள் சிவலீங்கம் பாநிபகு ரிவாய்வத்தின் பொர் தாடகையீசரம் ஒருகாலத்தில் தாடல் என்ற ஒரு அடியாளி அதுனில் பூரித்து வந்தார். ஏந்தாள் பூசை நீகழ்வின்போது வழங்கப்போன கவாமிக்குச் சாத்த மாலையை இரு கைகளாலும் நொட்டப்பெறுத்தபோது தா வேயலாக ஆன நழுவிற்று ஆட்ட கீழ் வீழாமற தடுக்கவேண்டிய ஒருக்களை இடுத்திக் கோள்ளவேண்டிய நீர் நீதாஸ ஏற்பட்டாமயால் அவள் நிமிர்ந்து வயிற்கி மாலை சாத்தமுடியாக ஈர்வர் உருவாயிற்று.

இடுத்தையில் அவள் கடுத்த மாலையை நழுவவிட்டு உடையபர் ரீ மெய்யெடோ வீ னீ ஸ்வப் பருவாலிடு மாலையைப் பரியாகச் சாந்தாலோ இயலாத தீக்கட்டில் நீள்ளு மனக்கலங்கிப் பெறுவதைளையுற்றார். மெய்யன்பின ஓர்கிய துவள் கலக்கந் தீக்கக்குத் திரு வளங்கூன் சீவ்பிரான் அவர் நின்ற

நிலையில் வைத்தே மாலையை ஏற்றும் அளவிற்குத் தமது இவ்வகுத் திருமீனி வைச் சர்த்துக் கொடுஞ்சு மாலையை ஏற்றுக்கொண்டா. தாடகைக்காக சீவ் ப்ரான் அவவிடேட் அஞ்சி புரிந்த காரணத் தால் குது நா கைபிச்சர் என்ற பொர் பெற்றது. ஏனோ தெரியாது சரிந்த சீவ் விருக்கம் நெடுங்காலமாகக் கரிந்துபடியே திருக்கும் பழயாயிற்று. கல்யா காலத் திருக்கும் விவ பக்தியிற் சிறந்த மன்னா ஜொருவனுக்கு அச்சுவல்க்கத் தஞ் மென்யை எவ்வகையிலவைக்கு பிரிய காலத் துக் காணவேண்டுமென்ற ஒரு பெரும் பேராவல். தன் காணட்டபடை பாலைய்வை இல்லங்குத்தின் பெருவாங்கள் சங்க்ளிகள் பூட்டி நெறும் யானையாக அரசானை சிராகநார் ஆளன்களும் நன்று கீழ்த்தே இடுத்து ரலிப்படைஞ்சு, நினையிழும் சிவாலிங்கம் தீரிந்த பாஞ்சலை இச்செப்த துங்கில்யக் கல்யாந்தரும் காறில் எட்டு பிரகு இக்காட்சியை நேரில் பார்க்கிறார். கபிந்று வடத்துள் தொக்கலைபெறுகிற கழுத்துல் மாடிக் கொண்டு திருக்கிறார். எல்லோளாயும் தூக்கவாப் போட்டு விறும் படியான பேரருடும் பிழைஞ்சு விகுக்கிறு உலைக் கவன்று விட்டா கல்யா. அரச பலை முழுவழும் பீடுப்பித் துவர் ஆத்த பலத்துக்கு ந்கராகாதாயிற்று உப்பிபாது சம்பந்தப்பட அரசாந்தர் அவர் கானாயின். திந்த வகையாக திவல்ப உள்ளபண்பு விளங்க நின்றான் குங்கில்யக் கல்யா நாய்க்காரர்.

கவாரி அதுவில்

கட்டவாயாசம் என்றால் உள்ளத்தையும் உணர்வையும் கவாமியருகில் வைப்பது என்பது போருள் உப சமிப்யாக, மாசம்-வீட்பது என்று காருள். தேவை சிருக்கவேண்டும்,

நாம் தொழப்போனா தந்தை மூற்றாகோ.

சிறுவர் ஞானத்தெழுப்பு நாடகம்

கூடவள் எங்கும் இருக்கின்றார்

ஸ்ரீவீசுவரம்பா விசுவாஸ்டி (மாதாஜி) அவர்கள்
காட்டி ~ 1

இடம் - அரசு அரண்யம்

பாத்திரங்கள் - அரசர், அமைச்சர், வித்துவான்

(புத்தாக வந்த அரசருக்கு அமைச்சர் இடங்களைச் சுற்றிட காணப்பீசுக்கின்றார். அங்கு வித்துவான் சபை காணப்படுகின்றது. அப்போது அளவீர்கள் வயதான வித்துவானைச் சுட்டிமொட்டி)

அமைச்சர் - "அரசே நாங்களிடம் ஏதாவது சுர்போமம் இருந்தால் இவர்டம் மேற்கூரன் இவர் அதனால் நன்றாக விளக்கிட தெரிவு செய்யார்".

அரசர் - "அப்படியா, பிகவும் நல்லது. ஐயா ஆள்தான் வித்துவான் அவர்களே! எனக்கு நீண்டாட்களாக ரூபங்கு நந்தேகங்கள் என்னை வருந்து வருகின்றார். ஒவ்வொரு காலத்திற்களிடம் கேட்ட போதும் அவர்களால் அம்முன்று நந்தேக விவாக்கம்போது தேவிலிபுத்த முடியவிட்டன. அந்த முன்று நந்தேகங்களை விடங்க விளக்கமாக்கும் தேவிலாகவும் விட்ட கூரையிடில் உடமது சிரம ரேதும் செய்யாட்டும்.

வித்துவான் - (நடிந்தியபடி) "நாசே! காலங்கள் சந்தேகங்கள் என்னபோ?"

அரசர் - "கூடவள் எங்கே இறைக்கிறோ?" அவர் வந்தத நிலையைப் பார்த்தும் யொன்று இருப்பவின்றா? அவர் என்ன செய்துகொண்டு இருக்கின்றா? இந்த முன்று விளக்க கறுக்கும் நானை மானங்களுடன் விட்ட சுறுவேண்டும். வேறும் சுறுகின்றது என்னிட்டும் சுறுக்காட்டும். எனக்குத் தேவிலாக விளை கூறுவேண்டும்".

காட்டி - 2

இடம் - வித்துவான் வரு,

பாத்திரங்கள் - வித்துவான், பேத்தி

(வித்துவான் கவனமிடுவது அரசனுவையும் விளங்கக்கூடிக்கு விடை தேடிப் புத்தகங்களைப் பூட்டுகின்றார். பேத்தி விளங்கபாடிவிட்டு வருகின்றார்)

பேத்தி - "தாத்தா ராப்பிட்டி விடமாக்களா?"

வித்துவான் - "சாகப்பீயீமற எனக்குக் காப்பாடு ஏதற்கு அம்யா?"

பேத்தி - ஒன்றாத்தா அப்பாடு சொல்கின்றார்கள் (தாத்தா ரால்வையை எடுத்து உடையிடு தோலில் போட்டுக்கொண்டு வொளியே செல்கின்றார்)

பேத்தி - "எங்கே தாத்தா போகின்றார்கள்?"

நாறிப்பியத்து, விடம் இரண்டாம் விழுநங்கிப் புதுவிளங்கள்.

வித்துவான்:- (கோபத்து) “போரும் பொழு இப்படிக்கொக்களாமா?”

பேததி:- “ஏன் நாந்தா இப்படிக் கோபிக்க்கூரிகள். இவ்வாழு இழுவதை ஒத்துநூறும் நிலகள் கோபத்தது இல்லையென்று”

வித்துவான்:- “என்ன செய்வது முட்டாள் இருங்காலன்று கேள்விகளைக் கேட்டு நான்னா மாண்ணென்று சொல்லாவிட்டால் ரீசர்சீராம் யென்றாகக் கூறினிட்டான் நான் விடை சொல்லத் தூரியாயால் துவிக்கின்றேன்.

சிறுமி:- “நாந்தா அரசன் அபாடி என்ன கேள்விகள் கேட்டிருவிட்டார்?”

வித்துவான்:- நீ போ அம்மா, நீ சிறுப்பினாலே உண்மை என்ன தெரியும்.

சிறுமி:- இல்லை. நாந்தா நிமிகள் அந்தக் கேள்விகளைக் கொல்லத்தால் இவைகளும் சொல்லப்பட வேண்டிய (இடிவாதமாக நம்ருல்)

வித்துவான்:- நீ கம்மா இரு இடுக்கேள்விகளுக்கு நான்னால் பாருமே ராபான் விஷா காணமுடியாது.

சிறுமி:- குத்தா நீங்கள் அந்தக் மேள்விகளைக் கொல்வாவிட்டால் நானும் இந்த இடத்தை விட்டு நடுப் போவதேன்னா.

வித்துவான்:- அரசன் கேட்ட முதற்கேள்வியை என்ன என்கிற இருக்கின்றார்? இருக்காவது கேள்வி. கடவுள் எந்தும் தினக்கனாயப் பாரத்துக் கோவிடு இடுக்கின்றார்? ஏன்றாலும் யேள்வி கா என்ன என்ன செய்து மேண்டு இருக்கின்றார்?

சிறுமி:- இவ்வளவுதான் நாந்தா, இதைச் சிள்ளைக் மேள்விகளுக்கு நானே இராச உபகங்குச் சொன்று விடை செய்யினாலோ. இங்கீக்கி நீங்கள் இருங்கள்.

வித்துவான்:- விளையாட்டுக்கு இசுதானா நேரம்.

சிறுமி:- இராச உபகங்கு ஒடுக்கின்றார்.

கூட்டி - 3

பாத்திரங்கள் - அரசன், சிறுமி, அமைச்சர்

இடம் - அரண்மனை.

சிறுமி:- மாகாராசாவே வணக்கம், அரசன் ஆஸ்தான வித்துவானின் பேரூர்.

அரசன்:- உடை முத்துா எங்கீகை?

சிறுமி:- நீங்கள் பீர்ப் பேரவீகளைம் கோட்டுநூலான் நாந்தா இநிர்வந்து விடையோ இடுப்பார். நாங்கள் கேட்ட சிள்ளைகள் மிகவும் சிறிய மேள்விகள் அங்கைலை என்னைத் தங்களுக்கு விடைச்சூரு அலுப்பிப்பானார்.

அரசன்:- (ஏனையமைக்க வகுக்கடிச் சீத்தலை) என்னமோ நோ விளை சுறுப்பிக்கிறாப்?

சிறுமி:- மகாராசா, என்னைச் சிறிப்பென் என்று நீண்டகாலீரிகள் பேரிய பாலையை அடக்குவது மிகவும் சிறிய அங்கை, மிகவும் போய்நேரை அங்கைச் செப்பு வடைவைப்பது சிறியதுச்சானி. பேரிய குவியைக் கட்டுவது அங்கை மிகவும் சிறிய தீக்குச்சி எத்து விடுக்கிறது பெரிய பௌரி கருங்கல்லைச் சிறிப்புமிகுவது சிறிய கட்டி. அதுவே வயது குவருந்த நான் நங்களின் கேள்விகள் குற்றங்கள் முப்பதலை குற்றாய்விராம் என்றாலும் பந்த சொல்கின்றேன்.

வானா இல்லாத எந்த மாதிரி கடனும் ஒரு சுதந்திரமானி.

நூலி மாரி

தெள்ளக்டி

அரசன்:- அம்மா! முன்று கேள்விகள் தான் எனக்குச் சந்தேகமுடியவை. அவைகளுக்குப் பிரத்தியாக எள்ளங்கக் கூடிய மாண்பதை விவரம் கவனியால் போதும்.

சிறுமி:- உங்கள் முதற் கேள்வி!

அரசன்:- கடவுள் எங்கீல் இருக்கின்றார்?

சிறுமி:- மகாராஜா! நேங்கள் கேள்வி கேட்டு விட்டார்கள் நான் வினா சொல்ல விரிவாக என்றாலும் நான் தற்சயபை தூர் நின்கள் ரீடு ரம்யதநானே!

அரசன்:- சியம்மா, அப்படியே ஒத்தடை.

சிறுமி:- நான் கூறுப்பிள்ளைதாக இடையெல் ஏன் எதற்கு என்று எதுவும் கேட்கக்கூடாது. இந்தோது பெரிய பாஷ்டிரம் நிறையைப் பால் சொல்கின்றது என்பதைகள்.

அரசன்:- யார்களே? (சேவகாரர் ஓடிவாழ்ந்தார்கள்) பெரிய அண்டா நிறையைப் பகப்பால் கொண்டுவருக்கு வெவ்யும்கள் (சேவகாரர் அன்றாரு சேப்கின்றாராகள் அப்பொது ஆஸ்தாவும் வித்தவானும் வந்து சீசுக்ஸ்டார்.)

சிறுமி:- மகாராஜா! இந்த அண்டாவில் உள்ள பாலில் நூபு இருக்கின்றாது. உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றதா?

அரசன்:- (பொலை உற்றுப் போக்கின்றார்) பால்தாங் தூஞிலின்றாது. சோ பூஞிபலின்கொலிபே! நெய்வைப் பாக்க முடியவில்லையே.

சிறுமி:- மகாராஜா! பாலில் உள்ள நூபு உருக்கு காங்க்காங்க்குத் தெரிபவிக்கின்றன. அதனால், பாலின் நூபுபில்லை என்று கூற முடியுமா? உங்கள் முதல் கேள்வி யடவுள் எங்கே இருக்கின்றார்? என்பது தானிலே எனவே பாலில் நூபு இருந்தால்தா? பாலின் வேலே இருக்கின்றதா? நடுவில் இருக்கின்றதா? அதுபே இருக்கின்றதா?

அரசன்:- பால்ல் எங்கும் நெய் இருக்கக்கூடியது.

சிறுமி:- பாலில் நூபு எங்கும் இருப்பதுபோல்வே, கடவுளும் எங்கும் அங்கின்கொலாதபே இருக்கவிருமா.

அரசன்:- அம்மா, நீ சொன்னது போல இநுவரை யானும் எனக்குத் தெளிவாகக் காரனில்லை. அவர் சோன்னார். இவர் சோன்னார். என்றாலும் கூடும் வருமின்றார்கள். உண்ணுடைய காட்சி பூர்ணான வினை எனக்குப் பூரணமாகத் தெளிப்பதைத்து விரி பா.

சிறுமி:- அரசீ! உங்கள் இரண்டாவது கேள்வி என்ன?

அரசன்:- கடவுள் எந்தத் திசையைப் பார்ந்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்.

சிறுமி:- அரசீ ஒரு உயர்ந்த பீடமும் ஒரு விளக்கும் கோண்டு வாருங்கள்.

அரசன்:- யா அங்கே?

(சேவகாரர் ஒரு வருக்குருக்கள்)

அரசன்:- உடனே உபங்க பீடமும் விளக்கும் கொண்டு வாருங்கள். (ஆஸ்தா தலைகள் மோச்சு வருகின்றார்கள்)

சிறுமி:- பிட்தத்துக் கீது விளக்கை வைத்துக் கீபம் ஏற்றுக்கொண்டார். மன்னார் பெறுவதே!

இந்த விளக்கு கால்கை பார்த்துக்கொண்டு வார்க்கின்றாது. ஒளி எந்தப்படிகம் தெர்க்கிறது. அரசன்:- விளக்கு விள்ளார் பக்கமும் பார்த்துக் கொண்டு எங்கின்றாது. என்னப்பக்கமும்

இன்று நூப் பெறப்பட நன்றாக வருகின்றன.

அறை மலர்

நூல்கள்

அதன் ஒளி பிரகாரமாகத் தெரிவின்றது.

சிறுமி:- இந்த விளங்காகப் போலவே கா ஸ்ரீமத் எல்லைப்பக்கமும் பாத்திருக்கொண்டே இருக்கின்றார்.

அரசன்:- அப்பா! நீ சொன்னது போல இல்லவனு தெளிவாகச் சாத்திரப்பயன் கூடம் கூறுவில்லையே (அழகான விழுப்புவானின் பேர்வியாயிப் பூர்வமிகு இவ்வாறு தெளிவாகச் சூறினான்: வித்துவான்..)

சிறுமி:- அரசே உங்கள் முன்றாவது கேள்வி என்ன?

அரசன்:- கா வளர் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றார்?

சிறுமி:- அரசே இதற்கு விடை கூறப் பத்தினந்து நிமிடங்கள் சென்றாம். நான் இராகாராக நாட்க்க அனுமதி கேள்கிறேன்.

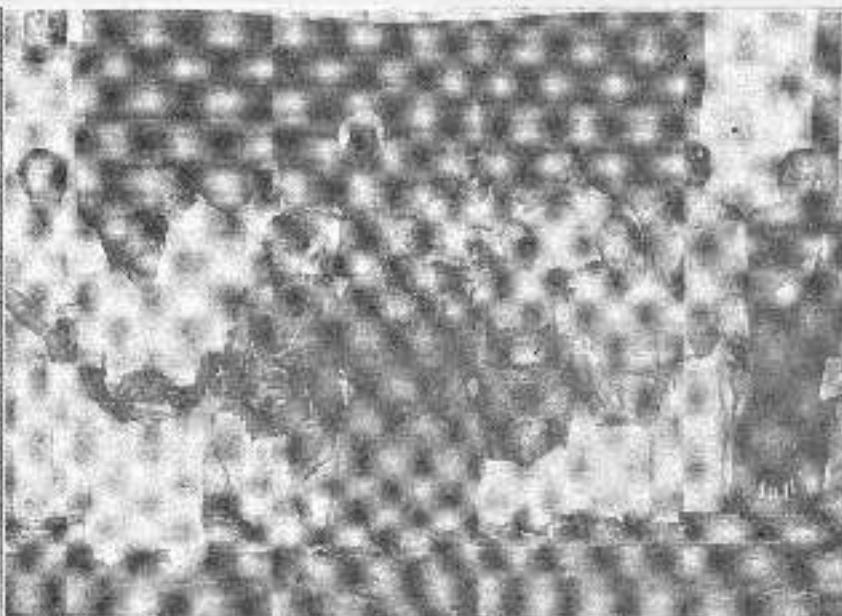
அரசன்:- புப்பதியே ஏகட்டும்

சிறுமி:- அரசன்! சிப்பாச வகுக்கின் அம்சங்களில்லை. பாயங்கோ யூக்டிரியைப் பிடித்தும் சுறைப்பில் கூவயங்கள். அவனாச சிரச்சேதம் செய்யுங்கள்.

அரசன்:- இதேன்னாம் என்ன!

சிறுமி:- அதுவா? நுப்பனாலோடு கோட்டும் ஆக்கற்றது. கோட்டும் நுப்புப் போர்களில் இப்படித்தான் ஆண்டவன் வேலை. அரசன் போகாக சென்று விழுப்புவானின் ராஜமனில் வீழ்ந்து வணி பகுகின்றான்.

திலர் விழுகின்றது.

பேர்களையாஸ்
வெளிப்பிடப்பீர்
ஞானச்சடரின்
சித்தரூபாத
முஷாவது
மாஸரின்
விரேஷ்ட
பிரதி.விளை
பேந்துவரிகள்
ஒரு
பகுதியினர்
எங்கு
பேர்களுப்
போதுகள்களை

நல்லை ஆழை முதல்வருடத்தும், ட. எல்லைக்காக்கத்துடனும்
அம்சந்தருப்பதைக் காணலோம்.

கல்வியின் பயன் அழிவும் மனமிழுநாயும்.

கடவுட்கொள்ளையும் வழிபாடும்

சிறு K.S. ஆசுத்தன் அவர்கள்

தமிழ்மக்களிடம் கடவுட்கொள்ளையானது தோன்னையாகவீ கேள்வியில் திது பிற்பிடம் இரவுஷாக பெற்ற ஒன்றே, பிஸ்பரிய ஒன்றே அல்ல. இயற்கையை வியங்கச் செய்துப் பொறியலுடைய ஒரு ரய்வி கருத்துமதும், கலாஞ்சுக்கும் எட்டாறு தாடு, எதுவோன்று சோல்லமுடியாததாய் நிறுப்புதலை உள்ளமையை தமிழர்கள் காமாக்கினால் கண்டுபெறாது கீழ் எச்சந்துள்ளனர். மனம், மோழி மெய்களைக் கடந்து விருந்தும் அச்சக்குறவுகள் காலன் என்ற சொல்லாறு குறித்தனர். அருவுஞ்சாக நிறுத்தும் அச்சக்கிளப்பத் தாம் நினைக்கும் உருவில்; தமது ஹனுக் கண்ணாற் பார்த்தும் வண்ணைம் வழங்காறுளிக் காட்சிதந்து தமது குறைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என அழுங்கப்பட்டனர். மேலும் இங்கு கிடைத்திருக்கும் மிகப்பழைய நிலங்கையை சோல்க்கப்பியற்றிலே கடவுள்ளாக கண்ணாற் கண்டுகொள்ளும் முறையில் ஓராவுயிர்பாரு நீங்கழியும் வந்தது. என்பதற்குச் சான்று பெறுகின்றோ மாதாவின் இவ்வழிபாடு தோன்மைவாப்பந்த ஒன்று என்பதில் ஜயம் கோள்ள இடமிருக்கவில்லை.

இந்தகைய தோன்மைவாப்பந்த வரலாற்று வளர்ச்சிமுறையைப் பற்றாயிட தறிய மாட்டாத எம்பவரிற்கிளர் அநூலாயாக உள்ள கடவுட்கொள்ளையைப் பற்ற தமிழர்கொள்ளக் கண்றார், ஏற்குமாகவும், அவசியமாகவும். அவசியமாக உள்ள உருவத்திருப்பீர்களும், கலாற்றார் வாரி

படும் முறைகளும் பிற்பிடம் குந்து தமிழர்களிடம் ஊடுருவியது என்றும் கூறிக் கடவுட்கொள்ளையை ஓ இரண்டும் கோடான் நினைக்குத்தள்ளாகவிடுவானர். இவ்வழிபாட்டு முறை தோன்மையைப்பந்த ஒன்று என்பது பண்டைப் பிலைக்கியங்களிற் பாந்து காணக்கூடியதாய்வுள்ளது.

அந்திராந்தால் படைப்படிப்பால் கூவர் தம் மொழியையும், மாத்தூர்பும், மலைச்சாப்பி பண்ணாடுகளையும், எம்மிக்கள் மீது அத்காரத்துடன் நினைந்தனர். அழும் பத்தில் தெரித்தவர்கள் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட முதூப் வருமானங்களையுமென்றால், மசும்பாரி, கலாச்சார தீவானிகளைப் பாற்றிக் கொண்டனர் என்று முக்களைப் பொறுத்தவரை மடுக்கிள் ஓர் நூலால் தோன்றுப்படுக்காவிடில்; கூவழும், தமிழும் இருந்து இடம் போய்வாறு வருவதற்கில் பித்துப்பிரிவு ஒரு நினைவில் ஏற்பட மிகுக்கும். வைவழும் சும்பும் யாப்பாற்றுப் பட்டது என்றால் அது நாலைர் பெறுமானல் என்றால் மறுநலிக்கமுடியாத ஒன்று ஆனால் எமது சமயச் சடங்குகள்ரும் கிரியைகளிலும் நாகிகிக்கத் பூசப்பட்டு வருகின்றது. என்பதும் முாக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

'மாந்திரிமாவழு நீஷ' என்று பித்த விகள் எத்தனைப்பீர் தீண்டு தநூறு அணிமில்லை. மயைவீரி ஒழுப்பாகவையும் கடைப்பிபுக்கிண்றன? தீதனைப் பெரியவாக்கி அழுப் பூஷையை அனைப்பூஷைக்கும் சொல்லிக் கொடுக்காது ஏனோதானோ

வினாக்கள் விடைகள் போன்றவு.

நூல்கள்

நூல்கள்

ஒன்று இருட்டதால் சிறியவர்கள் அதனை உத்தாசில் செப்பும் நிலை காணல் இக்கூறு. தாய்பிளாஸிக்கள் விபீழ, சமயக்காலி விபீழ எனது பாடதெறியில் முக்கீயம் பெறுவதால் இவற்றைத் தந்திப்பிள்ளை பாடநிறிட்டறூக்குப்பட்ட விப்பங்களுடன் கந்துப் பட்டம் பெற்றுத் தொழில் வய்ம் பின்னைப் பெற்றுத் தொழில்களை. பெறும் பாலானவர்களின் செயற்பாடுகள் இது கைப் பிலைப்போலையே காணல் இக்கூறுள்.

சமீர் ஜிலக்கியங்குளையோ, புராணங்களையோ, சமயப்பொருள்கள், நூல்களின் வாய்மொழுகளையோ கற்றும் நிலை குறைந்தே காலைப்படிகளின்று, சமயத்துவமுறை, கிரியைகளில் உள்ள மறுத்துவம் உண்மைகளை, விடிச்சுலான பூவுமான மறைமுக நிதர்ச்சாங்களைத் தான் ஏது நூல்தீயமுறையாக பார்வையோப் பிருக்கின்றனர் உதாரணமாக, எமது சமயத்தில் சில தீட்சை முறையில் எவ்வளவுளை விட்டினால் உண்மைகள் அடிக்கியிருக்கின்றன. இத்தகைக் கேல்பன்னியூ வோர் போத்தல்களில் அடைக்கப்பட்டு வரும் மருத்துவத்துணர்மள் நைலங்களைத் தடவி கொள்வின்றனர். இதே போன்று 'கண் தே காட்சி கொண்டதே கோலம்' எனும் செய்யபடில் எந்து சமயங்காந்தகள், கிரியைகள் நாகரிகமுலாம் பூர்ப்பட்ட மற்றுவர்களால் மேலிக்கவேக்களாக்கப்பட்ட நிலையைப் பொற்காரர்கள் கீள்ளிறோம். நிரும்பேல் போன்ற சடங்குகளில் இவற்றை நாம் காணக் கூடியதாயுள்ளது.

சடங்குகள் நாம் ஸ்ரீ பூமியராஜ பெறும்பாலான ஆபைங்களில் விப்பாரா அடிப்படையில்லை தின்களுமிழுகள் வளர்ந்தெங்கிலிட்டன. காலேதூர் காவு

டாட அந்தக்கடவுணக்கும் இது தெரிய மட்ட என்ற சீலிமாக்கவிடுவதின் வாக்கு வெப்பரூப்பெறுவதைக் காணமுடியின்று. ஆபைநிலையீரா. அங்கெலோ ஆசாராற்று வராகவும், நல்லொழுக்கமற்றவராகவும் காலைப்படுவின்றனர். ஆகாலி திகநூக்கு பட்டால் செய்யபடும் அரசுகளுக்கையூட்டிவாக்கமோ ஆமலியிருக்கவூ அடியாதவாகளோ களோ சடங்குபடுத்தத்தாம் சொல்வதைச் செய்யவேண்டும் என்று நாம் நந்திக்கும் நிலைமையும் காணமுடிகின்று. வரவாக மங்களையோ, திருமுகவர்களையோ கற்றுப்பாதலாகநூற் சமய ஏழுக்கங்களைக் கடப்பிடிக்காரு அறிவுறுப்புற்றுக் கொண்டுபோய்கிறும் ஆபைங்களை நாவகிப்பறும். ஆகமல்தீயறியாறு அப்புக்கள் இருப்பும் நான் காரணம் என்பதை எல்லோரும் குதாவது நான்மனத்துடன் பூரித்து ஆபையேன் பிபுக்கோள்ளார்.

இன்று பலம்பெயர்ந்து வெளிதாட்டில் வரிப்போர் சிலை இந்து ஆபைங்களை நிறுவி எமது கடவுட்கொள்கை யைபும், மதத்தையும் வெளிநாட்டில் பாதுகாக்கின்றார்கள் என்ற கூறுவதைப் பெற்று நாம் உண்மைத் தங்குமையுள்ளது? இன்றும் மதங்காரபாவர்கள் உடனாட்டிலும் சரி, வெள்நாட்டிலும் சரி மதங்கார்க்கேள்கின்றார். இவர்களே எமது மதத்தைப்பற்றி அவநாராவா பிரசாராக்கலையும் மேற்கொண்டு வருவதையும் நாம் காணவில்லோம். இக்கு உணவாக மிலையை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் கவனபத்திற் கந்தநுடையோடு இருப்பதைக் காக்கின்றனர். வேறு ஒருசாரா பழந்தமிழ்மரபு என்ற வரி மது சமயத் தினங்களைக்கொண்டு போடுத்தி சடங்குகளை இடிவைப்புத்தி சுயவிளம்பர்ப்புவியைக் கோடுக்

கோண்டு இந்படியுடையில்லை. இங்கள் பாலாரும் ஓரு வன்னமைப்பால் விளங்காமல் உள்ளனர். தொன்னமைவாய்ந்த எமது கால கோள்கையையற்றி, மதத்தையும் உள்ளாந்துமியாக அழிகில்க்காகவே பிரான் கருதப்படுகிறான். ஆதமிகவாட்டில் இஞ்சுக்கூடும் நம்பிக்கை அங்கங்களுக்கு இல்லாவிட்டதும் ஏதை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டுதானாகவேன்றும். அது நம் இயற்கையட்டி சேர்த்து பின்னக்கப்பட்ட இருக்கின்றது. அவர்களா விட்டால் நம்

ஆற்நதுவிழிவோடு என்று வன்னம் விடிவை காண்டியும் கூடிப்பதையும் நாம் அம்சத்து கொள்ளுகின்றும். இன்று மூலமெழுஷ்சு, மடங்களும், அழுக்காவாங்களும் எமது சமய உள்ளமைகளை பல்வேறு விழிகளில் இரும் பிரபுவாக்கா, எடுக்கும் பயனுள்ள முபநிகள் வரவேற்றக்கூட்டுறையிலும் இம் முயற்சி நிலுவினால்பாக்கமிகளுமில்லை என்பதை சாங்கிறார்கள், சமயப் பேர்போக்கு அமைந்துவிடுகின்ற பிரசாரத்தைப்பார்த்து,

“நீலகல்யையன்றி நீ வகுந்தகோண்டார்”

இல்லையென் இருப்பி பிரபுப் புதுமை
நீலகல்யையன்றி நீ வகுந்தகோண்டார் - தீவிரமையும்
மளியுசுஞ்சுக் கந்தவாத் தஞ்சீக பாருமைப்
போன்முலுப்பார் ருஷ்டங்கு போ.

ஓட்டுப்பால், நூலாக்டர் சோங்கந்தற்பாலார் தலைகளால், போலி மண்டிகந்தவானநாதா போல பால்போற் “கந்தவானநாதா நாலியல்லாவது பூர்வீஸ்தாந்து எடுப்பப்பட்டதாரும். 1928-ஆம் ஆண்டு இந்தால், வேறும் புதுப்புவேலில் அவர்களை, பட்டாலும் சிவகாரி விளாசால் துச்சத்திற்குப் பதிப்பிக்கப்படுவதாகது. இரண்டாக்கு 78 ஆண்டிக்குந்து முன்னே, “புதுமையுத்தாழ்வைக் கூடியும் போன்முலை ஒன்று உண்டு அவறு போ” எனக் தீநூலாம் வோந்திருப்பது ஒருக்கண்ட சிறநிதிக்குக்கூடாது. சிறநிதி போவதற்கு கூக்குக்கப்படுவதாலோ, மிகவும் ஒழுந்தறிவில்லை காலப்பட்ட இந்தாலோ ‘வாசீத்துப் பா’ என்ற மட்டவெளியிடத்து போவ வள்ளுவது + பியப்பட்டுமிகுந்து இல்லையெல்லோ வருத்தமில்லை போவதற்கு தீநூலாம் பா கூன்) இகே போகவே தான். சேல்வச்சந்தி முறைக்கும் தன்னுடைய நூல் கலி ரி. விநாசத்துப்பிரானாலும் அறாத்துகளில் கடந்தி நூலினால் சேந்துகிறோன். சுவாக்கின்வெளிப் பாத்து மயோல் விதத்து பால்கலைகளைப்பார்க்க, காலத்தில் நேரவுமறை பீவுக்கும் பதிப்பிமுனையிடப்பட்ட உழுமிலையை முறைப்பிந்தும் உடல்பாக்கியிடும் வா டாக் ரிராக்கிள்கிள்கிள்.

கந்தவானநாதா நாலாக்டிலாவும், பக்கழும் கொன் இந்தால், சீலி பல்லுக்கால தோக்கப்பட்ட வா பக்காலைக் கொண் தாக தலைநந்தால்து, சுப்புறுப்பு அமைப்ப பரிபாலைப் போய்கிணித் தாழைத்தீபாடு. பெருப்பி மாலினை மறுபடிப்புச் சேந்துக்கு மாராவது அவைபுவியிமையாக இந்துவை அவர்கள் புத்தனிப்பார்களோ காலத்துக்கால நூலால் முடக்கி விளை நூலால் என்று நாலிக்கூட.

கே.எஸ். சிவநூலானாலோ

அவர்கைப்பும் வாசாலையைப் பறக்க முடியாது

இன்னாந்தர்களே விழிந்துக்கொள்ளுவார்கள்

திரு திரா. சிவ்வலவுஷ்டிலீவ் ஆரியர் அவர்கள்

ஈவை சமயத்தில் அடிப்படையாக வேதம், வேதம்க்கறும் கருத்துக்களைப் படிக்கவும் அழியவில்லை, உருவானால் இருக்காசுக்கறும் பூர்வாணக்கறும். இதி காசுக்களை காட்டுவதற்கிணங்க என்றும் பூர்வாக்களை சீக்காப்பின்தை என்றும் பேய்வதற்கும்.

காந்தசாஸ்திரத் தமிழ்க் குறுப்பாக கண்டுகிட்டபோன உரையாடல் பாஜிரின் அமைவேறு விகாசமிடிற, என்கூடு குழந்தைகளுக்குச் சொல்வதாக அமையும் தீலக்கிராஞ்சு. ஆதனால் தான் பூர்வாணக்களில் அளவு கடந்த கறப்பனை காணப்படுகிறது. பாரித்துப்பிற்கின் தோக்காத்தை உணரவைப்பதுதான் வேதங்கள், இதிகாசம், பூர்வம் ஆகிய வார்த்தில் கருவான கருத்தாகும்.

இன்னாந்தர் இளம் கழுதாயம் எயிடப்பு பழக்கநிலையிழுந்து வருகிறது. அழிகியில் வளர்ச்சி காரணமாக உருவான நல்விசாரணைகள் வளர்ச்சி நேரமின்மையைத் தொழுநித்துவாகு என்பது போதுகான கந்தங்களும். இந்தகைய குடும்பங்களில் நமது சமயம் கூறும் நல்ல கருத்துக்களை இளம் கழுதாயத்தின்றுக் கொண்டு சேல்வது எப்படி? இது விடியாகுச் சிறுக்கமில்லையென்றியல். அவசியமும், அவசரமும் உருவாகியதாகும். அமையும் ஒருநாகியதாகும். வாழுவிற்குச் சமயம் என்பதை மறக்கும் ஒரு சமுதாயம் என்னகைப்பறும் விழுமியிக் களை போக்கிரெல்ல முடியாது. கார்வா விரிதான் களின் கருப்பொருளான்

ஒள்ளடக்கிய கருக்கம் எழுதப்படல் வேண்டும். சீல் பக்கங்களில் வெள்வரும் கல்யை கலைஞரை, கட்டுரைகளை வாசிக் கக்கடிய நிலைங்கை கல்விக்காலைகளை ஏற்குறைக் குடியும். மீஞ்சுநுக விருபாணந்த வாரிபா கவாரிகள் எழுதிப் பாந்தபுரவைப் பழக்கம் இருக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாதும். கந்தராணாச் கழுக்கம்பறைப் படிக் கும் இளம் சமுதாயத்திற்கு மூலத்தைக் கற்கவேண்டும் எனும் விழுப்பம் உருவாகும் என்பது இன்னைம். நமது சமயக் கருத்துக்களைச் சுருக்கம் எனும் பேயரில் சிகாத்தங்களுடை எனக்கூறும் பேரியவர் என் தீருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இவ்விருப்பு மாலர்துழுவை உணரவேண்டும். கறுப்பு குஞ்சுபிள்ளைகள், விட ஒரள்வாயும் கேர்ந்தி கழுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்கும் அடிப்பெல் மறுதாருட்.

இன்னாந்தர்களின் இன்னாயப் பேரை என்ன? இது விடமயாயப் பல சிட்டுகளுக்கு உண்டு. இளம் சமுதாயத்திற்கு அந்தப்பயியமாகு தேவைப்படுவதைக்காரி சீலவற்றைப் படியங்கப்படுத்த வைம். நல்லபெற்றோர், நல்ல அழியாரங்கள் விழுது கால்வி, உபாந்த விள்சியம், நல்லநட்சி, சுயிரிஜும் மேலாக வாதல். பேரியோர் மதிக்கும் பண்டு எண்பவற்றை அடக்கங்கள்.

21.இழும் குஞ்சாணங்கள் பெற்றிருப்பின் மீண்டுமினா பெற்றும் மாற்றும்படிய வேண்டும். நாற்சாரவிழுக்கடி வாட்டாங்கு காற்றுக் கங்கைப் பல முடிவுகளுமிறை கனவாகி

அன்புதையர் இன்புற்று வார்தாவும் இன்பு.

விட்டது. பொருளாதாரத்தை நோக்கிப் பெறுபோரின் சிற்தனை செல்கிறது இதுண விளைவாகத் தம் பிள்ளைகளை நன் வெறிப் படுத்துவதில் அக்கறை கார்டுவ நில்லை பிள்ளைகளை அறவனைத்து வரிப்படுக்குவிடுமிடிய நேரை அத்திர்த் துள்ளது என்கைத் துவனையெழும் அறிவி, கல்விபில் அக்கறைப்பாடு குறைவதும்

அன்றை அறங்கும் உடைத்தாப்ஸ் இல்லாற்கனா! பன்பும் பயறும் காது -ஒளி 45

இக்குறட்டருத்தினபடி அன்பும் அறவறிவாற்காம் காட்டின் கண்டாலும்

மலைக் கோப்பா ஏல் பாயிய மரிப் பூட் ஏற்றுக்கூடப்படுவது அவசியமாகும் விடுத்துளக்கல்விப்பு என்கையகல்விப்பு சிறப்பாக அணையவில்லைப்பீம் விடுத்துளக்கல்வி பொருளாதார வளர்ச்சியைக்குவும் மனிதனை விவரங்களை வாழுவைப்பதற்குச் சமயக்கல்வி அவசியமாகும். மனவைக் கணக்கு முன்வரதிரியாக ஆசிரிப்பு இருப்புவில்லைப்பீம் வாழுத்துக்காட். வேலைப்பும் ஆசிரியகளின் வையில்லான மாண்பாக்களின் எதிராலம் இருக்கிறது கூடப்பினில் இராமாணசுதால் மன்னாரை மன்னாக இடிக்கு தரசுதன் தனகு குரு வசிட்டா வருட்போது வல்லைக் கழுந்துநின்ற வளைக்க அவர் முசுளத்தில் அமர்ந்தப்பன்ன அரியன்னவில் அமர்வான் தசரதன், இராமன் இருவரினதும் நறு அன்புக்கு வசீட்டிரை காரணர்.

அக்காலத்தில் குருதுவாம் சிறந்த ஆசிரியர் ரூஸார் ஹேஹவ்யான் அனைத்துக் கல்வியைப்பும் வழங்கியது. நுழ் கல்விச் சிசாந்தாகுமன் மனிதர்களை உருவாக்குவதில்லைப்பீம் மாஜாக் குபாந்துரங்களை உருவாக்க முபழுக்கின்றன.

உலகிற்கு என்றால் வழிகாட்டி

வள்ளுவை நாட்டமும் தேவையற்ற பொழுதுபோகத்துக்கள், மதுப்பாவனை என்பதை பிள்ளைகளின் தத்து வேகமாக வளர்க்கின்றனவேன. பெறுபோன் ஏரியான வழிகாட்டல் இது விடயங்களின் அடாச்சம். ஆண்சப்பெருக்குடன் மதுவுக்கு அடிமை பாகிவழுள்ள வெந்தீரா அம்பின்னைக்கண்ண எவ்வாறு வழிப்படுத்த முடியும்.

யாகத் தியம்புதுவர்களில் அப்பருத்தும் ஒருவராவார். என்கடல் பணிசெய்து கி.டி.பி.தி, சும்பும் துபிட்டுகொள் இன்றி வாழுத்துகேட்டேனே. என்பதும் அவரது மனினாசகங்கள் ஒவ்வொருவரும்தும் உபாநத் திலட்சியம் இருக்கல்லைப்பீர். அந்த இலட்சியத்திற்காக உழைக்க வேண்டும். திலட்சியமற்ற வாழ்வு முன்னத்தை. பெறும் பானால் இவைகளைப்பீர் செய்வொன்று வரை கரூர்கள். இலட்சியம் சிற்தாக இருக்கக்கூடியது. மிகவும் உயிர்வாய்க்கும் அமைய வேண்டும். திலட்சியத்தை குறைத் தினாலைய அடைவதுமிகு உழைப்பது என்ற நீட சங்கற்பத்தை ஏற்படுக்கிற கொள்ளவேண்டும்.

வாழுவின் வெறுற் தலை ரூஸ்பாக்களை சுந்தக்காகும். நல்பாக்களைத் தேர்வதை தவறித்துப்பாக்கள் கேற்றிருப்பதை, புண்டுப்பீரே ஆவா! * மீதுவதற்கு வழியே பில்லை, நன்னீ செபந்த தலைவரா யெற்றுவரியிடம் காட்டிக்கொடுக்காமல் அன்னத்தை பார்தி அவைழசுமுக்கும் அவ்வாறு தவற்றை கட்டித்துக்கொடுவதை சிறந்த நல்பன் ஆவான். இதுவாலேய வள்ளுவர்.

நகுகம் போடுட்டு அன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்கொன்று இழத்தம் போடுட்டு ரூபி 784

என்று இயம்பனார்.

தின்று வெள்ளக்கட்டியை நாடி
வரும் எழும்புகளாக இருப்பவாககளோ
யான்பீர்போலக காணார் சூக்னருள்ள. சிறு
கல்லை வெள்ளக்கட்டியின் மேல் இடு
கையில் எழும்பு ஒருவெழு போல காணாத்
கண்டு ஓடிவிடுவார்கள் எப்படி நன்பா
களாக முடியும்? நன்பலானது தூரிவதிலிரு
துவழியிலேய்து விரி அதீர்கள். வாட்டுவே

தீருநாடுவிழும். சேல்வச்சிமானாக. பட்டுப்
பொய்ப்பரநாயியாக இருந்து கங்கைப்பிராந்தும்
மிழியக்காறுக்குச் சொந்தக்காணான துசே
வரும். ஒருவனை ஒருவர் கட்டியலைக்க
முடிந்தது. ஏழவை! ஒருதலை தந்த
கங்கியர் சிறந்த நட்பும் அலைவா!

(மூட்டும்...)

சிந்திரமாத நூற்று கூள்ளடா மலீ யெனிப்படிடின்போது
மலரும்குரிய ஆட்கங்களை வழங்கிபொரில் விருது
வழங்கி கேள்விக்கப்பட்டவர்கள் எமது பேரவைப்
போசகாக்குடன்
அமரந்திருக்கும்
நிகழ்வு.

நூல்கள் அப்ராஹாம் இநாகம்.

மயில்வாகன சுவாமிகளின்

21வது ஆண்டு

குருபூசைத்தின போட்டி
பற்றிய விபரங்கள்

மயில்வாகன சுவாமிகளின் 21வது ஆண்டு குருபூசை 01-08-2006
செவ்வாய்க்கிழமை சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும்.

போட்டி பற்றிய விபரம்

குருபூசை தொடர்பாக மாணவர்களுக்கிடையே பேச்சுப்போட்டி நடாத்தப் படவுள்ளது.

பிரிவு- 1
தரம் 6-7

பிரிவு- 2
தரம் 8-9

பிரிவு- 3
தரம் 10-11

பங்குபற்ற விரும்பும் மாணவர்கள் தாங்கள் கல்விகற்கும் தரம், பிறந்த திகதி, பாடசாலை என்பவை தொடர்பாக விபரங்களை அதிபர் மூலம் அல்லது பெற்றோர் மூலம் உறுதிப்படுத்தி 15.07.2006 திகதிக்கு முன் தபால் மூலமோ நேரிலோ கையளிக்கலாம். வழமைபோல விண்ணப்பிக்கும் மாணவர்களுக்கு எம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட பேச்சுப்போட்டி தொடர்பான விடயம் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

போட்டிகள் 30.07.2006 ஞாயிற்றுக்கிழமை சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் இடம்பெறும். வெற்றிபெறும் மாணவர்களுக்கு 01.08.2006 செவ்வாய்க்கிழமை நடைபெறும் குருபூசைத்தினத்தில் பண்ததொகை, பரிசில், சான்றிதழ் என்பன வழங்கப்படும். அத்துடன் போட்டியில் பங்குபற்றுகின்ற அனைவருக்கும் ஊக்குவிப்புப் பரிசில்களும் வழங்கப்படும்.

தொடர்புகொள்ளவேண்டிய முகவரி:

குருபூசைப் போட்டிக்குழு,
சந்நிதியான் ஆச்சிரம்,
தொண்டைமானங்கு.

கோள்ளலாம். என்ற மாதாஜி கூறிய அறுவெள்ளமீவேதி, ராம மேர்க்காண் போழுதி வருவதாகவும் கூறினார்கள். அத்து ஓ இல்லையார் அதித்த வருடப் புஜைக்ரு முன் கட்டி முடிக்கப்படும்போது ஒ நல்லதன் ரூஸர் குருவின் தீருவரு கௌப் பேறலாமேன்றும் கூறினார்கள்.

அதித்து ஒ நரவாற்றிய சவ மின்செந்திராநா மலிவுருமைப் பிழிந்த நாம் மானு பாரிஸ்ரின் பெருமளவு உணர்ந்து. ‘ஒக்கைக்கரு இவருமிகுடி அல்லது காக்கைக்கு இருப்பதைத் தின்வடம்பு’ இவ்வடம்பினான் உயிரை முறியவேடாக்கியவே போடியிரு பொன்றத் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டாரன்.

மேற்கும் ஒ வரபாந்துவாகவர்கள் இராவணன் சிறந்த சவபக்தவென்றும் ஆனால் பேசுவதனாகவான: அறிந்தவன் என்றும் குரு ஏணவத்தால் அழிந்தவும் என்றும் அவைன்: அவை தான் கொன்

திருந்த பந்துமை மாருவாய, முறைப் பெருளானிடத்தே கொடிபாகவும் சேவ வைக்கும் ஒ எண்ணாவேன்றும் கூறினார்கள்.

இவ்வெவ்வதால் சந்தியன் அரசியம் கூறார்கள் அரிசுத்தனாரிதி சே. மேல் எதால் சவாமிக்ஞாம் கலந்து சிறப்பித் தாங்கள் நெல்லிருந்தனாத் தூக்காகித்தனர் தான்ப் பார்பால்வரைபெந் தலையே ரீவர், துரிசுக்கெள்ளி தூக்காரா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்றும் கொழுமைப் பூரமயிருஷ்டை மினங்கு குந்துகிற அத்தாக்கானாத் கவார்கள் எதும் சிவதொண்டன் ந் வைய நாவுற்றியு. வேல்வைக்குமை கவாமிகள்களும் ஆசிர்வதிகள் வாசககப்பட்டன.

மேற்கும் இங்காலாம் புத்திராசா வதற்கு அதரவு நல்தும் வெவ்வேல்பாம்பளிசுப்புவிபாக்கினா பொருந்துதல்பாக்கினா உதவு அளித்து பூர்த்தி செய்வதற்கு « கல்பிபுரி வைங்காம் இசு இக்கொள்களே ஹோம்.

பிர்பிலையும்,
நாஹாவது
நூலைக்கடு
கொள்பிடிழுக்கோது
ந்து சே கடித
ஏத்திப்தான்த
அவர்கள்
தீருக்கத்
மனோவையே
ஈஸ்முகதான்
அவர்களிடம்
விலேஷ
ப்ரதிபிளை
பெற்றுக்கொள்ளும்
நிகழ்வு.

நூலா இந்து அகற்றாது வைதான் அகற்றும்.

வளிவிசுரனிமார்க்கம்

திரு ஒருங்கிலை பழங்குடித்து அவர்கள்

தூபிபாதமாக்க சுங்஗ார்க்க வாய்மை. எல்லாம்கண்ணாங்களும் புராணங்களும் வேதங்களும் சமாதிரி பக்காமல் சமயமுலகங்களைய் பலவற்றாக யும் பூராமந்தறிந்து, பல்ளாக்காமல் சுங்஗ார்க்களிலும் பலப்படிம் பொருள்கள் திபல்புகள் பரவும் புராணங்களும் கலை, படி பகு பாச வக்கங்கள்கள் காரா சிகாகா ஹெரியோ சீக்கப்புவேபு ஹேரிஸு காரி, காட்சிப்பாருள், காங்கான் என்றிரித்துப்பாரும் சமிகாப்பாங்காறு வையும் உடலும் அம்ருளையும்தான். அதனு விதமாப் தீவிரந்த அகங்காவையும் சுரி காவிரிகப் பிழிய்பாக்க சுவப்பநூரான் மாட்டு நிருவி கற்பநூராங்காரி வையும் வரிப்படிடும்.

சுங்஗ார்க்கம் - சத்தியநூடி

ஸ்ரீ வெளுஷ்வரனிக்கம் (பகு 165) ர. நூரா வாய்மிழுறுந்துகள்.

சுரி வை, கிரினை, யோகம், சூரியம் நூற்பாதாநங்கள், தூசாராக்காம், சுங்கபுத்திரார்க்கம், சுங்கார்மகம் சுங்காந் நெற்கள், சாலோகம், சாரிம், சாரும், சாபஞ்சிபாம் நான்கு முத்தி விழுவியளி, (ராய்ச்சிபம் - பாருத்தி) சில-

கோத்துவில் இருப்பது, சிவஜூநரூர் சுபித் தில் திருப்புத்து, சிவாஸ்ராதால், சிவலீலைநு ஜமீப்படல் என்று இலவு வதுக்கப்படும் தாபாராங்கள் (தாபார்க்கம்) சம்பந்தம் (சம்புதிதிமார்க்கம்) சந்தரை (சகமார்க்கம்) ராண்க்காகாச்சக சுங்கார்க்கம்) அங்காங்கும் காட்டியவுடி இலவு, (மார்க்கம் - வழி) சூரியாகிலோ சுங்கார்மகம் வையும் போபு மூப்போருள் உ வள்ளார் திருந் கீ. பிர. ஆனால் வன்பு வன்வீல் மீண்டும் இலவுவிர உடம்பு பேறாத்ருக்குடி நிலைகாண இம்மாந்திரியும் ஓவிரிலே நான் முடியும் இப்பிறவு சைபீனால் எப்பிறவு வாப்க் கூடுமா? ஏகுவரையோ? அநிக்கேள்வு வையும் தாமுாவை தீருவாக்கு, ஆதான் நமக்கு இந்தச்சரியர் விளைத்துப்பு செலுத்தப்பாருட்டி யாம் என்பார் நாவளன், ஓங்குது மார்க்காங் மன்- எவுவனம், மீந்துளம், விளிஞ்சுமை மார்க்காம், சாதப்சிலைம், வந்துளம், அப் பனம், நாளையும், ஸ்ரீநகம், ஐதமநின்னோ தனாம் காக்குக்கூ அருவுவை பியேவைப் போப்படும் நூற்றுக்கிரியா தந்த சந்தத் திருப்பாகுர்க் கள்ளிச்சுங்கார்க்கம் பேசும் இஞ்சிருப்பாடல் வள்ளிமலைக்குரியது.

காங்காம் வையுபை தோவளவானா || வாந்தா

துவாலிசும் வையிடம் யலுகிடா

வளிவைத்த தோருவா || பியாஸ்தாந்து காங்காபை

மோங்காங்கு ராப்பை பக்பாச

அள்ளாருபை மார்பை நேங்காங்கா || சிலை

கேங்காம் சுப்பி சதமரில்

உநூல் பார்க்கி உநூலை மத்திப்பிடக்காட்டு.

அள்ளச்ச வாய்க்கடி சன்னி' பூர்ணபல்
 கொள்ளப்ப டாக்கை தலில்லோனே
 தெள்ளித்தி சேர்வ வெள்ளத்தி மாற்றும்
 வெள்ளந்திரி மாற்று மாற்கானே
 விள்ளிட காடி லுள்ளச்சக் ராக்கொல்
 புள்ளந்த மாற்கம் வந்தோனே
 வர்விச்சங் மார்க்கம் விள்ளைக்கு போக்கு
 வல்லைக்கு வேஷ்ய விள்ளையோனே
 வெள்ளிக்கு டாக்கு வள்ளிக்கல் காந்த
 வள்ளிக்கு வாய்ம்மு பெருமானே

முருகரெவவேள் ஜந்தாம் திருமுறை 317

துழாம் - கூட்டம், ஷான் அத்தி
 ரோப்ப - ஷால்விச்சந் அறிவித்திறைந்த
 தேர்வயாளன் பிஸ் தலைவரியு! வெள்
 அத்திமாற்றும் - வெள்ளன்பாளனயை
 புண் ய திந்திரநுக்கும், வெள்ளத்தும் வாற்
 கும் - வெள்ளமயான பாந்கா சிறி பள்ளி
 கூளன் திருநாற்றும், மாற்கோனே - தின்
 மருகரே! சல் இட்ட மாட்டல் ந ஸ்ரா -
 சீல்வங்குயன் நினருந்த கானகருல்ல
 கூருந்த, கிராங்கோப்புள் - கிராத்தகளான
 வெட்டிக்கி கொல்கின்ற பறுவைகள்
 உள்ள, அத்தமாற்றும் - கா தீகேனிப்புள்,
 வெர்லோனே - வருபவரே! வள்ளி சுள்
 மாக்கம் - வள்ளியிராட்டியார் அனுட
 சித்த நங்களேறி என்னும் அனுபவத்தை,
 வள்ளைமிழு - கேடி நஞ்சைக்கு, நூக்க
 வல்லைக்குள் ஏற்றும் - ஒரு மண்ணிராறு
 தீஸ் உபதீரியு, இனப் பிராக்கி - இனம்
 பூர்வாவே! வள்ளிக்குழாத்து - வள்ளிக்
 கோட்கள் கூட்டமாப் நிறைந்திருக்க்கிற,
 வள்ளிக்கல் மாற்று, - வள்ளிமலையில்
 விலைப்பூர்வங்காலன் சிப்புந், வள்ளைக்கு
 வாய்ந்த - வள்ளிப்பியாட்டிக்கு வாப்பை,
 பெஞ்சாலோ - பெஞ்சாமயில் பிருந்துவரி!
 கங்களுக்கால்லை - கங்களுக்காலான்,

வங்களை போப் முதலிய தூக்கருவாயை
 நிறைந்தபை, வெள்ளைார் பாளன்தை
 வான் கவனப்புடைய மாமிரப்பை, மூள்
 தீக்களா - மூளையுமின்ற கருப்புவில்லை
 புண் ய மன்றதனால் உண்டாகியோ, காவு
 கோபம் - துவாஷ்சிக்கோ மாக்கப், கள்
 வைக்கி தோற்றைப், கள்ளை வைக்கு
 தோற்றைப், கள்ளை வைக்குத் தோற்றைப்,
 போல் உற்ற காற்றைப் போல்லை
 விழுந்து செல்லும் காற்றுகடந்தபை,
 கோள்ளைதாற்றைப் யமன் கொள்ளை
 கொண்டு போவின்ற சேத்தத்யானைப்,
 பக்காச அள்ளாற்றைப் - பும்யா (உபிரியம்)
 ஜுனவழும் சேர்ந்த, சேற்றுப்பை, மாற்றைப்
 - பைக்கத்துக்கு இடமானைப், செந்த
 ஓற்றைப் - குற்றங்கள் பிரைந்தைப், சீபை
 - சில் நிறைத்தைப், வெள்ளிடு - கலா பிள
 ளாத, அரா - கலாப்புக்காய், பிசுதம் -
 சுலி இணைச்சி இலைக்களை அள்ளா -
 அள்ளி உண்ண, உவாக்கள் - நாப்கள்,
 சானிட்டைஹூ - சள் என்று பிருந்து
 துகளைத்து, பல்லோளியப்படி ஆக்கக -
 பல்லோளியடியடிக்குக் கொள்ளப்படும் இந்த
 உடம்காந்த தவர்சிவையோ, ஒடிக்க
 மாட்டேவோ.

கொயின் வீந்துவாறும் வூவினம் சுத்த வாரிந்துவு.

க.ஸரை - (விரும்புதல் குபாவந்த வாரியார் பாகம்)

முருகவேளி திருமுறை தந்த ஆராண் நணிகைமலை செய்கல்வராய் முதலியாரின் தொழுப்பிலும் உரை எழுதப்பட்டுள்ளதையால் பாத்துப்பாக்க வும்.

வாரியிச்சுவன்ற்கும்~ வாரியியிழுப்புத்து உண்ணும் பூர்வி

வாரியிச்சுவன்ற்கும் முழுவேணு விளங்குது தங்களவையறந்து தலைவரை அடிப்படையில் நின்றார் அந்தந்தை வந்துகிடாது இவ்வால்த நாளேவந்து அதுவிபரிசிலோர் இதுவே சிறைவிலையானதுபும் பூர்வி இருந்து இருக்கிற பிரச்சினை வீனா முக்கட்டியலும்து உபகிர்ம பூர்வி இருக்கிற வீனாக் - யெயியார்.

வள்ளியியாம் ஒம்யார் கைக் கொண்டு ஒழுகின்றிந்த நங்களுகியே இறைவனை கூப்படுத்துக் கூடியதேற வல்லும் இந்த இருக்கீர் மூர்வையந்தான் முருகப்பிரான் சீவப்பிரானுக்கு உபதீர்த்துக்கார வல்லும் அருணகிரியார் இக்கிருப்புக்குல் எதிர்த்துக்கா நீகிறோர்.

இக்கிருப்புக்குல் துவாயுபை, புலாரபை, தோற்றுவி, கார்ஜபை, தூராஞ்சி,

முருங்கை அவனுடைப நாளங் கேட்டாள்

பிள்ளை அவனுடைய ஆலோ கேட்டாள்

போராத்தும் அவனுக்கே சீச்சிபாலாளி

அவனுடையையும் அத்தனைபும் அன்றீந்ததாளி

அகங்காளி அகலி தகுரி அஸாரத்தைத்

உவிலை மறந்தாளி முன்னாமங் கூவி அளி

அவனுப்பட்டாளி நாங்கை நுலைவன்தாளே.

6.25.7

எல்லோ வல்லியாறுவர் தங்களை (யான்னாரூ) கிழந்து தலைவரை நாடுகின்றாரோ-

நாடுகாலை அவனுக்கால் உபகாதன் வேண்டும்.

அவனா எம்பிருமண் தானே நாடுவந்து அருளிப்பிடினு தன்னினரு இணைந்தும்கொள்வான் இதற்கீழ் நாட்டைப்படல் (தான் - தலை - நாட்டலை) என்பார் யான் எனது அற்ற இடமே திருவடியாம் என்பது குயரத்துப்பரவாக்கு. (குந்தரி கல்வெள்ளபா) எனவே சிட்டுக்குத்துவி போல்லிட்டு விடுதலையாக முனைவோம்.

வேண்டுதல் வேண்டாமை இவைஷா சேர்ந்துகார்க்கு
பாண்டும் இபும்கா ஜில் திரள்.4

எந்தனையே மலிழ்விக்கும் ஏற்றில்லிது குசுக்கட்டு
உந்துக்கும் வையிலெடுக்குதான் வீ ஸ்ராமிர யாகாராபி
“ ருகிலை போய்விடும் உதநமப் புதைக்கீழ்
சிந்தனையைத் ரூக்கும் விருத்த நூக்கட்டுநாக்கும்
பிர்ஜூத்தில் இனித்திடும் சிறப்புமிகு கவிதைகளும்
கந்தனைப்பீ ந்தைக்க வைக்கும் குவிஞ்சிகு காவியங்களும்
களிப்பிவையீ ஜாட்டுமிக் கருத்துக் கலசமன்றோ
எந்தனையை மகிழ்விக்கும் எழில்லிது ஒருவர்க்கட்டு
எவ்வொன்றும் பல்லான்று ஏற்றமுடன் வாழியலே!

அழாகப் பெருக்கெடுக்கும் ஆஸ்ஸல்வினை போக்கிடவே
ஆஸ்துமே தந்து நல்லங்களானி பயப்படியே
குராகச் சூரையே கொன்பிடுவித்த காலேவான்
தானினையீபா தும்பிடுவோம் குறைநீப்பானி ஒமுங்
நீராக நெற்றியலே நித்தமும் நாம் புசிந்தீதான்
நிசியல்லே சின்காதம் நினைந்திடவே நாஞ்சும்
பாறாங்கல் மனமும் பனிபோல உறுப்பிடுமே உந்தக்குது
பாறுமல்ல பவர்ந்தோக்டர் பல்லான்று வாழியலே!

புல்லையிலே வெய்ந்தி புல்மாந்தர் நாங்கள்
புதல்லே புகழ்ந்த மாந்துவீம் வெய்க்கூட
கண்ணியமாம் சூங்க்கார கத்ரெராளிப்பாபி நிதம்
கட்டுவானிக் கறி நிற்கும் கலைஞரானப் பெட்டக்கே
எண்ணியநைதயெந்தானும் ஏங்கியே வேற்றி
எங்களாறுவைப் பழுநாலே வாழிய பல்லான்று
மகன்னிலே நின்பகழ் மாண்புவே மேற்கூர்
மஹிமயுடன் வாழ்பவே மனதா வாழ்த்துகின்றோம்.
-சிவநெறிமக்கலாழிதி இராக்காபா றிதரள்-

நட்பு யிவையும்நீந்தால் நன்னையக்கு, உலையானில்வா:

விவரங்களில் சுற்றும் அதன் பேர்க்கூறு

கவரந்தீசு குமரசாமிரூபர் அவர்கள்

அத்து : ஸ்ரீக்களைபும் படிடத் தும் காந்தும் வரும் கோரை பிழபரம் பொருளை முழுமுகம் கடவுளாகக் கொண்டு மலர்ந்த சமயம் கைவரமய மாதும். “ஈசாம” எனும் சொல்லின் பொருளை சிஹைம்பந்தமுஸ்டாக்ஸு என்பதாதும். சிவம் எனும் பெய்பொருள் அம் பேயப்பொருள் அனுவே பண்டும் இன்றும் என்றென்றும் நினைத்திருக்கும் அழிபாப் போரும் பொருளாகும். நாம் இன்னுமின் கண் ஜம்புஞ்சகளால் அழியின்று, பார்க் கின்ற, உணவிடிறை அனைத்தும் பொருட்களும் மாறும் அழியும் நன்மையும் கொண்டவை. காலம் எனும் கந்தில் அனைத்தும் மெரிக்கொண்டெயிருந்தகின்றன. இங்கணத்தில் இருந்து மழுகனத் தில் மாறும் அல்லது இல்லாதாறியும். ஆஸால், இங்கணத்திலும் இவ்வழும் எந்தால்திலும் எப்பிராறும் பறைமைக்குரி அனாரங்கமயாகவும் புதுஈராக்குப் பழுமையாகவும் என்றென்றும் நித்தியப் போருளாக நினைத்திருப்பது சிலம் எனும் செம்பொருளே. அத்தகைய மேலைப் பரம்பொருளின் வடிவாக. அளவிற்கும் கறுவையில் விளைவாக இவ்வகைம் விளங்குகிறது.

இயற்கையின் இனிப் பொட்டகளாகிய நூரியனின் கூரையிலும் வாளின்று வளர்யாறு வரும் மறையும், தன்மை ரோக்கும் இனநகெல்வாறும், சுற்றிச்கழுதும் குறுவைப் பெறுங்காற்றும், விண்வெள்ளாவி நின்கும் மொலை விரைவு

கநூம், பாய்ந்து கெல்லூம் நிரிக்கும், குழந்தீப்பிரிக்கும் வரிந்துபாடு அழுக்கந்தனும், புடிபிளை இயங்குகொழில் வாச்சுக்கூடும், எப்பெல்வேறு வாழுக்காளரில் இனாய்வனில் கருணாவை கொள்கிப்பாட்டைக் கண்டு களிக்கிறோம். அவற்றை அடுத்திதழுக்கிறோம். அப்பும்பொருளின் கநுகைகளுக்கு, எல்லாவேயே இல்லாவெனும் வகையில் கற்றுதானான் விளையாடல் கண்ணக் காணவிற்கிறோம். அந்தக்கைய என்னையற்ற கருணாக்கு கூலாகிய விவரம் பொருளை முழுமுகப்படுவதாகக் கொள்ள சொசசமப்பத்தான்களாக வாழ முடும் என்ன புல்வெயும் செய்தோம் என்று நினைக்கும், தோறும் ஏ எனக் குறவும் முடிந்து விடப்பட்டது.

ஈசாநத்தின் மேன்மையும் தோன் காலமும் வரையறைக்கப்பாற்பாடு கூவு, தோன்மையை தோக்குவது, போதும் போது, சிந்து மெல்லியில், இயர்ப்பா, மொக்குஞ்சுகாரோ போன்ற இடங்களில் நடாத்தப்பட்ட தோன் வரும்முடியுள்ள சான்று பக்குசின்றுள் அத்து முற்பட்டகாலம் எங்கென் என்பது தெரிய முடியாத, ஒன்றாக இருக்கிறது. காலத்திலே தோற்றுமே சிலாரும்பொருளின் மூடல் வாற்றால் பிரையாகாது. தோன்மையில் மேன்களுக்கு அன்று வெவ்வும் தன்னகத்தீடு மொன்டோரிரும் கோப்பாரும், மொளைக்காளர், அதன் உயரிய பண்புகள் என்ன வரவத்தின் மேன்மையை எடுத்து பழப்படுவதாகும்.

சொசசமபத்துத் தீய யுவரை நல்லோரை பூபு வணாவு அங்கோரை விவரிக்காது.

நல்லோரை பூபு வணாவு

நான் விடிறும் மூலமீன்களைக் கிருத்து, வேதங்களைக்காதும். அதன் தண்டுகளாகவும் விளைகளாகவும் விளாங்குவதை ஆகமங்களும் உபநிடத்தங்களுமாகும். வேதங்கள் இவைகளையில்லை எடுத்தாகவும்பட்டினால், வேதங்களைக் கொண்டு சௌலமயம் எனும் கணாதாநாக்கரமாக் கூட வேறுள்ள உலகிகளைம் உணர்ந்து ஒதுப்படும் சமய மாக, பிழைப்புமிகு விளாங்குகிறது. மூப்பு ஏறும் தலைசிரியாக்டாகளாகிப் பூரிவிடக்கும் ரவிக்கும். குருவில்லை முறையைபிடித்தீர்க்க வேதங்களைக்களைபும் இன்று வரை போற்றிப் பாதுகாந்து வந்துள்ளனர் எனும் போது வைசுமைப்பதுதான் கட்டுக் கொண்டு, வியக்காமல் இருக்கமுடியாது.

வைசுமையம் சுதாரணை மாறுத் தாழ்விற்கு என்ன கூறுகிறது என்று விநாக்கரம் போது, வைசுமைக்களை வரை பயன்தான் உச்சரியம் பல்லட்டமைகளை நோக்கினால், கைவத்துன் மதநிறுவும் போதிருக்க விரிவாகும். கைவத்துன் மதநிறுவும், வைசுமையம் கொண்டுவிட நேரங்களிடாக வாழ வழிக்குறிகிறது. நவியே முடிவுக்கொல்லப்போ, வானப்பிரஸ்த நிலையையோ எடுத்துக்கொள்ளல்ல. மாண்ஸ்தாந் பிறந்தான் வாழ்வு என்பது உண்டு என்ற கொள்கையையும், நான்காக்கிதா கொண்டுள்ளது. மாறுத்தாழ்வு பாவமானது என்றோ புரியக்கூடிக்கப்பட தங்களு என்னோ காற்றின்னோ, ஏரித்திறும் காற்றாகலே மாறுத் தாழ்வு விளையிருக்க மிகவு என்று போர்டி பிறகிறது. வைசுமைத்தான் காற்றாங்கு வாழ்தல் தலையைதூ என்பதனை எடுத்தியம்பி அதற்கொவைப்படப்பட வருப் பூரித் தாழ்வைகளை வகுத்து வைத் தகுவாது.

வாழ்விள் அழும்பட் பிறத்தல் வைசுமை இருப்பதை என்பதே நியதி.

நான்காரத்தை வீங்கிப் பூர்வியிற்கை இடுக்காலை.

இவ்விரண்டு நிலைகட்டரும் இடைப்பட்ட குறுகியகாலம் என்பது மிகவும் பெறுகிற கரிய காலம். காலமோ குறுகியது காலத் தின் பெறுமதிப்போ விளைவுக்குமிருந்து. ஒவ்வொரு கணத்தையும் நாம் மிகக் கலனாயாகச் செலவிடவேண்டும். ஏனெனில் கொற்றாமலே நிறும்புவதில்லை. எனவே, பெறுமதிப்பிக்கத்தான் ஒவ்வொரு கணம் போழுதினையும் நாம் உண்டு உடுத்தும். நுக்கி அவனிடம் போக்காது மன்னிற் பிறந்ததன் பெரும்பயணை நடைதல் வேண்டும் என்பதே வைசுமை காட்டும் நேரியாகும். “எங்கு இவ்விடல் கீடைத் தலை இலைவனை வணங்கி முற்றியிடப்பட வேறும் போருட்டி” என்பது நாவன் பெறுமானில் நிறுவுக்காலும்.

நாம்காரக்கும் தமது வாழ்க்கை யையே எம்முது முன்னுத்தார்வாமாக விளங்கு கார்டியாக்கான். ஆஸ்தார்ச்சம், அழப்பளிகள், கருஞன் மனத்தினராயப் பிரயக்கும் கோவை கொடுத்து என்னை அளர்தம் வாழுவில் இடம்பெற்ற சிறுப்பாலாக காலாக விளங்கிப்பார்வாயர் நோக்கத் தக்கது. நாயன்மா அழப்பந்து முவந்து சமய குற்றார் என்பதே நிறுப்புக்கும் நாள்வர் கரு எரிய தேவார திருவாசகப்பாட்டகள் எம்முது வாழும் வழிமுறைக்களைக் கூறி எடுத்த நிலைநிறுப்புபடுத்துவதில்லை. “நிலையே நிலையாயப்” எனும் நாங்கரசுரின் தகு வங்கமானதையாட்டகளோ எடுக்குப் போற்ற மூலிகைகளைக் கூறி எடுத்து வருவது தாழ்வாக்களை. மன்னிலாக்காளின் திருவாசகப்பாட்டகளோ எம்மும் முதலீடு நிலைக்கு இடமும் செல்லும் ஏனின் முக என்னான். சென்னை துமரின் தகு வதுள் பெற்ற அநுங்கிணங்களின் திருப்புக்குடி, எம்கதுப் பகுதிகளிலிருப்பதில்தான் எம்மைப் பரவுமதைய வைக்கின்றது. இத்த

வைய அங்குமான கருவுலங்கள் யாவும் செம்மை நெறிநிற்க எங்கு உறுபுவான யாக உள்ளன.

பிறவி எடுத்ததை யான் யாவு? வைய நாம் ரிட்டிப்பெரின்ஸேல் வந்தோம் வாழ்கிறோம். போகும் நான் வந்தார் போன்றை என்று இருக்க நீராம். அதை நூம் காரிதாகக் கிண்டந்த மானுட வாழ்வை மேள்கைப்படித்துகிறோம் இல்லை. அப்பு மானுடவாழ்வைச் செம் மையை எவக்கும் எத்தனைகிறா செயல் முனைகளை யெலு சமயும் எமக்குச் சூடிடுக்காட்டியவர்களுது. பிரம்ப-பியம், மிழுமலிழும், வாணப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம் எனும் நான்கு நினைவுகளில் மானுட வாழ்வை வரையறை சொப்பிற்குது. கல்வி பரிசு ஒன்றை வழங்கி விலை வடிமமுடியுமா தால் “கன்னுண்டப்பர் என்பதீர் கந்திரார்” என்றும், “கந்திரார்க்குச் சென்றவிடமேல் ஸாம் சிறுபா” என்றும் பர்பல்வாயு

கல்விபின் மேன்மை பேசப்படுகிறது. அது மட்டுமன்ற இளையெயிறுவை என்றால்படி சிறுநாயாமிட கல்விபின் துறையாக அலை கூறு. இங்காலை கல்வி முனைகள் எவ்வளவு பாலாளிக்கிளருள் என்று சுதந்திப்போமானாற் பலன் என்பது மிகம்கூட குறை வாகவே உள்ளது. வாழ்க்கைவைச் செம்மை செப்பியாத எமது கலாச்சாரம், பண்பாடுகளைப் போதிக்காத தாங்காலக் கல்வியிழுவை என்னால் தூராம் பாலாளி யிறு என்பது சென்னிக்குறியாக கூள்ளது. கல்வி என்கூடு ஒருவகையாக சான்திரோன் என எடுத்துக்கூடக உதவவேண்டும். அதுவே கல்விபின் பாலை. இங்கல்வியிழுவை இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதே ஸ்வை. முந் கையைகளுக்கு முறைகளுக்கல்லி முக்குங்களையில் மாணவர் கிருவன் நன் பெறி முறைக்களையும் முறைப்புக்களையும் பெற முக்கொண்டு தோழில்கள் கல்விப்பற்றிவைப்பு பேறுகிறான். (நோடநும்...)

அறவழியில் பொருநும் இன்பழும்

போருநாக்கத்துங் கூலில் ஆரிக மதிரா ஜிகைக்கோங்கி மாறும் நூலான வழியில் வரல்வும் கிரட்டக்கூடாது. ஏறத்தால் வழியே போன்ற கிரட்ட வேள்ளும். பின்னால், கால போருநாம் போக்கமாட்டால். பிரபு தழுவலக்கும் உப்பாகித்தால். ரம்பாறித்தவன் காடு காடு அவன் கையை கீட்டி அநு-போய்விடும். ஒரும் என்றால் தாலை கெய்வது ஜதுவும் அழுகுடன் இருக்க வேண்டும். ஒருவகையாக மாலை பொருக்கிறோம். அதைப் பெற்றாக்கொண்டு வன், ஒரு கத்தாக்கீகோல் எங்கு வராரா பொரிசோலைக் கத்தாக்கிருப் பண்டிதைந் தஞ்சூழனால் நாம் பொருத்தநும் வினா விவிரும். ஆகவே தாமும் செய்வதும் தாங்கத்துள் இருக்க வேண்டும். இன்பம் கூட தானி காட்டு மனவையிடம் பெறுவின்ற இன்பமாக இருக்க வேண்டும். குவரூன் வழியில் வந்தின்ற இன்பாக இருக்கக் கூடாது.

நன்கையார்த்திமான் வாய்மை

நோக்கியாக விரிவும் தனிவைக்குறுச் செல்லும் பாலை. போகப்போகச் சாந்திரவை தீர்மாக்கு நோக்கும் பாலை. பாலை வாய்மை?

நன்கையார்த்திமான் வாய்மை

நிபுஞ்சுகளையுடன் கூடியபழுகும் கேள்றுபழுகும்

சிறு S.R. சுவங்குவன் சுவர்த்தி

நிபுஞ்சு நிலைமை மோசமளவிட்டு வருபவிரைப்பெய்யம் வைத்துப் பயப்பிராந்தி யட்டன் ஓராற்றுமிகு கொண்டிருக்கும் மக்கள், அதின்றைப் பூந்தெள்ளபின் தீங்களி பாராயனாம் செய்யக்கூடிய பறிகும் இனு. திருநூணசம்பந்த முருங்கிழவாமிகள் இப்பதிகந்தைப் பாடி எமக்குத் தந்த ஒரு நிலைபும் இன்றைப் பூந்தெலையும் ஓரளவிற்கு ஒன்றியப்பட்டதாக உள்ளது.

தீர்மானங்காட்டில் எழுந்தருளிய கவாயிகளை மதுரைக்கு எழுந்தருளச் செய்து, சைவசமயத்தைத் தாபிக்க தோக்கம்கொண்டு வருகை தருடாரு அமைத்தன். அதனை ஏற்று அவர்களின் ரோக்குறையை அபிஷேக வேதாரபிபார் வந்துபோன்று அங்கிருந்து பாண்டிராட்டிற்குப் புறப்பட்ட தயாராக இருந்தன. அந்த போதின்தல் அப்பர்கவாமிகள் காங்குவந்து “கவாமி, நிரீரா சுறு பாண்டிராவி அங்குள்ள சமணிகளோ கொட்டிவர்கள் வயதீற்றிய எனக்கு அந்தச் சாஸ்திரகள் விளைவித்த துப்பாச்சிகளை நான் அறுபவைப்பட்டுள்ளேன். ஆதலால் பாண்டிநாட்டிற்குச் செல்லுதல் புதையன்று” என்று அங்குத்துமிபக்காற்றனார். அப்போது நூனைச் சுந்த கவாமிகள் “வேய்யு தோரிப்போயன்” என்று தொடங்கும் இந்தக் கோணாறு திருப்பதீகத்தைப் பாடி விடைபெற்றுச் சொன்னார்.

இப்பதிகம் ஒரு அடுப்தமான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை அவதாரிக்கவேண்டும். கூவிகள் கோள்ள-

இப்பாடல்களில் முதல் முன்று வரிகள் ஒம் செவப்பெருமானுடைய அடுக்கு தோற்றும் வெப்பிக்கப்படுவதைப் பாக்கலாம். சிவபெருமானின் தோற்றும், ஏ மாதீதனபாரின் ஹேங்ரம், அவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் வாக்காம், அவர்கள் அவிந்துள்ளமாலை அலந்தையை முடியில்குந்து கங்கைத் தாபம் அடுது, என்று இப்படிபாகச் சிவபெருமானின் அழகிய தோற்றுத்தைக் கந்தபளை செய்க்கூடிய விதத்தில் விபரிக்கிறார். நான்காவது வரிதான் மிகவும் முக்கியமானது, கவனிக்கத்தக்கது. “என்றாலே புதுந்த அதானால்” என்று ஒவ்வொருபாட்டிலும் வலியுறுத்துவதை அதானீக்குவேண்டும். பேரிலை ரூள்ளுலார்களிலும் பீராக்கப்பட்ட செவபெருமானின் சட்டுத்தைக் “என் ஏ எலீம் புதுந்த அதானால்” தான் ஏறுந்துவரும் இவ்விருக்குவோகளிலும் கூறப்படும் ஆயுந்துக்கள் ஏற்றார்களுக்குப்படும். முதலாவது பாடலில் நவக்கிரகங்களும் நன்மைசெய்யுமென்றும், இரண்டாவது பாடலில் சில இலக்காங்களைக்கூறி அந்த இலக்கங்களையுடைப்பாட்டத்தோக்கள் கபகாரியங்களுக்கு வீலகைப்பட்டவொப்பிலும் இப்பாடலைப் படித்தால் நன்மைசெய்யும் எனவும் இப்படிருண்ணையை பாடல்களில் யமறும், அருக்கறும், இழுமுடி, மின்னழும், நோயும் பகையும் என்னாம் நல்ல நல்ல அலை நல்ல நல்ல அடியாரி அவர்க்கு, மீகளை என்று நான்து தார் திருப்பித்திருப்பி ஒவ்வொருபாட்டிலும் உறுதிவெறி அடியார்களாகிய எமக்கு

© வன்னம் கனமானம் ஜூபிலீஸ் உதவாளர் தமிழ்வரிகள் ஸலவே.

மிகவும் நல்லோ என உறுத்துவிழுமீட் ரூபின்ஸ்.

ஆகவே கோளறுபதிகத்தைப் பாடுவால் தீவிரமயெல்லாம் அதனும் என்று அதனுண்மை கருத்தும் கவனம் செலுத்தா மல், பண்ணிச்சைய்வும், சங்கீத ஆஸா பரணாக்களிலும் விளைவியம் செய்வது காரது. கருத்தே காரீபாகப் பாட வேண்டும். கருத்து நிலையைப் பாடும் பாட்டு வெறும் சொற்குவியலே, பாடும் போது ரிவபெருமானின் உருவும் யங்க

தீற் பழியவேண்டும். பால்களிற் கொல் வைப்பட் சிலபெருமானின் உருவும் மனக்கிரையில் தோன்றி அதுவைப்பார்த்தபடி படிக்கலேண்டும். இதுதான் இந்தப்பாடவில் கூறப்பட்ட நிபந்தனை “என் உள்ளிடு புதுந்ததா?” என்பதை நாம் நிடப்படுத்திக் கொள்டால்தான் இப்பத்தும் உரிய பாதுகாரனாகப்பட்டதற்கும்,

நடவடிப்பாடவில் திருதூணாசம் பந்தர் தனது தலைக்கமையைத் தெளிவாகக் கூறியமை கவனிக்கத் தக்கது.

“மனை ஞான தூண முனிவர்
தானுறு கோநும்நாஞ்சும் அடியாரை வந்து
நல்யாத வன்னை உரைசெய்
ஆவசொங் மாண்போதும் அடியார்கள் வாளிஸ்
அரசாள்வர் ஒண்ண நமதே!”

“மனைஞான முனிவராக்கய ஞான
மேவள்களும், நான்கஞாந் அடியாரை
வந்து ஆப்புறுத்தாத வண்ணம் வெறியுள்
வோன். இந்தப் பழிக்கத்தை ஒதும் அடியார
கள் வாளில் ஏராளவா. இது எனது
கட்டவை.”

கோளகளுக்கும் நாளிகளுக்கும் கட்டவை இடுக்கூடிப் பதுத் தருது நீருந்து உலகமாதா தன்புத்திற்கு என்று உரிமைபாட்டுப்

பால்கோடும் உலகநாதன் போற்றாள
மூர் முத்துச் சிலிகையும் கோடுக்கும்
தன்புத்திற்கு என்று உலககிறஞ் வெள்பு
படுத்துகிறார்.

அப்படிப்பட்ட தகுதிவாய்ந்த திறை
புத்தர் ஞானசம்பந்தர் லவி அப்படியு
வேலைகளிலே படிக்க எமக்குத் தந்த
பதிக்கத்தைக் கருத்து நினைஷு ஒழியுமோக.

ஞன ஒனி

உலகிலுள்ள பொருட்களை நெருப்பில் கட்டால், சங்கீதத் தவிர மற்று எல்லாப்
பொருள்களும் கருமையாகி விடுகின்றன. வெள்ளைத் துணிலை, வெளிவளைக்
மழுத்தை நெருப்பில் போட்டால் கரியானி விடுவிட்டுள். அரிய சாஸ்திரின்
உடன்னடையை நெருப்பில் போட்டால் அது வெள்ளை ஆகின்றது.
கருமை வெள்மையாக மாறிய நிருந்து உள்ளக் கருமையை
மாற்றி ஞான ஓள்ளுயற்று நாம் கூப்பத்தக்கலை
வாய்ந்தது.

பக்னவான் சுநித்ரமண வகுக்கிளி

திரு மக. ஜிரூஸ் அவர்கள்

விபரங்களான மாநுடர்கள் சாதங்கையில் இலட்டியதூத தோட்டு படிப்படியாக முத்தை சீர்த்தையடித்தும் விரயங்களையடித்தும் பயணிக்கிறார்கள். ஒன்னால் விதிவிலக்காக, வெதுசிலீரா என்பதை, குட்டகலூம் சிறு வீரன்பற்று கால ஏல்வாசிக்களின் நிறுப்பி மொசிப்பியும் பொந்தன் அடையப் பிறவை எடுக்கின்றார்கள். அப்புறையை அவர்கார் புதுஷ்டா தோன்றும் பொழுது பொதுவாக மாணு வர்க்கமிமையிலும் பெறுகின்றால் ஒரு அவதார புதுஷ்டாக்கு ஈடாக எவ்வாறும் ஆஸ்திரம் முன்னேற்றம் பெறுமுடியாது.

பக்னவான் ஸ்ரீராமங்கார் ஈபியின் வாழ்நாளில் நிருவண்ணாமலை உச்சில்லை என்னில்லப்பகுதி, மட்டுமல்ல அவை பவுமும் இதுவே ஆகும். இவர் மாணுவர்களும் எப்படி வாழுவேன்டுமென்ன வாட்டுது காட்டுப் பூராகான். ஸ்ரீராமாட்டவர்கள் இங்குவரையில் தோன்றுவது மிக அடிவடிம். தித்தகைப்பா அகநார புதுஷ்டாக்களில் எழுந்தருந்துகையால் மாநுடசமுதாயம் அளவுக்குத்திறார் நூல் பெற்று ஒரு புதிய ரகாப்தத்தை உருவாக்குகின்றது.

மநுதூரையிலுள்ள தருச்சுழி என்றும் சிறுவரில் 1879ஆம் ஆண்டு மாங்கும் பூபும் தகத கந்தரால்லுவர் என்றிரு மொலண்... வழக்குதற்கூரல்குத்தும் அவர்கு மலையோள்ளன அருகாமலாநுக்கந்தும் ஆகத்துப் பறையுள்ளிலை ஒரு மகன் பிறந்தார். கூடுதல்கூட கேள்வு மாங்கும் பூபும் வகுக்கிளி பிறவுகிளி என்றும் அது அந்தாடி நிருவண்ணாமலை தான் அருவாகாலம் என்று உடனிலை. தீசுக்கப்பலத்தையுரிந்துச் சிறுவனீசு மகந்துகில் ஆல்மகூட்டம் டினாக்கோலாந்து, தொடக்கியது.

அவர்கள் பெறுகிளீகள் மிகவும் தெய்வாசிந்தனை ஏ கூபங்களை. ஆகையால், அப்பிள்ளையும் அதை குழலில் வளர்த்துவதற்கியது. நடவடிகள் அங்கீகரின்வாழ்வில் ஒரு துந்தகராத சம்பாட்டு ஆக்குது. கஞ்சாமஜூஃ முகவேயினதற்கும், அழகம்மாள் வேங்கடராமாங்கரும், அவரை வடை முத்தூரைதாரர்களும் மதுரையில் ஓர்கள் மாநுஷனார் எட்டில் முற்கும்படி அனுப்பினார். மாம்பாராக்கப் பாக்காமிலோ அவர்களை கண்ணுயிர், கஞ்சாமஜூஃ முரு குணங்களைப் படுக்க மிகவும் சுந்தர முனையில் வேங்கடராமனைப் பாட்சாலையிற் சேந்த கூரி அலோல். அவருட்குப் படிப்பில் நாட்டுப் பக்னால்களின் குறும்புதல்தைத்தீற்கும் வேங்கடராமன் அக்கார் டிலைங்கி போர்ந்தது.

தன் பதினாறாவது வயதில் தான் அருவாகாலம் என்ற பெயரை தற்கோயிட வேங்கடராமன் கீக்ஸ்கிளி டா. ஸ்ரீராம்பு அருவாகாலாநுவரி மருவாயில் அவர்குந்த ஸ்ரீராம் வந்தருந்தார். சிங்கள் மூன்றிழந்து வந்தின்டிருக்கென்கூச் சிறுஉண் கேட்க அவர் "அந்தாகாலக்குதிலிருந்து" என்றார். அந்துடன் நிருவண்ணாமலை தான் அருவாகாலம் என்று உடனிலை. தீசுக்கப்பலத்தையுரிந்துச் சிறுவனீசு மகந்துகில் ஆல்மகூட்டம் டினாக்கோலாந்து, தொடக்கியது.

அவர்கள் பல்லாமாக்குப் பயதில் ஒருநாள் மதுகாராள் தாந்து சிறுத்து மானின்

நாத்தியாரி காலை அவற்றை ஒரு நாளையில் வெய்விழும் பால்.

ஏழாணி மலர்

விடமுன் மாடியில் இருக்கும்போழுது நிம பெற்று மயிலையெல் அவனைக் கவனியது. நான் சாகப்போவதாக உணவர்ந்தார் மாறாக அந்திச்சௌலையெல் நான் செய்ய வேலையிடமுடு என்ன என அதைத்தபாக யோசித்தார். சாவு ஸந்தூல்ட்டாரு. சாவு என்றால் என்ன? எனத் தீமாளித்து உடனென தணையில் நிடிப் படுத்தார். சூரியசூ ஆக்கி உதட்டை கிடைக் குறை நொண்டு சவுப்பிபாலக் கிடந்தார். சுற்றில் இல்லை என்று எஃபை: “நான்” பேறு சரித நைக் கடந்த இந்த எண்ணவர் சாவு கீர்வடாலு. அழிஷ்றி ஆத்தாலோ “நான்” எனது இதாத்துத் தில் அருளாசலர் கிழக்கும்போழுது ஏன் நான் இந்த வாழ்க்கை வாழுவதையென என்னாப் பொலான்டு பிரெவன்ஸாமலைக்கு காட்டார். போகலாம் என்டதை அரிஷ்டு பியாண்ட் எதாத்து சூடுபடுவனரோ. 1896ஆம் கூன்று ஐக்கிய 29தில் அருளாவமைத்திருப்பதற்காட்டார். அவர் குங்கே அந்த வள்ளிருங்களை எல்லாம் வரியெறிந்து விட்டுத் தனவையெழுத்துச்செய்து கொண்டு கொள்கின்றன என்றும் இருந்தார். குங்கீராவிற்குள்ள பல திட்களில் ஆம் அவர் மாற்றாறிச் சாத்த பிளையிலிருந்தார். அவனைக்கூறும் ஏற்பட, புழு பூச்சிகள் நுவரது காவல் அந்திருத் திள்ளை அபுப்பித்துவங்கூட அவர் அதை ஒன்றாய்விட்டலே, அவன் காய்திருப்பது வருத்தும் பீபலுமில்லை. அள்ளுண்டார் டாக்காமியுடன் திறுவால் ஜாமானல் பிசன்று குவல்லூடன் திரும்பி வரும் பார்மன்ராஷா. ஆனால் அவர் அதைச் சொலிடுக்கவில்லை. இவர் குங்கிருந்து பல முனிவர்களுக்கு ஆஸ்மை போத வள்ளுவப் பிளக்கியியறுந்தார். அவரின்

கணபதி சாஸ்திரிபும் ஒருவர். இவர் பின் கணபதி முனி என எழுககப்பட்டார். பிரமணி அவருக்கு “நான், நான் என்பது எங்கிருந்து புறப்படுக்குறிதோ அதனைக் கவனித்தால் மாணம் ஒன்றுக்கு அதைக்கூட்டுதல் என்னில்லை என்றால் என்னிசூலும் பூர்வமாக விடுவது என்று பிக்கும் விளைக்காமலாக, சிரிவாய்மலார்ந்துதார். இதைக் கேள்விப்புறுது அதிரச்சியான நது கணவுக்குமில்லை அப்பால் குறுக்குப் “பக்வன் ஸீரியஸ்மெர்ஸ்கு” என நூலாம் இடபார். 1922ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19ஆம் திகதி பகுளங்கு தனத்தில் குணவன் அழகம்யான் முக்கீரியலைந்தார். உடல் மனவின் அடிவாரத்திற்குக் கொண்டுவரின்று அங்கு அடக்கம் கேட்கப்பட்டது. குயின் இறுதிச் சடங்குகளை ராஜா அவனைப்பாக நின்று பர்த்தவாலாமல் மிருந்தார். முனரை முதல் மேலங்காட்டுப் பக்கத் த.பி. எச். கார்ம்பிளி எவ்வளவு இல ஆங்கிலேயர் முனரையை வெதுவாகக் கவரப்பட்டார். இன்னேப்படுத்து மேல்கிடப்பட வேண்டுவோ நோகை நாளுக்கு நாள் பேருக்கற்று. சிலர் கிளி நா காரும் பால் மல் நாட்டுக்கும் அங்கு தங்கிச்சொன்றனர். ஆக்கிரமமும் விரிவாக நூற்று அடிவிதின் பெருட்பாவளன் வேள்வகைகளுக்கு கவனித்து எந்தார்.

முனரை நகுவள்ளாராவன: வாந்துதல்களில் ஆஸ்மைபோது ஆஸ்மை மினோவாகவே போன விழா 1946இல் கொண்டா ட. பா. கு. அடுத்தறை ம் அவரும் உடல் மிகவும் கூலியுறுப்பு. 1948ஆம் கூன்று திருத்திலெல் அவரது குது முடிவுக்குக்குக் கீழே ஒரு சீரி கூட்டு நோன்றியது. கூட்டு வள்ளுதைக் கண்ண ஆக்கிரமாகத்துவர் அதைவெட்டி

கடுத்தும் அக்கடி ஒரு மாதத்திற்குள் திரும்பவும் தோற்றியது. பல பரிசோதனைகளுக்குப் பின்னர் டாக்டர்கள் அதுவைப் பற்றியோய்க்கட்டி எனக் கண்டற்றினர். ஆனால், ராமசௌரோ இளங்குப்புறிப் பேரிநூற்று அலட்சிக்கொள்ள வில்லை. அவர் தன்னைக் காணவதற்கு பக்தர்களுக்கு “உங்கள் பகவான் இந்த உட்புல்லீ” என்ற உள்ளெமையை அறி வருத்தினார்.

1950-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 14-ஆம் திங்கள் அவ்வு இயற்கொள் அவுக்கு முடிவு நேருக்கீலி. தென் ஆச்சிரியர் கிழவீள அனைவருக்கும் தெரிந்து அவர்கள் அங்கேயிருந்து “அருளாசால்

சீல, அந்நாவல்சிவ” என்ற மரனா இயற்றிய அஷ்டரமணாவைப் பாடலைத் திரும்பத் திரும்ப ஒதினார். அன்றிரவு 8.47முது அவரது முச்சு அடங்கியது.

ராமன் இயற்றிய மூலகளில் “உள்ளது நாற்பது” “உபதேச ஈ” மும்முக்கியமானவை தூதும்.

ரமண மகரிஷி போன்று தூய உணர்வில் ஒன்றியிட்டவர்களுக்கு உடலும், உகரமும், இருப்பதும், இல்லாமலிருப்பதும் ஒன்றே. தாழ்ந்தையிலுள்ளவர்களுக்கும் முடிப்பை வைப்பி நம் அனைவரையும் சோஷவுச் சக்தியிலிருந்து கைத்துக்கொடுக்கும்போது பகவான் ரமண் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றார்.

பிறகிப் பெருங்கூடல்

ஒருவன் ஆயிரம் பலன்களைச் சேர்த்து வைக்கிறுந்தான். அழகிய இளம் மனைவி, ஒன்று வப்பதுப் பாலகள் இவர்களுடன் தீவிதுவாட்டுதான். மறை போற்றுதலைகளாம் வந்து அவன் யார்த்த ஈடுபெய்து வேண்டியிருப்பதும் இருப்பதும் அவன் பவுன் முட்டையைத் தலையிலும் மனைவியை இடது தோன்றும். மகனை வலது தோளிலும் சுமந்து கொண்டு வெள்ளத்தில் நீந்தலாவான்.

மேலும் வேள்ளம் வந்துவிட்டது. மூன்று சுமைகளும் அவனை அழுத்தின. ஏதாவது ஒன்றைவிட்டால் கனம் குறையும். நீந்தி குக்கரை சேர்வாம் என்ற அக்கறை வந்தது. பொன் முட்டையை விட்டான். சிற்று கனம் குறைந்து நீந்தி விட்டான்.

வேலூர் சென்னார் ஸந்து ஸி. து. இப்போது இவ்வும் ஒன்றை விட்டால்வீரி நீந்த முடியாது என என்னினான். மனைவியை விடுவதா? மகனை விடுவதா? என்று சிற்றித்தான். மனைவியைத் தன் விருப்பத்தால் மனநிது கொள்ளலாம். குழந்தை தேய்லை கொடுத்தால்விரைக் கிடைக்காது. ஆதலால் மனைவியை விட்டு விட்டான். குறை நிபந்தக் காலு சேர்ந்தான்.

வெள்ளம் என்பது பீறவிப்பெருங்கூடல். பொன்னாச, மனைவியாச, மக்களாச என்ற முவாசையும் ஒன்றேயாக விட்டபீன் முத்திக்காலு ஓராண்டான். அங்குதிக்கு ஆசைகள் தனி . ஆதலால், ஆசைகளை விட்டு முருகன் அருபத்தைப் பெற வேண்டும்.

நான் போதுமான இருபாத்தின்முத்து வரவேண்டும்.

2005ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (05.08.2005) கொடக்கம்

நிதிய அன்றைப்பனிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

ம. ரீகாந்	அஞ்சிலேவினெற்கு	1000. 00
பாரட்டோம் வள்ளியம்மை	தெல்லப்பனை	1500. 00
S. கணேசனவிங்கம்	கொழும்பு	5000. 00
பசுபதி சுதந்தளி	தமிழ்செட்டி	900. 00
ஸ்ரீகிலேவா	பிராண்ட்	3000. 00
S. பத்யநாதன் மக்கள்வங்கி பிராந்தியக் காரியாலயம் பாழ்ப்பாளைம்	5000. 00	
இராசேஸ்வரி ராஜாவன்	கல்லூரிகம்	1000. 00
மாண்புக்கம் நடராஜா கேளியாதிரைமரு	குப்பிளான்	3000. 00
க. விவராஜா	அவைஷ்விரேவியா	2000. 00
V. செந்திநாத்	திக்கம்	1500. அரிசி
விறுமதி சந்திரபவாணி பரமசாமி	தெங்கவளை	2000. 00
T. பாலகு பிரமணியம் மலூசனி ஸ்ரோட்	கொழும்பு	1000. 00
மு. சிவலிங்கம் G.S	இணைவில்	1000. 00
கு. தங்கவிலை	வல்லெட்டிக்கூவேரி	2000. 00
ரி. மாண்புக்காசகர் முலாம் விற்பும்பலம் நல்லம்மா மந்துவிள்	25000. 00	
சதாசிலம் பிளைவாக அந்திரான்	குவெட்டி	1000. 00
K. V. செல்வனை அந்திரானி	கரவெட்டி	1000. 00
சே. உந்திராபதி	வல்லெட்டி	3000. 00
க. மூன்சுந்திரன் நாகவிப்பகம் வீதி	தாவடி 2மூடை அரிசி	1000. 00
க்ரீன்பாலஸ் புடைவையகம் த்ருநேஸ்லோவி 2மூடை அரிசி, 20K உடைத்த உடைந்து		
நீரமலம் நகுலேந்திரன்	அமெரிக்கா 115திலோக்க போல்	
பிந்தபா நங்கமாடம் ஸ்ரான்பி வீதி	பாழ்ப்பாளைம்	2000. 00
க. மாண்புக்காசகம்	தகுந்தபிள்ளி	1000. 00
க. மகாலிங்கம்	வந்துளை	1000. 00
ச. கணகவிங்கம் மகேந்திரன் ஸ்தகம் கிருஷ்ண	கருணாவாய்க்குறித்	5000. 00
ச. பந்தலிங்கம்	உரும்பராப்	1000. 00
நா. சந்திரசேகரம்	ஊல்வாய்	1000. 00
நா. செல்வமணோகரன் ஜோப்பு	குச்சிலை	2000. 00
சத்தியாலன் ரூபாலன்	தெல்லிப்பலை	2000. 00
அ. செல்வராஜன் குடும்பம்	தெல்லிப்பங்கள்	1000. 00
க. கணேந்திரன் குடும்பம்	உருபெட்டி	2மூடை அரிசி
மேல்வி இராமலிங்கம் சகோதரி மனி வண்ணாபன்களை பாற்பாளைம் 1மூடை அரிசி		

மாபெரும் என்னாக்கள் ஒருங்கிணந்து வந்தனர்கள்.

அதை மன:

நான்கட்டி

ஐ. மகேஸ்வரன் துண்ணாளமயத்தி	கரவெட்டி 2முட்ட அரிசி	1000. 00
வெங்கடாசலம் கமலாலீதனி 1ம் ஒழுங்கை இராமநாதனவில் யாழ்ப்பாணம்	1000. 00	
ந. சௌல்வராசா முருகனுளி	கரவெட்டி (கன்டா)	1000. 00
S. பிளிந்தனா	கரவெட்டி	1200. 00
வ. கருணாந்தி	வளாகாம்	1000. 00
நா. ஸாங்கோவெஸ்வரன் துமி வளா	புதுத்தித்துறை	1000. 00
ம. மகேந்தரனி	ஊரேழு	3000. 00
ச. ந. நதூஷால்	ஊரேழு	1000. 00
க. தாரணி தோப்பு	அச்சுவேலி	1000. 00
அ. உகந்தினி அல்வாய்ப்பீரங்கு	அல்வாய்	1000. 00
P. கணதீனி ஓயனார்வீதி	புதுத்தித்துறை	1500. 00
க. ஜேவெதூயாரி	புதுத்தித்துறை	1000. 00
N. கத்ரவேல் சோதிமாளிகை	திருநெல்வேலி	3000. 00
ஞ. டிரிராஷ்வன்	யானிப்பாம்	5000. 00
த. குகன் நாச்சார் கோளிலடி	யாழ்ப்பாணம்	4000. 00
கப்பையா நங்பராஹ இரூப்பு	அங்கவேலி	10,000. 00
ந. தரவியப் புலோலி	புதுத்தித்துறை	1000. 00
ச. போகேஸ்வரன்	காக்கடி	5000. 00
சின்னாவார சிருந்தனசாரி	மட்சேவில்	2000. 00
யோகநாதன் விமலாதேவி நவினர்ஜுல்	காணவாய்	1000. 00
P. பாலசிங்கம் டங்காரீரா	யாழ்ப்பாணம்	500. 00
ந. நக்கரி	ஊரேழு	500. 00
போ. இழுத்துச்சீரி தாட்சேலி	புதுத்தித்துறை	3000. 00
சௌல்வி ச. பூர்வகநாயகி தாநித்துத் யோகந்தரி பாழ்ப்பாணம்	1000. 00	
ச. கிருபாகாஷன்	அச்சுவேலி தேங்கு	3000. 00
க. விள்வராசா	மலேசியா	5000. 00
சௌல்வி ந்ரஜா கந்தரவீர்க்கம்	நெல்லியடி	10,000. 00
க. ரபேஷன்	ஷவுதியா	2முட்ட அரிசி
N. கவ்னாவிங்கம் 33வது லேனி	கொழும்பு	6000. 00
சௌல்வி அபிராமி நங்கேஸ்வரன்	கொழும்பு	1000. 00
தாட்சையினி வலசு சூஞாதநாசன் ந்தரஸ்தந் ராவுட்	30,000. 00	
Dr. G. பலானி மகப்பேற்றுநிபுண்	யாழ்ப்பாணம்	10,000. 00
க. ரூதேஸ்வரன் ஞானங்கேந்தி	ஷலிங்காலி	10,000. 00
பிந்தா (பி)	கொண்டாவில் கிழக்கு	4500. 00
வேலாபுதம் சிவசீலனி	கோண்டாவில் கிழக்கு	4500. 00
க. இராசதுமார்	மய்ரிட்டி	1000. 00

(மேற்கொடுக்கப்படும்)

தந்தைவாயார் குறைராயார் பிரபந்தா வி சாம்பாரம்

முனிஸோர் சொன்ன திடைங்கள்

தீருஷாரி சீயாகிள்ளீ சிவப்பிரகாஷம் அவர்கள்

தமது சமயத்தின் தழுவுவைகளையும் ஆராடுவதையேபூர்ணமாக மற்றும் பல்லேறு விளங்கலாயும் தன்னகத்தே பொன்டது வேதம். 'விடீ' என்றும் அடியிலிருந்து வேதம் என்ற சொல் உருவாக்யது. 'விடீ' என்பதன் முறைக்கு அதிகமாகவும் இந்த வேதம் பற்றி நூல் நிறைய அறிந்திருக்கிறோம். எப்படி அறிந்திருக்கிறோம்.

ஒரு சென்ன பாதை குறை தேவீனவிப்பட்டிருப்பிகளே, ஒரு தரை என்னக்காலத்து யானையின் காலோன்று தட்டிப்பட்டது. அதைத் து விளார்த்தவன் "ஏ ரஸ் ராதிரி தீருக்கற்று" என்றாராய். மற்றவர் காலமுறி, அடியிலார்த்தான். "மூஙம் தீவாரிருக்கற்று" என்றாராய். இப்படி ஒவ்வொருவனும் ஒன் கூபான் போட்டுவீச்ந்ததைக் கொண்டு "யானை தீப்படியிருக்கும்" என விவரத்துக் கொண்டான்.

இவாக்களைப் போல்கூன் நூல் வேதக்காலத்து "ஏற்றி அறிந்துபொள்ள விவரம். அப்பும்பாலை யானையின் ஒன் வேறு பாக்கத்தைத் தோட்டுப் பார்த்தார்கள். நாம் வேதத்தில் ஒரு கலோகத் தோற்று அறிந்துபொள்ளாமல் வேதத்தைத் தோற்றி அறிந்துபொள்ளாமல்" என்றது அதை அற்றி நிறைய ஏற்றுவைத்திருக்கிறோம்.

வேதத்த்திற்குச் சுந்தி (ஷ்ருநி) என்றாரு பேயருமிருந்திருது. 'ஏற்று' என்னும் அடியிலிருந்து பிரந்தை இருக்கால். இவ்வடியின் பொதுள் 'கோட்டு'

என்பதாகும்.

மேறு ரயபும் கீக்பாருளாபாளாது முந்யாலத்தில் எழுதக் கற்றும் இலை இங்கூக்கவின்னல், வாய்ப் பாருப்பின் தீவை என்றெப்பூருங்காலம் கால். இவ்வாடோ வேதத்தைபும் கற்றான். இங்கூக்கவின்னல் சுந்தி என்று வேதக்கள் பேயரிபெற்றன. காற்றால் வியாக்கக் பாளம் பெய்வதற்கும் தம் கருத்துமுகவையும் காற்றுத்தனமும் விவரங்களத்தைளையும் இலைப்புவையும் தீவை வளர்ச்சிபெற்றன. வேதங்கள் தீவுப்பள்ளி, ஒழும் முறையெல்லை புற்று விளக்கும் ஒரு தூர்க்காலத்தைப் பூம் முறை பார்ப்போம்.

பரந்தவாறு என்ற மகாரிஷி சிறு வயதிலேவோ தருதலை சென்று வேதக்களைக் கற்க அப்பிச்சுப்பி. அவருக்கு முறையைத் தீவை அறைமித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு மூன்றால் ஒவரி வேதங்களைக் கற்று முமக்கவின்னல். அதனால் இப்பிரகாஷம், திபாளித்து தலையியர்களை, அதைத் தவத் திவாளி மகிழ்வுற்ற இந்திரன் பூர்ணமுன் தோன்றி அவற்று பொரிப்பதை என்கவோக்க யேட்டால். அவர் "நான் வேதங்களையெல்லாம் கற்று முறையெல்லாம் யென்கூடு சொல்ல நானுவந்த யாழ்வுள்ளை அந்தனோன்றிம்" என்று வேண்டுள்ளர். அவற்றும் ஒரு முறை விளைடன் அந்த வாற்கால, நூல்கி மௌறங்களான்.

பரந்தவாறு காந்துக்கொள்ளியறுக் கலை, இருநாறாவது வயபூரு அன்றைக்காத் தோட்டுவிட்டு. "இவ்வாறு காந்துக்கொள்ளியறு

பாக்கம் வழங்கவேண்டும் வேண்டும் வழங்கவேண்டும்.

அதிகளவு உள்ளடீது. பீன்சூம் தவயமிருப்போம்" எனத்தீர்மானிக்கிறேன். இந்திரனை தோக்கிட தவம் புரிந்தார். இம்முறையும் அவரது வேண்டுதலை ஏற்று ஒரு சீரிப்பு ன் மேஜூம் நானுவருடங்கள் காடு அவருக்கு வராமளித்து இட்டிரின் சென் நான்.

அதனாக்கு முழுமூறாவது வயது செலும்பது, நூடாக்கியது. கொதுஷ்கலைக் கற்றுமுடித்ததாகக் காரணம். அணால் இம்முறை இந்திரன் பரத்வாழை மகரி வியை முந்திக்கொண்டான். அவர் தவயமியறிய அறமிபிக்கு முன்னாரி இந்திரன் அன்றெதிரி காட்சி கொடுத்து முன்று மாநிரவும்களைக் கூறி முன்று மன்ற கணத்தே நோற்றுவித்தான். "இந்த முன்று மன்றகளும் வேதங்கள்" என அவருக்குக் காட்டினான்.

"அவருக்கு பிரச்சிக் கயிழுரை ஏற்பட்டது. "இவ்வளவும் எனக்குக்

யிலைத்தேவிட்டதா பிரபு?" என ஆவந்தன் கேட்டார்.

இந்தரன் மறுதலிட்டுத் தனது யசைத்துச் சிரிட்தான். "ந மக்ஞம் விட்டிவதை கிடைந பாஹும்" எனக்கூறி முன்று மனையகிலிருந்தும் ஒன்னொரு பிதியாக முன்று பிழகள் அளவில் போட்டான்.

"முற்கும் வந்தங்கள் என்றால் விவேகாரனில் கற்றுணர்க்கும் இவ்வளவுந்தான். மிகுத்தையைக் கற்க எவ்வளை காரணத்தேவப்பட்டும்?" என இந்திரன் மேட்டான் முன்று பிரி மன்றகளும் முன்று மனைகளையும் மாற்றிமாற்றி. பாதுதவயாறு நிகைத்து நிங்காரி பரத்வாழை.

வேதங்கள் பிரப்பங்களும் அவற்றைக் கற்றிட்டுவிட்டதாகக் கந்து வோகிள நவூரை என்னத்தையும் விளக்குவதாக இக்கலை அமைந்துள்ளது. இச் சிறிய கதை எந்து சமய தக்குவங்கள் வேற்றுமையும் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டாலும்

வையினாயத்தில் தெரட்டு வையினாயத்தில் முடிவது

உல்கெல்லாம் உலந்து ஏத்தாம் காற்புற்றானம் சிவநூல், இராபாயலை, அன்புநால், மொராயும் அமநூல், ரீல்பபத்தகராம் கிளிதூண், சிருநாமன் இன்புநால், ஓய்யப்பானம் அருள்நூல், திருக்கூரி என்று இருத்தின மனிக்களைக் கோட்டித் தமன்மாளைபோ செய்யப்பாரானம். பல பிரவீகளில் சொய்து, மாபெநும் புள்ளியப்புகளை ஒப்பால் மட்டுமே பேரிப்பாராந்தகூப் படிக்கும் பெருவாப்பா. இலவியுமல் கிடைக்கும்.

பெரியப்பானம் பழக்குந்தோறும் மனித இவையை, உயிர்த்தி உய்விப்பாகு, பிரவீயாகிய பெரிய கடறுக்குடு, தோரீ, மனத்தளர்ச்சிக்கு ஆண்; பிலக்கிட்டு ஏனி. நாயன்மார்களின் சர்த்தர்த்தைச் சொல்லும் இப் பெரியப்பாந்தாள்களுக்கப்பிளாபத்தில் ஷுப்டாயி, வையனாயத்திலேபோ முழிலது. நாமேன்னாம் மன்னிலே நோடங்கி மன்னிலோ முடிகிட்டாயியோ!

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்சிப்புவர்...

விரல்வி ஏ. வரதவானி அவர்கள்

அருட்கவி ஐயாவின் புகல்வீய நுரிசன்றாறும் அவரது தெழுவிக்கப் போது வாழ்வின்று கிட்டிய தொப்பாறும். அவர் தார பஞ்சாராவு ஐயாவின் இயங்கிக் கொட்டுவாழ்வைப் பற்றி அறிவதற்குடன் தெப்ப, மனிச, இயங்குவினின் கால்களைக் காங்கள் அருட்கவி ஐயாவைக் கண்டிருந்ததால்தான் முந்தைய யும்பிலிஸ் பேரால் பிப் அவ்வாறு புருஷங்களின் காட்காக விலூார் இந்த தெப்ப, மனிச என்னும்

“செயல்ல செயல்வெட்டமூயும் சேவெங்கொப்பிள் செயல்லபும் காங்கிள்காங்கள் என்கினா - அங்களே யோர்”

என்று பார்த்தசாரத் புகன்ற பகவதீஷ்வர சேப்புவத்திலைப்பக் கூரா காங்களது ஓவ்வொரு செயல்லிலும் செயல்வெட்டமை அமையந்திருப்பதாகவைக் காண்தலாம். குறிக்கோள் உட்டைப்படியே உயரி யோர் மாண்பா என்காட்காங்காரா. குறிக்கோள் உட்டைப் பெற்றிக் குறிக்காலான ஐயாவின் பூரிமகேள்ள என்னும் முழு முச்சும் எதிர் தங்கி இருக்கின்றது. என்றால் இவை ரித்துவன் என்னும் கூவ ஒளிபிள்ள ஆகுதா.

இவரும்கும் இவைவெறும்கும் இளை போய்ன பாதுகாப் பின்று நேற்று உருவான பந்தம் அன்று. அது காலத் தால் வயையெழுமூட உற்றாற்றுப்பாத்தாலும். இன்ற சிந்தனை உள்ளபோதுமிலும் இறை பூரி. இறை மாட்டி பெறுதல் என்று எனிதை காரியடி கால்ரு அந்த மக்க கிடைத்தற்றிய இவையருட

இரண்டு நலைகளும் இவைகளுக்கு காலத் தட்டிருக்கும் என்னது எங்களால் உத்திக்க முடிந்தது.

அருட்கவி ஐயா துவர்கள் உலகிப்பகு காரியங்கள் இவ்வொளியிலும் கடிபாட்டுடன் போய்வருபவேற்பினும் அவரது உடல்கிபல் செயல்க்குறை தாமரையில் தங்கவி போன்றாகவே அவையிலும் இநக்க்காலது எவ்வளம்.

காட்டிவெட்டிய பெற்ற பெரும் பேராளி அருட்கவி ஐயா அவர்கள்.

ஐயாவின் பிறப்பு கதிர்காம ஜெல் வளது அருந்தி என்பதும் ஐந்து மாதக் காலாந்தாதபின் இறக்கும் தழுவாபில் அம்பிகை அருட்டிடிற்கு கூரிய பெற்ற விடப்பும் பற்றி முன்பு நோக்கியிருந்திரும். திந்தது அற்பதம் மிகு ஒர் உட்படிலே அம்பிகைக்கு, ஆயா அவர்கள் தாமரைப் புத்தோடு சுங்கவழுத்.

1959 பூட்டாந் மாதம் அன்று நல்கக்கிக்கு ஈக்கந்த நவாத்தரி காலத்தின் நாளிகாம் நாளி விழயங்களை விரித்த பெறும்கு ஈம் சில வருடாக ஏற்றுப் போய் வகுக்க மூலம் திருப்புப்பட்டநாம் இருட்டக வில்லை. நாம் வகுக்கும் அர்பாளின் வைக்கின் ஒரு தாமரை மலை அடிக்கம் வேண்டும் என்றிருந்த விருட்டாகுவாகியது. குவங்குத் தெரிந்த தாமரைக் குள்ளக்கள்

த் திருவாக்காந்து நாலை 146.

யாவற்றினதும் சென்று பாத்தார் வாழும் தாமஸேப்பு கிடைக்கவிடலோ. தேடித்தேடி பறூங்கள் முருகன் கோவில் கையு வெங்கு விட்டார். மனம் நூற்று எப்படியும் முருகன் எனக்குத் தாங்கார்டு, தெருங்கள் வணநிலையுத்தவராய். பறூங்கள் முருகன் கோவில் தாங்கார்த் துபாக்கலையும் பாட்டத்துரை. எனின் அதிசயம் கூவர் மளம் குள்ளும் வங்கபிள் அங்கு ஓயுவங்கு நூற்கார் மலையில் இருப்பதைக் கண்டார். வாயார் முருகா நக்கிர் வங்க வாரியவாறு மலையை நூக்க வீறுவிடுவோன்று ஆரம்பித்தார். ஆன வாழிலூ காலை வைத்ததும் திட்டத்துரை ஒன்று ஏப் ஆசாத்தில் இயுங்காகிதே

“கன்னீயாய் யாகைப் பதிப்புறை அல்லைக் கொஞ்சமலை
தன்னையாய் யான்கீட்டுப் புதுதில் பேசிவ சுவைமுகனே
விளையாய் ஒன்றைத் தாவுலைப் பேருவெங்கோ
பள்ளிக் கார்களினார் பாராப் பாலைகின்”

எனிய பாடினர், பாடல் முடிந்த தும் புட்டார் ஒருஷூ ராணுபதியைக் கூற, கவுந் திணுதபடி உள்ளருந்து காலை சிலாந்து நிறக்கவேணு அந்தவை வேலி வந்தார். அநுட்கவி ஒயாவைப் பார்த்து ஏன் நிறுக்கிறி? என்க கேள்விருட்? என்றார். ஐயாவும் அன்னைக்குத் தாமஸேப்பு தேவு வந்தன் பாத்தார், வாரியார். அந்தவை விவார்சாரியார் சென்னிப் பார்த்து ஒரு வகுரக் கார்க்கார். வேலியை இருந்து வந்தல்லட்டு வந்தத்தாங்கார்டு இருங்கா பும் பரிந்து வரும்படி உத்தரவிட்டார். இருங்கி மனம்குழும் பரிமுகப்பட்டு கூட்டத்தாக்கிளாக்காரியாரால் ஜூயாவில் கையில் அளிக்கப்பட்டன.

இடு வையையும்; பெரிய ஆழமானி அவர்கள் டுக்கரிடம் ஒரு மலைக்கூடுதல் அன்னைக்கு, ஒன்று போடும்.

* சௌகார்யா * வார்கார்யா அமைப் பாலைக்காரி *

நீல எள்ளுது குரல்கூட்ட நிலையில் ஓ முதியவர் எத்தனை தரும் சொன்னது என்கிதில் நிறுத்தப்படி போ என்று சீரித்துத் தொர். மனங்கல்கூட்டுப் பூர் தலைகள் கோவில் முன் வாய்வை அடைந்தார். புசை முமந்து கவுபியின் கந்தகள் வாயும் பூப்பட்டுவரும்நேர. எங்கு ஒருவகைபுசை காணவில்லை. ஆகையாக்குப்படும் வாரல் மூத்திரம் சியநூ இருந்தது. ஆஸ்யத்தன் பிரவேசத்த ஜூபாஞ்சு மலை துழுரியூட்டும் அன்னைக்குத் தானே புவக்கு தாங்கீட்டுவும் எஸ்விடப் பூமத்துடை ஏன் நூர் மறுக்கிறாய் என நீங்களத்தார்.

திந்த கூலை முருக்கலை வையும்கள் என்று கூற. புசக்கோ வேண்டாம் நீ திரு மலைராம் கோவில் பெல்லும் என்று வற்புறுத்தினார். விநாசித்தூரிப் பூராஜம் பிழைத்தாக முறையூக்கு ஒன்றை வையுக்கள் என்று வேண்டு ந்தார். இருதியாக அவ்வந்தவரும் ஒப்புக் கொண்டு “உடக்கு முருகான் இல்லையா எடுத்த பந்தயா” ரீ பெரியமலை அம்மாவுக்குக் கொடும், சிறுபா மலையை முழுக்கும் தாஞ்சு என்று கூறி தைல் சிற்றா புகால் சிர்தாயாடியை வாய்கிடுக் கொண்டார். என்னைப் பால்களை கைகள் கொய்க, அந்தவைக்கு என்பது நன்றி கூடு என்க பேருந்தா ஜூயா அவர்கள்.

எட்டெபெற்ற வன் ஒரு முறை முலைக்கால்களையும் அங்கு அம்மாவுக்குயைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நீங்களத்தால்

அங்கீ மலர்

திரும்பிப் பார்த்துள். என்ன அதேசமம் அங்கு ஒருவரைபும் காணவில்லை. முனைந்தானம் பூட்டப்பட்டிருந்தது. முநை வின் திருமில்லையாடலை உள்ளாற்று கொண்டார். வந்த அநென்ன சாதாரண ஆஸயப் பூச்சு கால்கள். அழிமுகனான முருகப்பொருமான் என்டதுளை அப் போழுதுதான் புரிது கொண்டார்.

பறாளன் முருகப்பொருமானுக்கு நன்றி கல்ந்த வாசக்கத்தைபும் கூறி. அப்பைகயின் கைப்பிள் மகன் பறிதலுக் கந்த தாமனை மலரை பூப்பித்தார் ஜூயா அவர்கள்.

நூலாக்கட்டு

இவ்வாராக வீநாசிக்துப்பி ஜூயா அவர்கள் இறைவன்டும் நேரய பொட்டு மோன்றி வாழுவை தடாத்தினந்தவர். செய்யிக்கும் அவரும் ஒன்றித்த ப்ரவிகள் அவர் விரும்பியவுத இறைவனே தானே முனைந்து அருள்க்கான ஏவ்வால் அவரது பக்தியின் சக்தி எத்தனையாது என்பதும். ஜூயா அவர்களுக்கும் இறைச்சிக்கும் எவ்வளவு நெருங்கிய தோர்ப உள்ளு என்பதையும் புரிதுகொள்ள முடிக்ரது. இத்தான் நெய்யிக் சிறப்புமிகுக் குவதார புதுமல் அஞ்சலி ஜூயா அவர்கள்.

(தொடரும்....)

ஆஸயத்தில் வறுப்பும் முறை

மெற்றி மூன்றாண்டுக்காண அவருடைய அரச பயங்கருக்குப் போகும் ஒருவன் வாசனீல் நீங்கும் பணி பாளைக்கலையா? அதிகம் மரியாகத் தெய்வுக்கி வணங்குவான்? மூன்றாண்டுக்காண முறை வணக்கம் ரெஹுக்குவான். அதுபோல ஆஸயத்தில் இவ்வளவுக்குத்தான் முகக் கணக்கும் செலுத்த வேண்டும். வழிப முறைத் துறை பின்னாக்கிரகங்கும்யான் வளம் வந்து கூடும் வேண்டும்.

இறைவனையென்றி வேறு மாநாவாக்குக் கோயிலில் அடிடாங்க வணக்கம் செலுத்துக்கூடாது.

ஆஸயங்களில் சூரிய சந்திர வாலங்களை அமைத்து பண்ணடக்காலைக்கில் வழிபட்டு வந்தாள்கள் ஆஸயங்களில் நவக்கிரச் பெருஷினை 200 இடங்களுக்குத்துப் பின்னோடு தேள்ளியூ ஆஸய வழிபாடு மேற்கொள இறைவனை வளம் வந்து கொடிமரத்துக்கு மூன் விழுந்து கும்புதல் வேண்டும்.

இறைவன்பொறி முடிகாலின் நவக்கிரகங்களை வழிபட வேண்டும். இறைவனை வழிப்பாது நவக்கிரகங்களை மட்டும் வழிபட்டால் அதை நவக்கிரகங்களே அவுடைத் தலை பிரியாது தீமை புரியும்.

ஒரு விடில் தலைவனை வணங்காது பணியாளரை வணங்கினால் அப்பணியாளர் நன்மையா புரிவான்? “அங்கே என் எழுமான் திருக்கின்றார் அவநுடைய நிருமன் என்கை வணங்கலோமா?” என்பாள்.

அதுபோல் இறைவனைப் பூக்கணித்துக் கொள்களை வழிபடுதலாகாது.

மாநாவாக்குவான் பொறி வாய்ப்பு

சந்தியான்

திரு ந. அரிசுறுதிக்ஷம் சுவடுகள்

மநூதர் கதிர்காயங்குப் பெல்பூர்
வேல்ளைத் துளியிடங்கள் காயினங்க
கட்டி ஸ்ரீ சேலவுசந்திரீ துலயத்தில்
நிதியிய பூசைகள், » நஷ்வகாலம்
புகைகள் மேர்மூலங்களும் பூசைகள்
சந்தியானது திறுவாய்விஸ்த பாகுமிர
யானவிகளாவா அவர்கள் சாதாரண
காலங்களில் ரோசர் மனிதர்களாக
எமக்குத் தோற்றுவாத்தாலும் அப்பிரிவ
பாஜுக்கு பூசைக்குரிய கைங்காயங்
களை திருவுபிள்ளையும் உடைப்பாக்

களில் அவர்கள் நன்துவாளன் சிறப்பும்
குரியவர்களாகவும், புளிக்காலவர்களாக
ஏன் ஜெயபாக்கம் அடைகிள்ளான் மும்
கம்மாக நீத்திய பூசையளோ. உற்சவ
காலம் பூசைகளோ முடிவுகைடமில்ல
தீவாகாலில் ஏவுல்லாவத்தீவிருந்து தீரு
பீருந்த தட்டி சுசங்கள் வழுவதைநீரி
அடியாள் கழுக்கு திருநீர் வறாவதும்
பொழுது திருப்பிள்ளை அந்த பூர்ண வழங்
குவழுபோல் எமக்குத் தோன்றிவாலும்
உள்ளவேலி அப்பிரியானே அந்த தீரு

காமிர்புவம்ச நால்ல தீவாக்கள் பொருக்கார்.

மின்றை எழுகுவதாகக் கருதப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல இன்றாவனை அவ்வாறான நம்பிக்கைப்பட்டேயே அந்த கைங்கரியம் செய்யப்படுகிறது. பட்டும் வருகின்றது.

சுந்திரியில் நீத்தியபுசுக்களை மேற்கொள்ளுமாறு முருகப்பெய்வாளன் மருதார கத்திராமரிடம் கோடுக்கொண்ட வேளை மருதார கத்திராமி அகற்ற முயக்கம்காட்டி தங்கள் அந்த தகுதி இல்லை என்று தொடர்பாக பல கருத முக்களை வெளிப்படுத்தியதுடன் அடியாள்கள் கொடுக்கறுக்கு நான் என்றாலும் திருந்திறை வழக்காவித்தன்றும் மருதார கத்திராமர் தனது மனக்கு குறையை விளைப்படுத்தியிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஏந்தியிருந்து மருதார கத்திராமரிடம் “திருந்திறை, நான் நீ மக்கில் எடு நான் அகுணன் அடியார கஞ்சகு வழுங்குகின்ற செயற்பாட்டை உடன்கூன் திருந்து செய்யப்படுகிறேன்” என வாக்குக்கோடுத்துள்ளதைப்போட்டும் ஏதேனும் வரலாறு எடுத்து எடுக்குக் கூட்டு சிகிஞ்சித்து.

இத்தால்தான் புனை முடிவாடந்து செலுத்துக்கூடிடன் வருபவரில் உறவும் குறிப்பிட பூசகராக எடுக்குத் தேர்த்துவமும் உண்மையில் அந்த உறவுத்திற்கு உரியவர் அந்திதி பானை என்க மதுகாடுகிறது. மேலும் இவ்வாறு யைர் கட்டிய நிலையில் திருப்பூஷாத்தி பூடன் வருவினார் பூசகராகவீ திருந்திறை அடியாரகஞ்சகு வழங்குகின்றபொழுது மருதார கத்திராமர், பாஸ் ஸேர்பாஷ்டியும் லேரை எந்த புதுதோற்றுத்துவம் நோக்காதும் மொலையாக ஒரேவிட உ நார் வட்டி

செயற்படுவதையும் நாம் அவ்வாவிக்கு முடிவும்.

இல்லாறு திருநியு வழங்குவது பூசகர் அல்ல. அது சந்திதியாக்குன் எப்பதோன்று அடியார்களும் உள்ளத்தில் நிலை நிறுத்தி பயக்கியிடுவின் பூசகருடைய பாதங்களைத்தோடு வளைக்கியிடுவிலே அவர்கள் மிகுஷ திரும்புவது விருத்திகாள்ளுகின்ற செயற்பாட்டை அடியார்கள் கண்பிடித்து வாடுவதனை நாம் இன்றாம் இந்த ஆஸாத்தல் விழெந்து மாகக் காவறுவதும். அதிலும் ஆஸாத்திற்கு புகுக்கிண்டு பூக்காராக்கள், விளைகூருக்கின்ற சிறுமிகள் ஆஸாத்துழவில் ஓராத்தின்றுவர்கள் மற்றும் இந்த விளக்கக்கூட்டு நங்கு விளைக்கிடுவோன்வர்கள் எல்லோதும் பிக பயக்கியிடுவின் பூசகருடைய பாதங்களைத் தோட்டு வணக்கிப்பின்பேரிலும்தான் பூசகரிடப்படுவது பெற்றுக் கொள்வதை நாம் காவறுவதும்.

இதே, வொன்றுதான் பூசகருடையில் ஆஸாத்திற்கு வருவதற்கு உட்பூஷத் தொகுவதைற்கு மறுதார கத்திராமருடைய ஏ காம் விருப்பாக்கொண்ட நிலை பிழைம் அநெலை செயற்படுத்துவதைற்கு தயக்கம் கார்பு நின்றார்கள். அப்போழுவும் அந்திதியான் உடிபவதைற்கு நடாம்முடிவுகளற்கு குரிப் பைக்காங்களைப் பொறுப்பாறும் அவ்வளைச் செயற்படுத்துவதைற்கு எல்லா வகைப்படிமும் மறுதார கத்திராமருக்கும் உதவு தொடர்பாடு என்கிற நான் பார்த்துக்கொள்வதாகவும் வாக்களித்துக்கொள்ளார்கள்.

அந்திதி உடவுயற்சிகள் தித்திய பூசைகள், உற்போவும் அங்கு செயற்பாடுவான் என்பது

இடம்பெறும் சந்தர்ப்பாகவில் எஸ்வாமி மாதுத் சுதார்காமார் பரம்பரையின் வழித் தோற்றுவாகளாகவும் ஆரம்கால வழியைகளைத் தோற்றும் கடைப்பிடித்து வருவார்களாக விளங்கும் இந்தப் புச்சுகள் கநூடன் சந்தித்தியான் இரண்டறக்கலந்து தேவையான நேரங்களில் தேவையான வாரிகளில் அவர்களுக்கூடாகச் செயற்

பட்டிக்கொண்டிருக்கின்றால், இவற்றை முறிப்படுத்தும் ஏராளம் அங்குவிழுவதோடான் நடந்துகொண்டுகொள்கின்றன. கடற்றிவருட உற்சவாகாலத் தின்பொழுது இடம்பெற்ற இது தொடரபான சம்பவம் ஒன்றை இட்கொ அடிப்பாக கஞ்சகாக வெளிப்படுத்துகின்றோம்.

(தொடரும்...)

அழுத்துச் சவால்யாங்கள் நூல்வெளியீடு

02 - 07 - 2006 மாதை 5.00யேஞ்சுக்கு சொழுமிபுத் துபிழிச் சம்கந்தில் தெரு சீ. தொகராசா S.T.R. ஜலவகையீடு வெளியீட்டிப்பட்டிரும்.

ஆகத்தீன் 10 இற்குத் தோற்பட்ட சவால்யாங்களின் வரவாறும், தகவல்களும், அராப்ஸ் சீத்தரஜுப், கமுக்தாநுபாயுப் பொன்ட் ஆம்லாஸ் கலீனாஸ் ஆக்ரப்ட்டி, விக்குவான் அரூஸ்பொட்டியர்ஸ் குருமதி வசந்தா வைத்தீயநாதன் அவர்களால் தொகுதுக்கப்பட்டிருப்பதுக்கங்கள் வரையில் கோயில் பார்க்கலூடன் வெளியீட்டிப்பட்டும், ராஸ்லிகல ரூபா 350. மாஸ்போன்தல் வா/ ஆஸ்பத்தீர் வீசு, R.V. கந்தசாமி J.P. அவர்கள்டம் பாலைப் பெற்றுக்கொள்ளவாம்.

T.P. 021- 222 5401

மும்மை நலம் பூருவதும் அனுமதி

இலக்ருஷ்ணன் எப்போதும் வாழி மேன்டும். அனால் புள்ளியிய திளங்களை வழிபட்டால், ஜூஸ் சேம்கூல ஒன்றியத்து தோடி ம் வா, மீதுநியான் உயர்ந்தப்படுவதை விஷயம். சோமவாரம், சிரோத்திரி, வந்பூரம், பாக்துனி ம் தங்கும், மந்த சுவாஸி, கைதுன்ட விழுது, குரிய சந்தீ க்ருஷ்ண காலங்கள். திருவாத்தர முதலிய புண்ணிய நாக்கள் அன்டுவது வழிபாடு புரிபார்கள், பாவங்களை இருந்து நியெ, புண்ணியம் பேற்று இகம், பாம், விடு முதலிய முட்மை நலன்களையும் எளிதில் அடைவார்.

கடவுள் கம்பியாந்திரவார்

'அரான் ஒழிக' என்று சொல்லும் கைத்தளையும் அரசன் உணவை தந்து காப்பாற்றுகிறார். அதுபோலவே 'கடவுள் இல்லை' என்ற நாததீகம் பேசுபவனையும் கடவுள் காப்பாற்றுகிறார்.

: மாநாத, நிமாத் அவான் நான் மாநி.:

வருடாந்த வைகாசிப்பெருவிழா - 2006

ஶந்திஸ்ரீயான் ஆச்சிரம ஷங்க காலப் பண்பாட்டுப் பேரவையால் நாத்தப்படும் வருடாந்த வைகாசிப்பெருவிழா 09.06.2006 வெள்ளிக்கிழஞம் முந்தெல் 11.00 மணி யாளவில் உறுப்பியான் ஆச்சிரம மண்டபத் தலை வழங்கி டாக் சிறப்பாக மீற்கொள்ளப்பட்டது.

வைகாசிப் பெருவிழா நோட்பாக முரி செல்வச்சநீதி ஆஸாத்தல் விவேக அபிஷேகம் ஏழைஞ்சிருதலை செய்யப்பட்டன. காலத்தேரோ அன்னாஞ்சியிலும் ஆஸ்வத்தில் விராகத் திருவிழாரும். அதற்கு ஈடுபாடுகள் மற்றும் உண்மைச்சங்களும் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

ஆஸ்வத்தில் இடம்பெற்ற அப்பேதக நிகழ்வுகளாத தூரடியூவ விழா நாயகன் தீரு குமாரசாமி கங்கைனோயன் அவர்கள் ஆஸ்வத்தில் இருந்து அப்ரெமந்த்து அமைத்துக்காப்பட்டார்கள். 2006ஆம் ஆண்டு வைகாசிப்பெருவிழா நிகழ்வுகளை நல்லை ஆத்தைக்குறுதலையும் பிரேரி சீராமகந்தூபரமாசராய் கவாயி கள் தலைவர்மதாங்கி வாரிராமுக்திசாரி கள், வருவேஷ்டரவுய பேரவையின் நலை வரி தீரு க. அருள்ளிங்கம் அவர்கள் பிகழ்த்துவார்கள்.

விருதுவழங்குதல்:-

2006ஆம் ஆண்டு வருதிற்குரிய வராக இயங்கியால் வூரில் செய்யப்பட்ட தீரு குமாரசாமி கங்கைனோயன் அவர்களுக்கு "ஞானபனி தித ஆகாரீசுக் கேம்மல்" என்ற விருது வழங்கிம் மௌரியக்கப்பட்டது.

நூலாக்டர் வைகாசிப் பெருவிழா - 2006

ஈஸ்ரி மலர்

ஏ ஹாந்திரமான சேயற்பாடுகள் பற்றியும் சனையினருக்கு சிறபாக எடுத்து விளைவி பொருந்தமான ஒருவகுக்கு பாராட்டும் கெளரவழும் வழங்குவது மிழிச்சியாக விடயம் என்பதையும் சனையினருக்கு விளைக்காமாக எடுத்துக்கூறினார்கள்.

விழாநாயகன்களை பாராட்டும் தீசுர் விளை கீர்தி சில சூழலுக்காமல் அவர்களின் பாராட்டுமானால் அளின்னாலோ வேறு அழைக்கப்படும் ஆயிர் க. குளத்தராசா அவர்களின் வாற்தத்தாப்பாவும் சிறபாக இரண்டிற்கண.

பதினூடாம்:-

ஞானபள்ளித் திட்டமிக்கச் சௌலால் விருத் திறப் பெற்றுக்கொண்ட தருக்கு. கங்கைவெளியின் அவர்கள் இலை மலைநாயாக இருந்து செயற்பட்ட நிலை பள்ளி தள்ளை சந்திர்யான் அம்பிரை காலாகலை பண்பாட்டுப்போன்ற இகம் கள்ளுத் திருப்பாட்டுக் கெளரவிந்தமைக்காம் சுலூக்கநூற்றைத் தெரிவிட்டுள்ளன் அதே நோம் மிகவும் தடக்கமாக முறையில் சீல ஆஸ்ரீக்கருத்துக்களையும் விழாநாயகன்ன் அவர்கள் உடையினார்க்கு தேரியப்படுத் தினார்கள் ஒருவர் இறந்தென் வழிதோறி வாழுவிவன்றும் வாய்மைத் தங்கு விளங்கி அதன்படி ஓருத்திரைவும் இறைநட்டிக்கொடியுடனும் செயற்படும்பொழுது இறைவன் அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் திறையாகச் செயற்படுவான் என்பதற்கு தள்ளு வழிலில் ஒ தந் தனுபவங்களை ஒரு பூர்ங்கள் எனப்பெருக்களுக்கு உடலையாக்கலேயும் அம்முதலையும் விளக்கமல்ல என்னை வேலரிர் ஸுத்தினார்கள்.

உள்நாட்டுவும், வெள்நாட்டுகள் ஒம் வாழுவின்ற இளம்சமுதாபத்தின் மீது சமீபத்தில் சிறப்பட்டுமின்றன.

நூல்கைகளையும் விளங்கி குத்தபடி செயற்று ஒதுதன் கவசிபத்தைபும் அநு தொட்டாக ஏம் செயற்றி கீளங்கிய வாழிலைகளையும் எடுத்துக்கூறிய அதை நேரம் அவ்வ சூடாப்பாக தான் கீற்ற மோகாவோரும் செயற்பாடுகளையும், ஞான பண்டித ஆன்மீகரேயமல் அவைகள் ரப்பயினாற்று, எடுத்துக்கூறினார்கள்.

நன்றியூரா:-

பேர்ஜனவின் செப்ளாரினால் நன்றியூர் வழங்கப்பட்ட அதேயூரம் விருதுக்குரியங்கு பேருளவு தெரிவிக்கும் காரணங்களையும் சபையினார்க்கு எடுத்துக்கூறினார்கள்.

ஞானாகங்கூட ஆஸ்ரீக்கச்சேம்ரல் என்ற விருது வழங்கப்படு. துடி ஸ் காங்கைவினிப்பன் அவர்கள் விபாரா ஏதாபாத்தின் உடையையாளாக இந்தக் குவையூரும் அனா காலாத்தந்தற்தும் சமுகத் திருக்கும் செப்கிள்கு செயற்பாருள் மிகவும் ஆற்றந்தான் பேர்யாகுகளாக இருக்கின்றன. குத்தாடி - எதிர்யும் வேளிப்பட்டு, தாழு ஏராளம் வீட்டைகளை நாள் முறை படுத்திக்கொண்டு இருக்கும் தன்தையும் முள்ள ஒருவராக சீர்க்கு கு கங்கைவேன்யும் அவர்கள் விளங்குவது பற்றியும் செப்ளாரா அவர்கள் சபையினாற்றும் விளங்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அறத்திள்படி பொருளை டப்பி அடிப்படிட்டுவழுமிகு கொனு செய்வதை கூற ஆஸ்ரீக் கண்களில் தாழும் டுப்பட்டு ஏள்ளைவரிகளையும் அங்கை பாஷுக்கூ அப்புயிப்பட்டுக்கூகின்ற ஒந்தை பாராட்டும் நிகழ்வில் பக்குபற்றிய அலையைழும்கூம் பேருவையில் சாயாகி செப்ளார் நன்றி காலாத் தெரிவித்தார்கள்.

நான்குணம்பயப்பின்ற பிராங்காக சூடாது.

ஆழாந்த வாழ்ந்தை நீக்கிருவுகள்

07-07-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழி:~ “ஓளவையின் நூற்பயன்”

வழங்குபவர்:~ செல்வி சி. ரம்ஜா

14-07-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

பாடசாலை மாணவர்களின் நிகழ்வு
யாழ்/ கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாலயம்

21-07-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழி:~ பெரியுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:~ அ. குமாரவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)
(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

28-07-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நூற்காட்டு 102ஆவது டை

வெளியீடு

ஆழ 2006

வெளியீட்டுரை:~ த. கந்தசாந்

(இளைப்பாறிய ஆசிரியர்)

மதியீட்டுரை:~ பன்ஷத் தி. சுப்ரமண்ணயாம்

(இளை. கி. சேவையாளர்)

செஸ்வச் சந்தீ ஜூலிய வருடாந்த நகழ்வுகள்

2006

ஏப்ரல்

- 01.04.2006 பங்குனி 18 சனி
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்
 11.04.2006 பங்குனி 28 செவ்வாய்
 பங்குனி உத்தரம்
 வைவப் பெருமான் கும்பாபிஷேக தினம்
 14.04.2006 சித்திரை 1 வெள்ளி
 மங்கள இந்துப் புதுவருடப் பிறப்பு
 மாலை விஷேட உற்சவம்
 29.04.2006 சித்திரை 16 சனி
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்

மே

- 12.05.2006 சித்திரை 29 வெள்ளி
 சித்திரா பூரணை வீரதம்
 26.05.2006 வைகாசி 12 வெள்ளி
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்

ஜூன்

- 09.06.2006 வைகாசி 26 வெள்ளி
 வைகாசி விசாகம் விஷேட உற்சவம்
 22.06.2006 அடி 8 வியாழன்
 கார்த்திகை வீரதம் மாலை 5மணி
 விஷேட உற்சவம்

ஜூலை

- 02.07.2006 அடி 18 ஞாயிறு
 அடி உத்தரம் பகல் விஷேட உற்சவம்
 03.07.2006 அடி 19 திங்கள்
 தீந்திலம்புப்பு
 10.07.2006 அடி 26 திங்கள்
 வருடாந்த குளிர்ச்சிப் பெயங்கல்
 16.07.2006 அடி 32 ஞாயிறு
 சின்ன திங்டியப்பர் பூதை
 20.07.2006 அடி 4 வியாழன்
 கார்த்திகை வீரதம், விஷேட உற்சவம்
 24.07.2006 அடி 8 திங்கள்
 அடி அமாவாசை வீரதம்
 25.07.2006 அடி 9 செவ்வாய்
 கதிர்காமம் கொடி
 28.07.2006 அடி 12 வெள்ளி
 அடிப்புரம்

ஆகஸ்ட்

- 09.08.2006 அடி 24 புதன்
 கதிர்காமத் தீர்த்தம்
 இரவு விஷேட உற்சவம்
 16.08.2006 அடி 31 புதன்
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்
 23.08.2006 அவுணி 7 புதன்
 ஞாயிறு மகோற்சவ அரம்பம்
 இரவு கொடியேற்றம்
 27.08.2006 அவுணி 11 ஞாயிறு
 காலை திருவிழா அரம்பம்

செப்ரிம்பர்

- 01.09.2006 அதவனி 16 வெள்ளி
 பூங்காவனம்
 02.09.2006 அதவனி 17 சனி
 கலைசுவாகன உற்சவம்
 05.09.2006 அதவனி 20 செவ்வாய்
 சப்பிறம்
 06.09.2006 அதவனி 21 புதன்
 காலை தேர்
 7.09.2006 அதவனி 22 வியாழன்
 காலை தீர்த்தம்
 மாலை மொனத்திருவிழா
 12.09.2006 அதவனி 27 செவ்வாய்
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்
 23.09.2006 புரட்டாதி 7 சனி
 நவராத்திரி வீரத அரம்பம்
 29.09.2006 புரட்டாதி 13 வெள்ளி
 சரள்வதிபூஜை அரம்பம்

ஒக்டோபர்

- 02.10.2006 புரட்டாதி 16 திங்கள்
 வியுறுதசமி
 10.10.2006 புரட்டாதி 24 செவ்வாய்
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்
 21.10.2006
 ஜூப்பி 04 சனி தீபாவளி
 22.10.2006
 ஜூப்பி 05 ஞாயிறு கந்த ஷஷ்டி வீரதம் அரம்பம்
 22.10.2006
 ஜூப்பி 10 வெள்ளி கந்த ஷஷ்டி வீரதம்
 மாலை குரசம்புறூரம்
 28.10.2006 ஜூப்பி 11 சனி
 பாரணை இரவு தெய்வானை அம்பாள் திருக்கல்யாணம்

நவம்பர்

- 06.11.2006 ஜூப்பி 20 திங்கள்
 கார்த்திகை வீரதம் விஷேட உற்சவம்

டிசம்பர்

- 03.12.2006 கார்த்திகை 17 ஞாயிறு
 திருக்கார்த்திகை வீரதம்
 முராராலய தீபம் இரவு விஷேட உற்சவம்
 05.12.2006 கார்த்திகை 19 செவ்வாய் விநாயகர் வீரதஅரம்பம்
 10.12.2006 மார்க்குழி 10 உதயம் திருவெம்பாவை புஜாரம்பம்
 விநாயகர் ஷஷ்டி வீரதம்
 31.12.2006 மார்க்குழி 16 ஞாயிறு
 காலை 9.00 மணி விஷேட உற்சவம்

சுப மங்களம்

நன்றி